

களப்பு

2012

மாவட்டச்செயலகம்
மட்டக்களப்பு

கனப்பு

ரெண்டாவது ஆண்டு
மாவட்ட மக்கள் கலை திலக்கிய விழாச்
சிறப்பு மலர்

வெளியீடு:

மாவட்டச் செயலக பண்பாட்டுப்பிரிவு
மாவட்டச்செயலகம் - மட்டக்களப்பு

2012

அஷிரியர்
த. உஸ்ஸல்வன்

அட்டை ஒவியம்
சசில் நிலாவுசன்

துளக்கோலம்
த. உஸ்ஸல்வன்

வெளியீடு
தாந்திகை 2012

கலைச்செயல்வாதத்திற்கான பணியை நோக்கி நாம் பயணிக்கவேண்டும்

கலை இலக்கியம் சார்ந்து நிறைய இடங்களில் எழுதியும் பேசியும் வருகிறோம். இந்தப் பேச்சும், எழுத்தும் எந்தளவுக்கு எங்களுடைய மக்களிடம் சென்றடைந்துள்ளது. என்ற கேள்வி எனக்குள் பல நேரங்களில் எழுவதுண்டு. இவ்வாறான நிகழ்வுகளின் போது அது எனக்குள் எதிராலித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்த எதிராலித்தல் எல்லோர் மனங்களிலும் ஏற்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எம்கலை மீது ஒரு பற்றிருக்கம் ஏற்படும்.

உலகளவில் கலைகளைப் பாதுகாத்தல் வளர்த்தெடுத்தல் என்றகோசத்தில் அவ்வள இனம் தங்கள் தங்களுடைய பாரம்பரியங்களைப் பாதுகாப்பதை அவதானிக்கின்றோம். அவர்களுடைய இனக்குழுமம் சார்ந்த ஆர்வத்தை கண்ணுறுகிறோம். அதுபோல்தான் நம் கலைகள் பற்றிய செயல்வாதங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். இனம் சந்ததியினரிடம் பொறுப்புக் கூறுதல், பொறுப்பெடுத்தல் பற்றிய அறிவுட்டலை நாம் செய்ய வேண்டும். பின் அவர்கள் தங்களுடைய இளம் தலைமுறையினருக்கு எடுத்துக்கூறி ஒரு சுழற்சிவட்டத்தில் சந்ததிசந்ததியாக கடத்தப்பட வேண்டும்.

கடத்தலின் போது ஒரு தடைக்கல் ஏற்படும்போதுதான் சங்கிலித்தொடர்ச்சி அறுகின்ற தன்மை எழுகின்றது. பின் அது மிகப்பெரிய விபரிதத்தை உண்டு பண்ணுகிறது.

ஆனால் நான் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்றபோது அங்குள்ள பாரம்பரிய கலைகளைப் பார்த்து வியப்படைவதுண்டு. வளர்சியென்பது, நாகரீகம் என்பது ஒன்றையழித்துவிட்டு இன்னொன்றை உருவாகுவதல்ல. இதைநாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இத்தாலி போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் தங்கள் பாரம்பரிய திறந்தவெளி அரங்குகளையும், ஆற்றுகைகளையும் தன்னகத்தே வைத்துக்கொண்டு கலைகளின் சொர்க்கா புரியாக உள்ளது.

அதுபோல இங்கு நாம் எமது பாரம்பரிய அரங்குகளையும், பாரம்பரிய ஆடல் கோலங்களையும் சிறைத்துவிடாது பாதுகாப்பதும், வளர்த்தெடுப்பதும் எம் முன் உள்ள கடமை. இவற்றையல்லாம் வளப்படுத்த என்னாலான சகல ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்குவேன்.

திருமதி. பி.எஸ்.எம். சார்ஸ்கல்

மாவட்டச் செயலாளர், மாவட்டச் செயலகம், மட்டக்களப்பு.

பேசாப்பொருள் பேச்ட்டும்

கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக் களத்தின் ஏற்பாட்டில் மட்டக்களப்பு மாவட்டச்செயலக பண்பாட்டுப்பிரிவினால் 2012ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 13,14,15 ஆக்கிய மூன்று நாட்கள் மட்டக்களப்பு சுவாமி விஷுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் ஓவியக் கண்காட்சியும், ஆய்வரங்கும், நாடக விழா என்பனவும், மரபுக்கலைவிழா மாலை நேரங்களில் கொக்குவில், கல்லடி வேலூரிலும் பாரம்பரிய அரங்கில் நடத்தப்பட்டன.

ஆய்வரங்கு மட்டக்களப்பின் சமூகங்கள், பண்பாடுகள், பண்பாட்டுருவாக்கங்கள், பேசாப்பொருளும் பல்வகைமைகளும் எனும் கருப்பொருளில் ஆய்வக்கட்டுரைகளாகவும், அனுபவப்பகிர்வாகவும் நடத்தப்பட்டன. இந்திக்குமின் பதிவாகவே களப்பு வெளிவருகின்றது.

ஆய்வரங்கு வெறும் பேச்சளவில் நில்லாது இதுவரை பேசாப்பொருளை வெளிக்கொணர வேண்டும் என்ற முனைப்பில் பல்வேறு துறைசார்ந்தோரின் பங்குபெற்றவுடன் முதல்கற்று கலந்துரையாடலில்

1. மட்டக்களப்பு சமூகங்களும் பண்பாடுகளின் உருவாக்கங்களும்
2. மட்டக்களப்பு சமூகங்களின் வளர்ச்சியில் மொழி, கல்வி, அபிவிருத்தி
3. மட்டக்களப்பு சமூகங்களின் பேசாப்பொருளும் விளிம்பு நிலையும்.
4. மட்டக்களப்பு சமூகங்களின் பேசாப்பொருளும் பல்வகைமைகளும்.

இத்தலைப்புக்களிலே ஆய்வக்கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பிப்பதாக முடிவாகியது. எனினும் பின்னர் நடைபெற்ற பலஸ்று கலந்துரையாடலின் பின்னர், மட்டக்களப்பின் சமூகங்கள், பண்பாடுகள், பண்பாட்டுருவாக்கங்கள்: பேசாப்பொருளும் பல்வகைமைகளும் எனும்தொனிப்பொருள் தெரிவாகியது.

ஆய்வரங்கு கட்டுரையை வாசிப்பதிலும், ஆண்டுகளை நிரல்படுத்தி தகவல்களை வகைப்படுத்தி வழிமையான பேசப்படும் வாய்ப்பாட்டுத்தளத்திலிருந்து விடுபட்டு இதுவரை பேசப்படாத பேச மறுக்கின்ற விடயங்களை ஆவணப்படுத்தலும், கலந்துரையாடலுக்குக் கொண்டுவருவதுமே எது நோக்கமாக இருந்தது. பேசாப்பொருள் எப்பொழுதும் விளிம்புநிலை மக்களுக்குரியதாகவே இருந்து வருகின்றன. இது அதிகாரத்தினுடையதாகவே நாம் கண்ணுற்றோம். அதிகாரத்தைத் தகரப்பதும், மூடப்பட்டு, கவனிப்பாற்று இருக்கின்ற விடயங்களை எல்லோர் பார்வைக்கும் கொண்டுவருவதும், அதுபற்றிய உண்மைத்தன்மையை உயர்நிலைக்கு எடுத்துச்செல்வதும், அது ஒரு மாற்றத்திற்கான வழியைத் திறப்பதுமே இந்த ஆய்வு மாநாட்டின் குறிக்கோளாக இருந்தது. இக்குறிக்கோள் பெருமளவு சாத்தியமாகியிருக்கின்றது. இதுவரை கவனிப்பாற்ற பல்வின மக்களின் பேசாப்பொருளும் பறைசாற்றப்பட்டிருக்கின்றது. இச்செயல்வாதக்கருத்தாங்கு ஒரு மாற்றத்திற்கான துணைக்கருவியாக இருக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. எனினும் இதன் தொடர்ச்சி எல்லோ தளங்களில் பேசப்பட வேண்டும். பேசப்படாத மறைப்பொருளாக இருக்கும்வரை மேலாதிக்கத்தின் கரங்கள் மற்றமைகளை விளிம்புகளாகவே வைத்துக்கொள்ளும். விளிம்புகள் எப்போதும் மேல்நிலையில் பேசப்படாது ஒடுக்கப்பட்ட குறியீடுகளாகவே இருக்கும். எனவேதான் இந்த உடைப்பை பல்வெளிகளில் பேசவோம். மாற்றத்திற்கான பேசப்பொருளாக ஆக்குவோம்.

த. மலர்ச்செல்வன்

மாவட்ட கலாசார இணைப்பாளர்

கடுப்பு

பாரம்பரிய கலைவடிவங்கள் மீது மக்களின் வரவேற்புப் பெருகிவரும் காலம்

இரு சமூகத்தின் இருப்புக்கு அந்தச் சமூகத்தின் பாரம்பரியங்களும், பாரம்பரிய கலை வடிவங்களும் இன்றியமையாதது. பாரம்பரிய கலைவடிவங்களை எந்ர்கால சந்ததியினருக்கு எடுத்துச் செல்வது அந்த சமூகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற கலைஞர்களின் பாரிய கடமைப்பாடாகும். கிழக்கிலங்கையின் பழம் பெரும்மாவட்டமாகிய மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டுமாநகரானது பாரம்பரிய கலைவடிவங்களுக்கு தனித்துவமான ஒரு மாவட்டமாகும். மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த முன்னோர்கள் இவ்வாறான பாரம்பரிய கலைகளை அடுத்து வந்த பல சந்ததிகளுக்கு இட்டுச் சென்று, கலைவடிவங்கள் அருகிவிடாது பாதுகாப்பதில் கண்ணும் நருத்துமாக செயற்பட்டு வந்துள்ளனர்.

மட்டக்களப்பின் இவ்வாறான பாரம்பரிய கலைவடிவங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதன் நோக்கத்தை உணர்ந்து கொண்ட மாகாண கலாசார தினைக்களமும், மாவட்டச் செயலகமும் இனைந்து பல்வேறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிராமங்களில் பாரம்பரிய கலைவடிவங்களை உள்ளில் பிரபலமான கலைஞர்களையும், இளம் கலைஞர்களையும் கொண்டு மேடையேற்றிவருவது பாராட்டுக்குரியிதொன்றாகும். இவ்வாறான முயற்சிகள் மக்கள் மத்தியிலும், கலைஞர்கள் மத்தியிலும் மிகவும் வரவேற்புப் பெற்றிருப்பது இவ்வாறான மேடைகள் கிராமங்கள் தோறும் அமைக்கப்பட்டு பாரம்பரிய கலைவடிவங்கள் மேடையேற்றப்படும் போது அங்கு திரண்டு வந்து கலைவடிவங்களை கண்டு கழித்து இன்புறுவது எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பாரம்பரிய கலைவடிவங்கள் மீது மக்களின் வரவேற்புப் பெருகிவருவதானது எந்ர்காலத்தில் பாரம்பரிய கலைவடிவங்கள் நிலைத்து நின்று சமூகத்தின் இருக்கைக்கு மேலும் வலுச் சேர்த்து, உரமுட்டும் என்பதை பறை சாற்றுவதாக உள்ளது. அத்துடன் இவ்வாறான பாரம்பரிய கலைவடிவங்கள் காலத்தின் தேவைக்கேற்றவாறு மாற்றங்கண்டு வருவதையும் நாம் எது நண்சுடாகக் காணக்கூடியவாறு உள்ளது. இவ்வாறான, மாகாண சபையினதும், மாவட்ட செயலகத்தினதும் முயற்சிகள், இளம் தலைமுறையினரிடையே விழிப்புணர்வையும், ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தி கலைவடிவங்கள் எந்ர்கால சந்ததியினரிடத்தின் நிலைத்து நின்று மக்கள் சமூகத்தில் இருக்கைக்கு மேலும் வலுச் சேர்க்கும் என்பதில் ஜயர்மதுவுமில்லை.

வ. வாசுதேவன்

உதவி மாவட்டச் செயலாளர்
மாவட்டச் செயலகம்
மட்டக்களப்பு

காலத்தின் தேவையாகின்ற தமிழ் லைக்கிய விழா

கிழக்குமாகாண பண்பாட்டுத்தினைக்கழுத்தின் ஏற்பாட்டில் மாவட்டச்செயலகம் நடாத்துகின்ற மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கான தமிழ் இலக்கிய விழா மூன்று நாட்கள் நடைபெறவுள்ள கொண்டாட்டத்தில் முதல்நாள் பிரதம அதிகி உரையாற்றுவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றேன். முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தின் சமாதியில் “வெள்ளை நிறப்புவுமல்ல வேறேந்த மலருமல்ல உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்ற சுவாமியின் பாடலுடன் ஆரம்பமான பண்பாட்டு ஊர்வலம் சங்ககாலத்தினை எனக்கு ஞாபகப்படுத்தின. சங்க கால இள வேணில் காலத்தில் நடைபெறுகின்ற இந்திர விழாவினை ஒத்ததாக விழாக்கள் நடைபெறுகிறது “காலத்தொடர்ச்சி சங்கிலிக் கோர்வையாக வந்தடைவது சிறப்படைகிறது.

சோழர்காலத்தில் அரசன் ஊர்வலம் வரும் போது பின் தேர்க்குரலை முன்தேர்க்குரலையென பல்வேறு சூத்துக்கள் ஆடிய செய்திகளை கல்வெட்டுக்கள் எமக்குச் சான்று பகிர்கின்றன. அதுபோல்த்தான் இன்று நாம் இங்கு சூடி ஆக்கழூர்வமான செய்திகள் ஆவணங்களாக மாற்றவேண்டும். அடுத்த தலைமுறையினர் இன் நாளினை மீட்டிப்பார்ப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.இன்றைய சூழல் பல்வேறு நெருக்கடிகளையும் நவீன மயமாக்கல்களையும் கொண்ட காலம் . சிந்தனை வேறு திசைநோக்கி செல்கின்ற காலமாக பரிணமிப்பதால் எங்களுடைய கலை வடிவங்களை அதுபற்றிய ஆய்வுகளையும் பத்திரிப்படுத்த வேண்டிய தருணம் இது.

எனவேதான் இவ்வாறான விழாக்கள் எமக்கானசிந் தனையைத்தூண்டுவனவாகவும் எம்கலைகளின்மீது ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகின்ற குழலை உருவாக்குகின்றது .

இளம் சந்ததியினர் இவ்வாறான விழாக்களில் கலந்து கொள்ள வேண்டிய தேவை அவசியமாகின்றது .எனின்றால் அவர்கள்தான் அடுத்த சந்ததியினர் இச் சந்ததியினர் தங்களின் காலத்து கலைச்செல்வங்களை அவர்களின் இளம்சந்ததியினருக்கு கையளிக்கப்போகின்றவர்கள்.

எனவேதான் பெற்றோர்கள் இவ்வாறான கொண்டாட்டங்களில் தங்கள் பிள்ளைகளை அழைத்துவந்து நிகழ்வுகளை காண்பிப்பதும் அவர்களின் பார்வையில் காட்சிப்படுத்துவதும் மிக மிக முக்கியமானது.

K.விமலநாதன்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்
மாவட்டச் செயலகம்
மட்டக்களப்பு

பேசாப் பொருஙம் பல்வகைமைகளும் வாழ்வாங்கு வாழ்வதலுக்கான உரையாடல்.

சமூகம், பண்பாடு என ஒருமையானதாக அல்லாமல் பன்றைத் தன்மையும் பல்வகைமைகளும் கொண்ட சமூகங்கள், பண்பாடுகள் என்ற வகையிலான சமூகங்களின் அசைவியக்கங்கள் யதார்த்தமானவை. ஆயினும் பன்றைத் தன்மையும், பல்வகைமைகளும் ஒருமையுள் புதைக்கப்பட்டு ஒரு முகங்காட்டும் சமூக, பண்பாட்டு இயக்கம் மிகவும் வலுவானதாக கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பது யதார்த்தமாக நிலை நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது

பாரம்பரிய சமூகப் பண்பாட்டுக் கதையாடல்களுடன் காலனித்துவ கல்வி, பொருளாதாரம், மற்றும் அரசியல் முறைமைகளும் சமூகப் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பு ஒருமையானதெனக் கட்டமைக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் கருத்தாக்களின் அடித்தளத்தில் நிலை கொண்டு, ஆயினும் நிலைமை நவீன மயப்பட்டு மாற்றும் கண்டுள்ளதான் தோற்றப்பாட்டையும் ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கிறது.

இது வெளிப்படையான ஒருமைவாத கட்டமைப்பிலும் ஆபத்தானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் ஒருமைவாதத்துள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத அல்லது மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளாமையை நீரிக்கின்ற, தமக்கானதை அடையாளம் காணுகின்ற அல்லது அடையாளங்களைத் தேடுகின்ற நிலைமைக்கு மாறாக நவீன கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரம் காரணமாக ஏற்றத் தாழ்வுகள் அற்ற விலக்குகள் நீக்கப்பட்ட ஒருமை வாதத்துள் வந்து விட்டதான் சிந்தனை ஒட்டத்தின் உருவாக்கம் ஒருமை வாதத்தை விரும்பி ஏற்கின்ற அபாயகரமான சூழலுக்குள் இட்டுவந்திருக்கிறது.

வல்லியப்பரை பூசை செய்து வழிபட்டு வருவதிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு வல்லிபு ஆழ்வாராக்கிப் பூசை செய்ய பிராமணரை அழைத்து கோயிலுக்குள் விட்டு வெளியே நின்று நிர்வாகம் செய்வதாக நிலைமை மேல் நிலையாக்கம் அல்லது நவீன மயமாக்கம் பெற்றிருக்கின்றது. இது வெளியிலிருந்து தீணிக்கப்பட்டதல்ல விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டது.

அடையாளப்படுத்தல் அல்லது அடையாளம் மறைத்தல் என்பது ஒரு பகுதிக்கோ அல்லது தரப்பிற்கோ உரிய விடயம் மட்டுமன்று அது பல தரப்புக்களிற்கும், பகுதிகளுக்கும் உரியதாக இருந்து கொண்டிருப்பது. இந்நிலையில் அடையாளம் சார்ந்து எழும் அடிப்படைக் கேள்வி ஒன்றே ஒன்று தான் மறைந்து வாழ்தலா? வெளிப்படையாகத் திரிதலா? என்பது தான் அந்தக் கேள்வி

உருமறைப்புச் செய்து வாழ்தல் அல்லது சமூகப் பண்பாட்டுத் தலைமறைவு வாழ்க்கை முறைமை எந்தவகையில் ஒருமைவாதத்தைக் கொண்டாட்டத்திற்கு உரியதாக்கும்? இத்தகைய வாழ்க்கைமுறை எவருக்குச் சாதகமானதாக நிலைமையைக் கட்டிக்காத்து வைத்திருக்கும்? மனிதர்கள் சிந்திக்கும் ஆற்றல் கொண்ட சிறப்பு விளங்குகள் என்பதன் காரணமாக உரையாடலுக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டிய விடயங்களாக இவை காணப்படுகின்றன.

சமூகம், பண்பாடு, பாரம்பரியம் என்று பேசப்படும் பொழுதுகளில் எல்லாம் எவையைவை பொதி செய்யப்படுகின்றன? அல்லது கணக்கில் எடுக்கப்படுகின்றன? எவையைவை விலத்தி வைக்கப்படுகின்றன என்பதற்கை விவரிக்கும்பொழுது சமூகம் பண்பாடு என்ற ஒருமைவாதத்துள் நின்றியங்கும் அரசியலை புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

அந்த அரசியல் யாரால் யாருக்காக நிகழ்த்தப்படுகிறது என்பது சமூகம் பண்பாடு என்ற ஒருமைவாதத்தைக் கட்டவிழ்ப்புச் செய்கின்ற தொழிற்பாடு புலப்படுத்தும்.

வயலின் இசைக்கருவியை அல்லது கிற்றர் இசைக்கருவியை பழகுமொருவர் மிகவும் நிமிர்வடன் உலாவரும் தெருக்களில் பறை வாத்தியத்தைத் தோளில் சமந்து நிமிர்வடன் உலாவருதலின் சாத்தியப்படுகள் சமகாலப் சமூகப்பண்பாட்டுச்சுழலில் எங்ஙனம் காணப்படுகின்றன?

தொன்மைக் குடிகள் தமிழ்க்குடிகள். அவர் தோள்களில் தொங்கி வாழ்விலும் சாவிலும் முழங்கும் பறைகள் மெல்ல அதிர்வடங்கிப் போதலின் பண்பாட்டு அரசியல் ஒன்றும் புதிரானதல்ல. ஆதிக்கக் கருத்தாக்கங்கள் சமூகப் பண்பாட்டு விழுமியங்களாகக் கொண்டாடப்படுவது எங்ஙனம் தளர்ச்சியறாதவாறு தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது? அல்லது இருந்து வரமுடிகின்றது? இவை பற்றி எல்லாம் எழுப்பப்படும் கேள்விகள் எல்லாம் தொடர்ந்தும் முனைமழுங்கச் செய்யப்படுவது எவ்வாறு நிகழ்த்தப்படுகிறது?

ஆதிக்கங்களை நிலைநிறுத்த முன்வைக்கப்படும் கருத்தாக்கங்களுக்கு எதிராகக் கேள்விகள் எழுப்பப்படும் பொழுதுகளில் எல்லாம் அதனை நீர்த்துப்போகச் செய்யும் வேலையைச் செய்துவிடும் வல்லமையை “முன்னையப்போல் இப்ப இல்லை” என்ற கூற்று எங்ஙனம் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது?

விடயங்களைப் பலமுனைகளுடு வித்தியாசங்களாகப் பார்க்கும் பார்வையை மனிதர்கள் எப்பொழுது இழந்து போனார்கள்? அவர்களிடம் அந்த ஆற்றல் இயல்பில் இருக்கவில்லையா? ஆதிக்கத்தின் எழுச்சி அதனை அற்றுப்போகச் செய்துவிட்டதா?

வித்தியாசங்களைக் கொண்டாடுவதும், வித்தியாசங்களாகப் பார்க்கும் திறன்களையும் பண்புகளையும் எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளப்போகின்றோம்? இவைகளை அடைவதில் தடைகளாக இருப்பவை எவை?

“வித்தியாசமாகப் பார்த்தல்” என்பதே எங்களிடத்தில் எதிர்மறையான அர்த்தத்திலேயே புளங்கப்பட்டு வருகிறது. “பார்வை வித்தியாசமாக இருக்கு” என “ஓரு மாதிரியாய்ப் பார்த்தல்” என்ற அர்த்தப்படுத்தலே பெருவழக்கில் இருந்து வருகிறது. “வித்தியாசமாகப் பார்த்தல்” என்பது “புதிதான பார்வை” என்ற அர்த்தத்தில் ஆக்கப்பூர்வமான வகையில் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட புலமைத்துவச்சுழலில் புளங்கப்பட்டு வருகிறது.

எனவே வித்தியாசம், வித்தியாசங்கள் என்ற எண்ணைக்கரு பற்றிய உரையாடல் எமது சூழலில் வித்தியாசம் என்ற பதப்பிரயோகம் பற்றிய விளக்கங்களில் இருந்து தொடங்க வேண்டி இருக்கிறது. உரையாடல்களுக்கு முதற்படியாக விடயங்களைச் சுற்றிக்கைகள், பாதத்திட்டங்கள் என ஆதிக்க நிலைநிறுத்தல் வழிகாட்டிகளின் வழிமட்டும் பார்த்தலில் இருந்து விடுவித்துக் கொண்டு நோடி அனுபவங்கள் நடைமுறைகள் ஊடாகப் பார்த்தல், உரிய வழிமுறைகளை உருவாக்குதல், அதற்கு ஆதரவாகவும், ஆதாரமாகவும் செயற்காடுகளை அடையாளங்களுக்கு புரிந்து கொள்ளுதல், தொடர்புடைய சிந்தனைகள் மற்றும் கருத்தாக்கங்களை உள்வாங்கிக் கொள்ளுதல் என்பவை எல்லாம் செயற்பாடுகளை முன்வைத்த உரையாடல்களாக வளாத்தெடுக்கப்பட வேண்டியவை. அபிவிருத்தி, நாகரிகம், நவீனமயமாக்கம், சட்டவாக்கம் எனப் பல்வேறுபட்ட வழிமுறைகள் ஊடாக மக்களில் ஒரு பகுதியினர் அல்லது ஒரு பிரிவினரின் வாழ்வாதாரங்கள், பண்பாட்டு உரிமைகள் என்பவை மறுக்கப்படுவது பற்றி எல்லாம் உலகந்தமுவிய அளவில் உரையாடல்கள் முன்னிடுக்கப்பட்டுவரும் நிலைமைகளிலுங்கூட இவை எல்லாம் தொடர்ந்தும் நிகழ்ந்து வருவதன் பின்னனிகள் ஆராயப்படவேண்டியவை.

இந்நிலையில் இன்றைய நடைமுறைக்கல்வி, வெகுசன ஊடகங்கள் எத்தகைய கருத்தாக்கங்களின் காவிகளாகத் திகழ்ந்து வருகின்றன என்பதை விளங்கிக் கொள்வது அவசியமானது. ஏனெனில் இவையிரண்டும் மக்களது சிந்தனை ஓட்டங்களைத் தீர்மானிப்பதில் தீவிர பங்காற்றுவன்.

இதன் காரணமாகவே ஆதிக்கம் செலுத்த விளைபவர்கள் எல்லாம் கல்வியையும், வெகுசன ஊடகங்களையும் தங்களது கைப்பிள்ளைகள் ஆக்கிக் கொள்வதில் அதீத அக்கறை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்நிலையில் செயற்பாடுகளை முன்வைத்த குடிமக்கள் உரையாடல் களங்களின் உருவாக்கமும் விரிவாக்கமும் சமூகங்கள் பண்பாடுகள் சார்ந்த பேசாப்பொருள்களையும், பல்வகைமைகளையும் பல்வேறு வழிமுறைகள் ஊடாக அதற்குரியவர்கள் பேசுவதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவதிலும், அந்த உரையாடல்கள் பொதுத் தளங்களிற்கு உரியவையாக முன்னிடுத்தலிலும் கவனம் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

அந்தவகையில் “சமூகங்கள், பண்பாடுகள், பண்பாட்டு உருவாக்கங்கள்: பேசாப் பொருளும், பல்வகைமைகளும் கருத்தரங்கும், கருத்தாடல்களின் தொகுப்பும் ஈழத்தமிழர்கள் மத்தியில் முக்கியத்துவம் உடையதாகிறது.

சி. ஜயசங்கர்
விரிவுரையாளர், கி.ப.

பொருள்க்கம்

தொல்லியல் ஆய்வும் மட்டக்களப்பு வரலாறும்	11
கனுதாவளையில் பறையர் சமூகம்	16
மட்டக்களப்பில் அருந்தத்தியர் சமூகம் - ஓர் அறிமுகம்	20
குசலான மலைப்பிரதேச வாழ் மக்களின் வாழ்வியற் கோலங்கள்	23
மட்டக்களப்பு பறங்கியர் சமூகச் சடங்குகள்	29
பேசாப்பொருளும் பல்வகைமைகளும்	32
காஞ்சிரங்குடா குறவர் சமூக கலைமரபில் டுப்பிடி	35
மட்டக்களப்பு மாந்திரிக் ஆளுமை புச்சர் வேலாப்போடி சின்னத்தம்பி....	40
மக்கள் இல்லாம்: மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் நாட்டாரியலை முன்வைத்து..	44
மருத்துவிச்சிகள்	49
மட்டக்களப்பு பாரம்பரிய வைத்தியத்தில் மருத்துவிச்சிகளின்	52
பேசப்படவேண்டிய பாரம்பரிய மருத்துவிச்சி சேவை	56
பெண்தெய்வச் சடங்குமுறை வழிபாடுகளில் பெண்களின் பங்கு	60
மடாலயம்	67
மட்டக்களப்பு சமூகங்கள், பண்பாடுகள் பண்பாட்டுருவாக்கங்கள் ...	71

நட் முத்தமிழர் வாழ்ந்த

பழம் பெருந் தேசங்களில் ஒன்றாக மட்டக்களப்புத் தேசம் காணப்படுகின்றது. கிழக்கிலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் புராதன மட்டக்களப்பு தேசமானது வடக்கே வெருகலாறு தொடக்கம் தெற்கே குழக்கன் நதியினையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட நிலப்பகுதி மட்டக்களப்பு தேசம் என விளங்கியது. ஆனால் இத்தேசத்தின் தெற்கெல்லையானது கதிர்காமத்து மாணிக்க கங்கைவரை வியாபித்துள்ளது என பல சான்றாதாரங்களுடன் கோபாலசிங்கம் அவர்கள் “மட்டக்களப்பு வரலாறு ஓர் அறிமுகம்” என்ற நாலில் கூறப்பட்டுள்ளமையும் தறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்பு தேசம் என்பது உணர்ச்சி பூர்வமானது. அது பிராந்தியத்திற்கும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது ஒரு தனியான நிர்வாகப் பிரிவாகவோ ஆட்சிப்புலமாகவோ அமைந்திருக்கவில்லை. அதிற் கோரலைப்பற்று, வாக்கா, சம்மாநத்துறை, மட்டக்களப்பு, மண்முனை, ஏருவில், போர்த்தீவு, பழுகாமம், நாடுகாடு, பானமை எனும் பிரிவுகள் காணப்பட்டன. அவற்றில் வன்னியர் எனும் சிற்றாசின் ஆட்சி காணப்பட்டது. அவர்களின் ஆட்சி பரம்பரை வழியானது. இவர்கள் பொலன் னறுவை, கோட்டை, கண்டி போன்ற இராசதானிகள் பல முற்றிருந்த பகுதிகளில் அரசர்

தொல்லியல் ஆய்வும் மட்டக்களப்பு வரலாறும்

பொன்னுக்குறை நிலாந்தினி

கஞக்குத் திறை செலுத்தியும் ஏனைய காலப்பகுதியில் அவர்கள் சுதந்திரமாகவும் ஆட்சி புரிந்தனர்.

பின் னர் கண் டிய மன்னனுடன் செய்து கொண்ட உடன் படிக்கை மூலம் ஒண்ணந்த மட்டக் களப்புதேசம் முழு வதையும் தனியொரு நிர்வாகப் பிரிவாக அமைத்தனர். இந்த நிலை கி.பி.1962ஆம் ஆண்டு வரை நிலைபெற்றது. இந்த வருடத்திலே இலங்கை அரசாங்கம் இரு கூறுகளைக்கி அம்பாறை என்ற புதியதொரு நிர்வாகப் பிரிவினை ஏற்படுத் தியதன் காரணமாக புராதன மட்க்களப்புதேசம் சீர்க்குலைந்து விட்டது.

மட்டக் களப்பு வரலாற்றை அறியக்கூடிய நாலாக மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரம் விளங்குகின்றது. இத்தேசத்தில் ஆங்காங்கே மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் தொல்லியல் ஆய்வு கரும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்க அந்தேச வரலாற்றினை அறிய வேண்டிய ஆவலையும் புதிய தேடலையும் எடுத்து வேண்டிய அவசியமும் அது பற்றிய விழிப்பு ணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பும் வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் தலையாய கடமையாகும்.

தொல்லியல் ஆய்வும் மட்க்களப்பும்

வரலாறும் பற்றி ஆராய முற்படுகின்றபோது இதனை

இரு சுருங்கிய வரையரையினுள் உட்படுத்தி விடமுடியாது. இது பாந்துபட்டது. விரிவானது. தனி நூலாகத் தொகுக்கப்பட வேண்டியது. இருப்பினும் முடிந்தளவு தொகுக்கப்பட்ட செய்திகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஆரம்ப முயற்சியாகவே அமைகின்றது. இதுவரை தொல்லியற் பட்டதாரியான செல்வி. க.தங்கேஸ்வரி, வெல்லவூர்க் கோபால் போன்ற சமூக ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு முயற்சியில் ஈடுபட்டு பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எமக்கு அளித்துள்ளனர் என்பதும் இவ்விதத்தில் குறிப்பிட வேண்டிய விடயாகும். அந்தவகையில் தொல்லியல் ஆய்வு என்றால் என்ன? அதனுள் உள்ளாங்கும் பிரிவுகள், அவற்றின் மூலம் அறியப்படும் வரலாற்றுச் செய்திகள், எம் பிராந்தியத்திலுள்ள தொல்லியற் சான்றுகள் போன்ற பல விடயங்களை தேசத்து மக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் நோக்குடனே இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது.

தொல்லியலை Archaeology எனக் கூறுவார். ஆதிகாலத்தைப் பற்றிய அறிவியல் என்பது இதன் பொருளாகும். தொல்லியல் ஆய்வு என்பது பூமிக்குள் புதையினுடு மறைந்து கிடக்கும் அல்லது மேற்பரப்பிலே காணப்படும் மனித இனத்தோடு தொடர்புடைய பொருட்களையும் அவர்கள் நாள்தோறும் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தி விட்டுச் சென்ற பொருட்களையும் அகழ்ந்தெடுத்து ஆய்வு செய்து

அவர்களின் பண்பாட்டம் சங்களை உய்த்தறியும் ஓர் அறிவியலாகும். இத்தொல்லியல் பல்வேறு கூறுகளை உள்ளடக்கியதாகும். அவற்றை மேல் வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். கள ஆய் வு (Exploration), அகழாய் வு (Excavation), நாணயவியல் (Numismatics), கல் வெட்டியல் (Epigraphy), தொன் மைக் கட்டடக்கலை (Ancient Architecture), உருவவியல் (Iconography), கலை (Art), சிற்பக்கலை (Sculpture). எம்முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற பண்பாட்டு அம்சங்களையும் தொல்லியல் எச்சங்களையும் அறிவியலின் துணைகொண்டு கண்டிந்து ஆய்வுக்குட்படுத்து கின்றபோது வரலாற்று அம்சங்கள் வெளிக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அவ்வாய்வுப் பயணத்தின்போது பெறப்பட்ட செய்திகளை சுருக்கமாக நோக்கலாம். மட்டக் களப்பு வரலாற்றின் முக்கிய பிரதேசமாக மண்முனைப் பிரதேசம் காணப்படுகின்றது என்பது மகாவம்சம், மட்டக்களப்பு ஆகிய இலக்கியக் குறிப்புக்களில் மண்முனையில் உலகநாச்சியின் மாளிகை அமைக்கப்பட்டிருந்தது எனக் கூறப்படுகின்றது. இங்கு தொல்லியற் தடயங்களைக் கண்டறியும் முயற்சியுடன் களாடுய்வுப் பயணத்தினை மேற்கொண்டபோது எந்த விதமான தொல்லியற் தடயங்களையும் அவதானிக்க முடிய வில்லை. எனினும் இது தொடர்பாக தாழைக்குடா பிரதேசவாசியான

திரு.ம.காசிப்பிள்ளை அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் உலகநாச்சி என்ற அரசியின் மாளிகை முன்பு அமைந்திருந்த தாகவும் அது காலப்போக்கில் அழிக்கப்பட்டு விட்டது என்றும் மாளிகை இருந்ததாகக் கூறப் படும் பிரதேசம் தற்போது மக்களின் குடியிருப்புப் பிரதேசமாகக் கப்பட்டுள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால் மாளிகை அமைந்திருந்ததாகக் கூறப் படும் குறித்த வீதி இன்றுவரை மாளிகையிடத் தெரு என அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

மண்முணை கோயில் குளத்தில் ஆய்வினை மேற்கொண்டபோது இங்கு உலக நாச்சியால் கட்டப் பட்ட கோயில்குளம் காசிலிங் கேஸ்வரர் ஆலயம் அமைக்கப் பட்டமைக்கான சான்றுகளைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. ஆலயம் அமைந்தமைக்கான தடயங்கள் தென்படுகின்றன. மண்மேடாகியுள்ள இப்பகுதியில் தடிப்பான செங்கற்கட்டிகள், தாமரைக்குளம் இருந்மைக் கான தடயங்கள் காணப் படுகின்றன.

மேலும் இப்பகுதியில் அகழாய்வினை மேற்கொண்ட போது(1980) படிமலிங் கம், ஜந்துதலை நாகத் தின் கீழ் அமர்ந்துள்ள ஒரு உருவத்தின் படைப்புச் சிற்பம், பெரிய விளக்கின் உடைந்த பாகங்கள் என்பன ஒரு பானையில் இருந்து வெளியே எடுக்கப் பட்டதாகக் கிடைக்கப்பட்ட செய்தியை அடுத்து குறித்த

வீட்டிற்குச் சென்று அப்பொருட் களையும் பார்க்க முடிந்தது. அத் தோடு ஆலயம் இடபாடு களுக்குள்ளாகியபோது அதன் துண்டமான கற்துாண் கள் மக்களால் எடுத்துச் செல்லப் பட்டு அயிலின் தங்களது வழி பாட்டுத்தலங்களில் வைத்துக் கட்டியுள்ளமையையும் அவ

சார்ந்தவன் என்பதால் பிராகிருத மொழி மூலமான பெயரினைப் பெற்றுள்ளான் என அறிய முடிகின்றது.

காஞ்சிரங்குடாவிலும் வீதியோரத்திலே நிலைக்குற்றி யாகவும் கிடையாகவும் நிறுத்தப் பட்டுள்ள கற்பலகையிலே பிராமிச் சாசனக் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

அதேபோன்று தழிழ் கிராமங்களில் ஒன்றான பழுகாமம் மாவேற்குடாவில் காணப்படும் சில வரலாற்றுத் தடயங்கள் பற்றிய குறிப்புக்களில் மூன்று கற்தாண்கள் வயல்வெளியில் நடுகற்களாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இதிலே மரணச்செய்தி பற்றிய வாசகங்கள் கூறப் பட்டுள்ளன. கணபதிப்பிள்ளை என்பவர் 1919ஆண்டு தைமாதம் 27ஆம் திகதி பரமபதம் அடைந்தார் எனவும் மற்றுளிஏ கற்தாணிலே கந்தப்பன் (1908) மற்றும் கந்தவேள்(1927) என்ப வரும் தெய்வீக மரணமடைந்த செய்தியும் 1890ஆம் ஆண்டுக் குரிய கல்வெட்டில் நாகையா என்பவருக்குத் தானம் கொடுக் கப்பட்டுள்ள செய்தி பற்றிய குறிப்பும் காணப்படுகின்றது என கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை விரிவுதாயாளர் திரு.கி.சிவகணேசன் அவர்களது குறிப்பிலிருந்தும் அறிய முடிகின்றது. அத்தோடு பழுகாமம் திரௌபதியம்மன் ஆலயத்திலும் எழுத்துப் பொறித்த கற்சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன.

பழவெளியிலுள்ள கற்பாறை ஒன்றிலே துமராஜர என்ற வாசகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இச்சாசனம் தழிழ்ப் பிரதானி ஒருவனைப் பற்றியது. அவன் பெளத்த சமயத்தைச்

தொல்லியற் தடயங்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்து

கின்றபோது தேவஸ்தானங்கள் பிரதான இடத்தினை வகிக்கின்றன. அந்தவகையில் வீரமுனை சிந்தா யாத்திரைப் பிள்ளையார் ஆலயத் திலும் துண்டமான நிலையிலே பல கற்துாண்களை அவானிக்க முடிந்தது. அக் கற்துாணிலுள்ள வாசகத் திலே நித்தமும் திரு நந்தா விளக்கு ஸிக்கக் கடவுதாகவும்; என வருகின் றது. மற்றுமொரு சாசனத்திலே பரமேஸ்வரிக்கு ; நானாதேசிகள் நித்தமும் திரு நந்தா; என வருகின் றது. இதேபோன்று பல எழுத்துப் பொறிப்புக்கள் காணப்படுகின்ற பொதும் அவற்றின் வாசகங்கள் கற்களிலே அமுத்தி வெட்டப் படாமையாலும் சரியான முறையிலே ஆவணங்கள் பாது காக்கப்படாமையாலும் எழுத்து க்கள் தேய்வடைந்துள்ளமையை அவதானிக்க முடிந்தது. இருப்பினும் இச்சாசன வாசகங்களை நோக்குகின்றபோது அவை சோழர் காலத் திற் குரியது என்றும் 11ஆம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தது என்றும் அனுமானித்துக் கொள்ள முடிகின்றது. அத்தோடு வளிக்கணத் தினரான நானாதேசி கரால் திருநந்தா விளக்கெரிப்பதற்குத் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்தியையும் அறியமுடிகின்றது.

பெரிய நீலாவனை விஷ்ணு கோயில் மூலஸ்தானத் தில் உள்ள மேல் நிலைக் குற்றியில் உள்ள மரப்பலகை வில் நான்கு வரியில் தழிழ் வாசகம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

அத்தோடு அருகிலுள்ள பேச்சி மம்மன் தேவஸ்தானத்திற் குரிய பேழை இவ்வாலயத் தின் கருவறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலே ஸ்ரீ மகா விஷ்ணு பேச்சியம்மன் தேவஸ்தானம் பெரிய நீலாவனை -1987.9.12 என எழுதப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு அதனுள் இருந்த அட்சாத்தில் உள்ள வாசகம் மேல்வருமாறு அமைகின்றது. ஆஞ்சனேயர் அட்சார் சிவ அட்சார் பேச்சி அட்சார் உமாதேவி அட்சார் வில்லூ அட்சார்

மேலும் நான்கு எழுத்துப் பொறித்த மாத்துாண்கள் 1983ஆம் ஆண்டு ரூ.150000 பெறுமதிக்கு விற்கப்பட்டுள்ள செய்தியையும் ஆலயக் குருக்கள் மூலமாக அறியமுடிந்தது.

தேசத்துக்கோயில்களில் தனித் துவமான ஆலயமாக விளங்கும் கொக் கட்சிச் சோலை தான் தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்திலும் துண்டமான கற்சாசனம் காணப்படுகின்றது. அதிலே வெங்கிட ராமன் சாமி சேகர் வேலை முடிஞ்சது மண்முனை என்ற வாசகம் காணப்படுகின்றது. அத்தோடு ஆலயத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள புராதன தேர்கள் மற்றும் கோயிர் தளபாடங்களும் முக்கிய தொல் யியற் சான்றுகளாக அமைகின்றன. தனித்துவமான வரலாற்றினைக் கொண்ட திருக்கோயில் சித்திர வேலாயுதர் சுவாமி ஆலயத் திலும் துண்டமாகக் கப்பட்ட நிலையிலே 12 கற்சாசனங்கள்

அருங்காட்சியகத்திலே வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இது உண்மையில் பாராட்டுதற் குரிய விடயமாகும். இருப்பினும் சில கற்துாண்கள் அடங்கிய வாசகங்கள் துண்டாக்கப்பட்ட நிலையில் கற்பூரம் எப்பதற்கு பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அத்தோடு ஆலயத்தின் அதில் பானத்திலும் எழுத்துப் பொறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றபோதும் அவற்றின் மேல் காலத்திற்குக் காலம் வர்ணக் கலவைகள் பூசப்பட்டு வந்துள்ளமையால் அவற்றினை வாசிக் கழியவில்லை.

வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த உகந்தை முருகன ஆலயத் தில் உள்ள உண்மையில் தழிழ் எழுத்துப் பொறித்த வாசகம் காணப்படுகின்றது. அவ்வாசகமானது உகந்தை மனை சுவாமி சந்னிதானத்திற்கு ச.க சின் ன் த் தம் பி நொத் தாரிசு பார்வதிப்பிள்ளை கொடுத்த உவையம் -1902 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆலயத் தின் மனியில் உள்ள வாசகத் தில் பொத்துவில் வண்டறை உடையார் தம் பி முத்து உவையம் என்ற செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

இதேபோன்று வாக்னர, குசலான மலை, தாந்தாலை, கோயிற் போர்தீவு போன்ற பல இடங்களிலும் தொல் லியல் ஆவணங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை தற்போது வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற மையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிழக்கிலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் வரலாற்று ஆய்வானது ஒரு முழுமை நிலையை அடையவில்லை. அதற்கு மிக நீண்டகாலம் தேவைப்படவே செய்யும். எனினும் வட இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் வரலாற்றாய் வுகள் மிகவேகமாகவே முன் ணோக்கிச் செல்வதை இன்று எம்மால் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இன்று இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் இத் தொல்லியல் ஆய்வுகளினாடாக தத்தும் தேசத்தின் வரலாற்றும் சங்களை வெளிக் கொண்டு வரும் நோக்கில் ஆய்வுகளை முன்னிடுத்து வருகின்றனர். இந்நிலையில் மட்டக்களப்பு பிராந்தியத்தின் தொல்லியல் ஆராய்ச்சி அகழ்வுகள் என்பது திறக்கப்படாத பூட்டுக்களாகவே காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள வரலாற்றுச் சான்றுகள் பற்றிய பதிவினை தேசப்பற்றுமிக்க ஒரு சில ஆய்வாளர்கள் வெளிக் கொண்டும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளபோதும் அது முழுமை பெறவில்லை என் ரே கூற வேண்டும்.

பொதுவாக மட்டக் களப்பு பிராந்தியத்தில் உள்ள பழமை வாய்ந்த ஆலயங்களில் உள்ள தமிழ் சாசனங்களை ஆவணப்படுத்தும் நோக்குடன் களஆய்வுப் பயணங்கள் மேற்கொண்ட போது கவலை தரும் சம்பவங்களையே கண்கூடாகக் காணமுடிந்தது. குறிப் பாக ஆலயங்களில் தொன் மையி

னன்யும் அதன் வரலாற்றும்சங்களையும் காலவெள்ளத்தால் அழியுண்டு போகாமல் எமக்கு எடுத்தியம் பக் கூடிய சாசன வாசகங்கள் அடங்கிய கற்தூண்களும் கற்பலகைகளுக்கும் வர்னக் கலவைகள் பூசியும் சீமேந்துச் சாந்து பூசப் பட்டும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த காட்சிகளையே எம்மால் காண முடிந்தது.

அது மட்டுமின்றி சாசனங்களில் ஒரு பிரிவாகிய செப்பேடுகள் கிழக்கிலங்கையிலுள்ள பழைய தேவஸ்தானங்களில் இருப்பதாக ஒலைச்சுவடிகளில் குறிப் பிடிப்பட்டுள்ளது என இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் கூறிநின்றாலும் அத்தகைய ஆவணங்களை பாரும் இதுவரை பார்த்த மைக்கோ அல்லது அதன் வாசகத் தினை முழுமைப் படுத்தி வாசித்தறிந்தமைக்கான சான்றுகளோ கிடைக்க வில்லை.

உண்மையில் இத் தொல்லியல் ஆவணங்களை சேகரித்து ஒரு அருங்காட்சி யகத்தினை அமைக்க வேண்டிய தேவைப்பாடும் காலத்தின் கட்டாயமாக உள்ளது. இனியும் இக்கலைகளின் அழிவுக்கு காரண கர்த்தாக்களாக எம் சமூகம் இருக்கக்கூடாது. என்ற மன ஆதங்கத்தினையே வெளிப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

வரலாற்று ஆய்வுகளை எப்போதும் முடிந்த முடிவாகக் கூற முடியாது. காலத்திற்குக் காலம் வரலாற்று முடிவுகள் மாற்றமடையக்கூடும். குறித்த ஆய்வுதாட்பான புதிய சான்றுகள் கிடைக்கின்றபோது பழைய கருத்துக்கள் வலுவற்றுப் போகும் புதிய சிந்தனைகளும் ஆராய்ச்சிகளும் உத்வேகம் பெறும்.

இன்று எம்மவர் மத்தியில் வரலாற்றுச் சின்னங்களை மறைத்து வைக்கின்ற போக்கு அதிகரித்துச் செல்கின்றது. அவை பற்றிய முக்கியத்துவத்தினை தேசத்து மக்கள் பின்து கொள்ள வேண்டும். எனவே வரலாற்று அறிவினை வளர்த்துக் கொள்வது ஒவ்வொரு மனிதனதும் அடிப்படைக் கடமை பாகின்றது. கலை, இலக்கியம், கட்டடம், சிற்பம், ஓவியம், நுண்கலை எனப் பரவிக் கிடக்கும் எமது பண்பாட்டுக் கூறுகள் எம்முன் ணோரின் வாழ்வியற் கோலங்களைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. இத்தகைய வரலாற்றும்சங்களைச் தாங்கி நிற்கும் தொல்லியற் சான்றுகளை முழுமையாக ஆய்விற்கு உட்படுத்த வேண்டும். இது குறித்த பிரிவினாக்கு மட்டும் உரிய பணியல்ல. மாறாக பல்கலைக் கழகங்கள், ஆய்வு அமைப்புக்கள், தனியார் என அனைத்துத் தரப்பினரும் ஒன்றினைகின்றபோது எம் தேசத்தின் இருள்கூழ்ந்த வரலாறு ஒளிபெற்றுத் தனித்துவம் பெறும் என் பதில்ஜயமில்லை.

கந்தாவளையில் பறையர் சமூகம்

அறிமுகம்.

தென்னாசியப் பிராந்தி யத்தின் சமூகமுறைமையின் பிரிக்கமுடியாத ஒரு அம்சமாக சாதி தொழில்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. சாதி தொழிற்பகுப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் இதன் நிலைபேற்றுக்கு இந்து மதக் கருத்தியல் முக்கிய காரணமாகின்றது.

இந்தியாவில் பெரியார், அம்பேத்கார், அயோத்திதாசர் போன்றவர்களினால் முன் வெடுக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான போராட்டம் இன்று 'தலித்தியம்' எனும் ஒரு சமூகக் கொள்கையாக வளர்ச்சி கண்டிருக்கின்றது. இந்தக் கொள்கை சாதி இல்லாமையை அன்றி சாதி இருத்தலை வற்புறுத் துவதாக அமைவதோடு பார்ப்பன், வேளாள உயர் சாதித் திமிர்த்தனங்களைக் கீழிறக் குவதோடு ஏனைய தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் தங்களுடைய சாதி தொடர்பாகக் கொண்டிருக்கும் தாழ்வு மனப்பான் மையை இல்லாதொழித்து அவர்களுக்குள் அவர்களின் சாதி தொடர்பான நம்பிக்கையினையும் ஓர்மத் தினையும் வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

மட்டக்களப்பில் பிராமண ஆதிக்கம் இல்லாத போதும்

சு.சிவரத்தினாம்

முக்குவ, வேளாள ஆதிக்கம் காணப்படுகின்றது. ஆனால் அது யாழ்ப்பாண பிராமண, வேளாள ஆதிக்கத்திலிருந்து வேறுபட்டதாகும். இந்த வேறுபடுகைக்கான காரணத்தினை மும் மட்டக்களப்பிற்கான சாதி இயங் கு முறையினையும் களுதாவளையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டு

பூரை மிகச் சுருக்கமாக முன் வைக்கின்றது. இங்கு சாதிகளின் பெயர்கள் அவ்வாறே சுட்டப்படுவது இழிவுபடுத்துவதற்கோ அல்லது உயர்நிலைப்படுத்துவதற்கோ அல்ல. சமத்துவ நிலையில் அதை அவ்வாறே காண்பதன் பாறபட்டதாகும்.

சாதியும் ஊர் நிர்வாக முறையும்:

மட்டக்களப்பின் புராதன கிராமங்களில் ஒன்றான கருதாவளை மட்டக்களப்புக் குரிய சில மரபுகளையும் வழக்காறுகளையும் இன்றுவரை பேணிக்காத்து வரும் கிராமங்களில் ஒன்று. இங்குள்ள பிள்ளையார் ஆலயம் இந்தச் சமூக இயக்கப்பாட்டு மையங்களில் முதன்மையான நிறுவனமாக தொழிற்படுகின்றது. சமூகக் கட்டுக்கோப்பும் சட்ட திட்டங்களும் ஊர் நடைமுறைகளும் பிள்ளையார் ஆலயத்தினை மையமாகக் கொண்டே இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாலயத்தின் நிர்வாக நடைமுறைகளும் பரிபாலனங்களும் முக்குவர்களுக்கேயியதாகும். இது குடிமுறைமையின் அடிப்படையில் பங்கிடப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. பெத் தாக் கிழவி குடி, போனாச்சி குடி, சுரக்காமத்துக் குடி, சட்டி குடி, போற்றினாச்சி குடி எனும் ஜந்து குடிகள் பூர்வீகமானதாகவும் வள்ளி நாயகி குடி 1960ம் ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்டதாகவும் உள்ளது. இவ்வாறு குடிமுறைமையில் இவ்வாலயம் பரிபாலிக் கப்பட்டாலும் எல்லாக் குடிகளும் சமத்துவமானவை கிடையாது. இவற்றுக்கிடையில் ஓர் அதிகாரப்படிநிலையறவு காணப்படுகின்றது இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே இதன் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் போன்ற பதவிகளும் திருதலைமை வகிக்கின்றவரை

விழாக் கரும் ஆலயத்தின் முன் னீடுகளும் கெளரவங்களும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பறையர், வண்ணார் எனும் இரு சாதிகளும் இவ்வாலய சேவகத்துக்காக குடியமர்த்தப்பட்டது போல் தெரிகின்றது. இவர்கள் வசிப்பதற்கான வெவ்வேறு இடங்களும் கிராமத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தன. பறையர் சமூகம் இங்கு குடியமர்த்தப்பட்டார்களா அல்லது பூர்வீகமாக இங்கே வாழ்ந்து வந்தார்களா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

ஏனெனில் மட்டக்களப்பில் பல்வேறு இடங்களில் வாழும் பறையர் சமூகத்தின் பூர்வீகம் கருதாவளையாக இருப்பதும் மட்டக்களப்புக்கே தனித்து வமான பறைமேளக் கூத்து, மகிடிக் கூத்து என்பன கருதாவளையின் பறையர் சமூகத்துக்குரியனவாக இருப்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

ஒவ்வொரு குடிக்கும் தலைமை வகிக்கும் குடித் தலைவரை வண்ணக் கர் எனவும் ஊர் நடைமுறைகளை நடைமுறைப்படுத்துபவரை கடுக் கண்டவர் எனவும் அழைப்பதோடு இவர்கள் அவ்வுக்குடிகளால் தேர்வு செய்யப்படு பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இதே போன்று பறையர் சமூகத்திற்கு தலைமை வகிக்கின்றவரை முப்பன் எனவும் வண்ணார் சமூகத்திற்கு வரை வகிக்கின்றவரை கொம்புச் சந்தி எனும் இடம்

தலைமைக் கட்டாடி எனவும் அழைப்பதோடு இவர்கள் அவ்வுக்குமங்களால் தேர்வு செய்யப்பட்டு பின்னையார் ஆலய வண்ணக்குமார்களால் அங்கீரிக்கப்படுவார்.

எனவே கருதாவளையின் நடைமுறைகள் வண்ணக் குமார், கடுக்கண்டவர், மூப்பன், தலைமைக்கட்டாடி எனும் ஒரு நிர்வாக அமைப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்தது. தற்போது மூப்பன் இல்லாது நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது.)

கலையும் பாரம்பரிய அறிவியலும்:

மட்டக்களப்புக்கேயிய வடமோடி, தென்மோடி என்பன வும் வசந்தன், கரகம் என்பன வும் கருதாவளையிலும் பயிலப்பட்டு வந்ததோடு கூத்தாட்டத்தில் மிகப்பேர் போன ஆட்டக்காரர்களும் அண்ணாவிமார்களும் தங்களுக்குரிய தனித்து

வங்களுடன் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர் அத்துடன் கருதாவளைக்கான தனித்துவமான மகிடியும் பறைமேளக்கூத்தும் மிகச் செழுமையுடன் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. கொம்புமுறி விளையாட்டும் இக்கிராமத்தில் ஏனைய கிராமங்களிலும் பார்க்க மிகத் தனிச்சிறப்புடன் நடத்தப்பட்டு வந்திருப்பதை அறியமுடிகின்றது. இன்றும் இக்கிராமத்தில் கொம்புச் சந்தி எனும் இடம் கொம்பு விளையாட்டு நடந்த கஞ்சி

இடத் தினை ஞாபகமுட்டு வதாக அமைந்திருக்கின்றது. இவ்வாறே மருத்துவம், சோநிடம், இலக்கியம் என்பனவற்றிலும் மட்டக்களப்பில் பேர் போன அறிஞர்கள் இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்திருப்பதனையும் அறிய முடிகின்றது.

ஆனால் இன்று இந்தக் கலை, அறிவியல் பாரம்பரியத் தின் எந்தவிதமான எச்சங்களும் இல்லாத ஆனால் ஆலய நடைமுறைகளிலும் கிராமத்தின் சில நடைமுறைகளிலும் பாரம் பரியத் தினைப் பேணுகின்ற கிராமமாக கருதாவன காணப்படுகின்றது.

பறையர் சமூகத்தின் ஆலயப்பிரவேசத்திற்கான போராட்டம் :

இந்து மதத்தினைக் கருவியாகக் கொண்டு காலங் காலமாக பார்ப்பனர்களால் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத் தப்பட்டுவந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீதான அத்தனை அடக்குமுறைகளும் கருதாவன வளையிலும் பேணப்பட்டு வந்தது. இதில் ஆலயங்களுக்குள் பிரவேசிக்கக் கூடாது எனும் மரபும் கருதாவன விலும் பறையர் சமூகம் தொடர் பாக கடைப்பிடிக் கப்பட்டு வருகிறது.

1980களில் முகிழப்புப் பெற்ற தமிழ்த்தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் எவ்வாறு தமிழர் விடுதலையை ஆயுதப் போராட்டத்தின்மூலம் மாத்திரம்

பெற்றுவிடலாம் என நினைத்தார் களேர் அதுபோல தாழ்த்தப் பட்ட மக்களின் விடுதலையை மும் ஆயுதத் தின் மூலம் பெற்றுவிடலாம் என சில ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள் தீர்மானித்தார் கள். இதன் விளைவாக 1985ம் ஆண்டு ஆயுதம் ஏந்தியவர்களின் பக்கபலத்துடன் பறையர் சமூகத்திலிருந்து எழுச்சிபெற்ற மக்கள் ஆலயப் பிரவேசம் செய்ய முயன்றனர். இதனை இடைவழியில் வழிமறித் தமக்குவ சாதியினர் அவர்களைத் தாக்கி திருப்பியனுப்பிவிட்டனர்.

இதனால் அவமானப்பட்ட அச்சமூகத்தினர் இனிமேல் கருதாவனையில் பறை அடிப்பதில்லை எனும் ஒரு முடிவினை எடுத்தனர். அத்துடன் பறையிடத்தல் தொழிலைச் செய்யக் கூடாது அதுவே எம்மை அடிமையாக்கி வைத் திருக்கின்றது எனும் துண்டுப்பிரசரங்கள் இச்சமூக இளைஞர்களினால் விநியோகிக் கப்பட்டன. இத் துண்டுப் பிரசரங்களினாலும் வரலாற்றுப் பட்டறிவினாலும் குறிப்பிடத் தக்களவுக்கு இளைஞர்கள் பறையிடத்தல் எனும் தொழிலை கைவிட்டு வேறுதொழில்களை நாடினர். கூலித் தொழிலைச் சிலரும் கள்ளு இறக்குதலைச் சிலரும் மேற்கொண்டனர். அவர்களால் இறக்கப்படுகின்ற கள்ளையும் முக்குவர்கள் குடித்ததோடு ஒரு சிலர் கள்ளு இறக்கவும் ஆரம்பித்தனர். ஆரம்பத்தில் தொழிலினால் சாதி தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்க தற்போது

தொழிலினால் சாதியை தாண்டுகின்ற முரண்நிலையும் இந்த ஆலயப் போராட்டத்தின் விளைவான சுவாரஸ்யமான சமூக வரலாறும் இங்கு நிகழ்ந்தேறியது.

கருதாவனையில் நிகழ்ந்த இந்த ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டம் ஒரு சாதிச் சண்டையாக மாறி ஒருத்தரை ஒருத்தர் அடித்துக் கொள்ளுமளவிற்கோ அல்லது ஒருத்தருடைய சொத் துக்களை ஒருத்தர் அழித்தொழிப்பதற்கோ இங்கு முற்பாடமையும் ஒருத்தருடைய உரிமையில் மற்றவர் தலையிடாமையும் கவனத்திற்குரிய விடயமாகும். அத்துடன் பறையர் சமூகத்தில் சிறிதாக இருந்த மாரியம்மன் கோயில் படிப்படி யாக வளர்ச்சியடைந்து முக்குர்களுக்கும் ஒரு முக்கியமான கோயிலாக மாறியிருக்கின்றது. இன்று முக்குவர்களில் அனைக்களங்களையேற்றுகின்ற ஒரு முக்கியமான தலமாக இந்த முத்து மாரியம்மன் கோயில் மாறியிருக்கின்றது. இன்று இந்த ஆலயமும் சமூகநல்லினைக்கத் தின்மையாக தொழில் படுகின்றமை ஒரு முக்கியமான அம்சமாக நோக்கப்படுதல் வேண்டும்.

புன்னைச் சோலை காளி கோயில், ஏறாவூர் கருமாரியம்மன் கோயில் என்ற வரிசையில் கருதாவன மாரியம்மனும் மட்டக்களப்பின் சமூக அசைவியக்கத்தினையும் அது ஏனைய தமிழ் பிரதேசங்க

விலிருந்து தனித்துவத்துடனும் ஒரளவு ஜனநாயகத்துடனும் இருப்பதற்கான காரணத்தினை யும் அறிவதற்கான முக்கியமான சமூக நிறுவன மையங்களாக விளங்குகின்றன.

எனவே களுதாவளையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மட்டக் களப்பின் சமூக அமைப்பினை நோக்குகின்றபோது இந்து மதத்தின் நம்பிக்கையின் அமியாய் சாதிய அடக்குமுறைகள் பேணப்பட்டாலும் ஜனநாயக நடைமுறையொன்று இதற்குள்ளால் ஒன்று பாய்ந்திருப்பதனை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்தவகையில் ஆரம்பத்தில் முக்குவர்களின் நிகழ்த்து கலைகளுக்குச் சமாந்திரமாக

மகிழி, பறைமேளம் என்பவற் றைப் பேணியதுடன் மகிழி முக்குவர்களுக்கு எதிரான

அல்லது தங்களுடைய அடக்குமுறைக்கு எதிரான தங்களுடைய கோபதாபங்

களை யெல்லாம் வெளிப்படுத்தி ஆறுதலடையும் ஒரு எதிர் பரங்காக செயற்பட்டிருக்கின்றது. யதார்த்த வாழ்க்கையில் அவனால் மேற்கொள்ள முடியாத

செயல்களையும் பேசமுடியாத பேச்சுக்களையும் வாழமுடியாப்பாத்திரங்களையும் மகிழியில் அவனால் செய்யமுடிந்திருக்கின்றது. அந்தக்காலத்தில் இதனை எவரும் ஒரு எதிர் பரங்காக நோக்காத போதும் அரங்காற்றுக்கைக்கான சுதந்திர மும் அதனை முக்குவர்கள்

சென்று பார்த்து ரசித்த ஒரு அரங்க ஊடாட்டமும் நடைற்றி ருக்கின்றன.

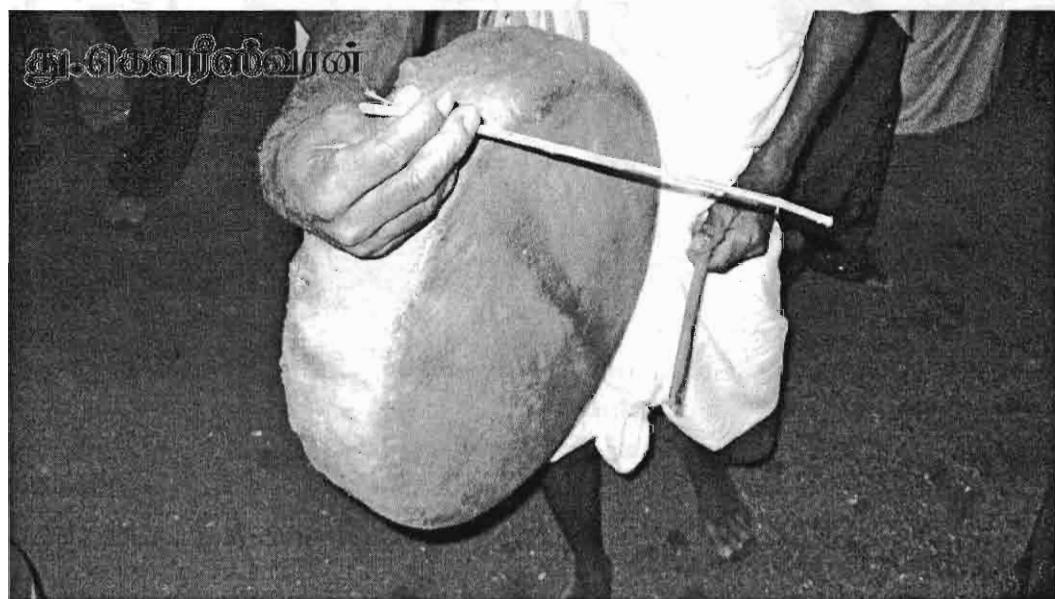
இது போலவேதான் அவர்களுடைய ஆலய நடைமுறைகளும் காணப்பட்டன அதாவது தங்களுக்குச் சொந்த மான எதிலும் அவர்கள் உள்ளுழையக்கூடாது ஆனால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டி பதை சுதந்திரமாக செய்யலாம் எனும் நடைமுறை பேணப்பட்டு வந் துள் என மயினால் மட்டக்களப்பில் சாதிய அடக்குமுறைகள் பேணப்பட்டாலும் சாதிச் சண்டைகள் இங்கு ஏற்படாமைக்கான காரணத்தினையும் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

அறிமுகம்

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள வரலாற்று முக கியத் துவம் கொண்ட மாவட்டமாக மட்டக்களப்பு உள்ளது. பல்வகைச் சமூகங்களின் வாழ்வியல் முறைகளால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பிராந்தி யமாக இது விளங்குகின்றது. இங்கு வாழும் தமிழர் களி டையே சாதி முறைகளும் குடிவரை முறைகளும் கடைப்பிடிக்கப்

சமூக அமைப்பில் சில குறிப் பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு எனதனையும் விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. இவ்விதம் காலனித் துவ ஆட்சியின் விண்ணர் ஆங்கிலேயர்களால் வரவழைத்து குடியேற்றப்பட்ட சமூகமாகவே அருந்தத்தியர் சமூகத்தினர் விளங்குகின்றனர். இச்சமூகத்தினர் இன்று வரை மட்டக்களப்பின் விளிம்பு முறைகளை இல்லாமலாக்கி மனித சமத்துவத்தைக் கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளில்

மட்டக்களப்பில் அருந்ததியர் சமூகம் - ஓர் அறிமுகம்

பட்டு வருவதுடன் ஒவ்வொரு சாதியினருக்கும் தனித்து வரமான வரலாறுகளும் இருந்து வருவதனை அறிகின்றோம், காலனித் துவ ஆட்சியின் பின்னர் புதிய மத்தியதா வர்க்கத்தினரின் உருவாக்க மும், நகரங்களின் தோற்றமும் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் பின்னர் மட்டக்களப்புச்

நிலைச் சமூகமாகவே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

விளிம்பு நிலைகள் பற்றிய கவனிப்பின் முக்கியத்துவம்.

ஒரு பிராந்தியத்தின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு உறுதிப் பாட்டுக்கு அப்பிராந்தியத்தில் வாழ்கின்ற சமூகங்கள் பற்றிய புரிதல் மிகவும் அவசியமாகும். ஆகை

ஈடுபடுவது மனித நேயத்தின் அழிநாதமாக உள்ளது.

இன்றைய நுகர்வுப் பண்பாட்டு உருவாக்க காலத் தில் உலகமயமாக்கல் என்கின்ற பேரலைக்குள் மொழி, பண்பாடுகள் அனைத்தும் அள்ளுண்டு போகும் ஆபத்தான சூழலில் அடையாளங்கள், தனித்துவங்கள் பற்றி

அக்கறைப்படும் நாம் எம்மைப் பற்றியும் எமது பல்வகைமைகள் குறித்தும் மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். விசேஸ்டாக விடுதலை குறித்து அக்கறைப்படும் நாம் அர்த்தபுஸ்டியான விடுதலை விளிம்பு நிலைகளின் விடுதலை யுடன் இணைந்தது என்பதை யுணர்ந்து செயற்படுவதற்கு விளிம்பு நிலைகள் குறித்து கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்பீன் னணியில் மட்டக்களப்பில் வாழும் அருந்த தியர் சமூகம் பற்றியும் அக்கறை செலுத்த வேண்டியது காலத் தின் தேவையாகியுள்ளது.

மட்டக்களப்பும் அருந்ததியர் சமூகமும்

காலனித்துவ ஆட்சி யின் பின்னர் இலங்கை யில் நகரங்களின் உருவாக்க மும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் உருவாக்கமும் ஏற்பட்டது இந்நிலையில் நகரங்களைச் சுத்திகரிப்பதற்கான வேலை யாட்கள் தேவைப்பட்டார்கள் இத்தேவையினை நிறைவேற்ற இந்தியாவின் தமிழகத்திலிருந்து (இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதலிய பகுதிகளிலிருந்து) நகர சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளர்களாக இவர்கள் வருவிக்கப்பட்டார்கள். தமிழகத்தில் நவீனமயமாக்கம் காரணமாக ஏற்பட்ட வேலையின்மையினால் வறுமை யால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இவ்வாறு நகர சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளர்களாக வந்தார்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது. முதலில் திருகோணமலைத்

துறைமுகம் ஊடாகவே இவர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார் கள் பின்னர் இலங்கையின் நகரப் பகுதிகளில் வேலைக்கமர்த்தப் பட்டுள்ளார்கள். இவ்வாறு மட்டக்களப்பு நகரத்தின் சுத்திகரிப்பிற்காக மட்டக்களப்பிற்கு வரவழைக்கப்பட்ட சமூகத்தினரே மட்டக்களப்பில் வாழும் அருந்ததியர் சமூகமாக வாழுகின்றார்கள்.

மட்டக்களப்பில் இச்சமூகத்தினர் தற்போது திசவீர சிங்கம் சதுக்கம், நாவற்குடா, பூநொச் சிமுனை, ஏறாவூர், செங்கலடி, கஞ்சாங்கிக்குடி, வாழைச் சேனை (பண்டிமடு) ஆகிய பகுதிகளில் வாழுந்து வருகின்றார்கள். இதில் பூநொச் சிமுனை எனும் இடத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் 1990 கஞ்கு முதல் காத்தான் குடியில் வாழுந்து 1990 களில் ஏற்பட்ட இனப்பிரச்சினை கள் காரணமாக இடம்பெயர்ந்தவர்கள் என்பதும், நாவற்குடாவில் வசிப்பவர்கள் 1973 ஆம் ஆண்டு வரை மட்டக்களப்பின் பிரதான பேரூந்து தரிப்பு நிலையத்திற்கு அருகில் வாழுந்து பின்னர் அங்கிருந்து நாவற்குடாவிற்கு மாற்றப்பட்டவர்கள் என்பதும் தறிப்பிடத்தக்கது. இவைதவிருக்கிழக்கில் கல்முனை, வளத்தாப்பிட்டி, சம்மாந்துறை, திருகோணமலை ஆகிய பகுதிகளிலும் இச்சமூகத்தினர் வாழுந்து வருகின்றார்கள்.

தொழில் முறைகள் தொழிலில் முறைக்காக வெளியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர்களாக இருந்தமையாக மத்தியதர வர்க்கத்தினர் வாழுந்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் வருவிக்கப்பட்டார்கள். தமிழகத்தில் நவீனமயமாக்கம் காரணமாக ஏற்பட்ட வேலையின்மையினால் வறுமை யால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இவ்வாறு நகர சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளர்களாக வரவழைக்கப்பட்டதனால் இவர்களது பிரதான தொழிலாக அரசு உள்ளராட்சி

சபைகளின் நகர சுத்திகரிப்புத் தொழிலே விளங்குகின்றது. இத்தொழில் அரசு தொழிலாக வும் ஓய்வுதியம் கிடைக்கும் தொழிலாகவும் உள்ளது. இத்துடன் பிற அரசு தினைக் களங்கள் நிறுவனங்கள் என்பவற்றில் சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளர்களாகவும் இவர்கள் தொழில் செய்கின்றார்கள். மேலும் பாதனாகிள், குடைகள், தோல் பைகள் முதலியன திருத்தும் தொழிலும் இவர்களால் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இதைவிட பிற அரசு தொழில்களிலும் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபடும் நிலைக்கு இச்சமூகத்தைச் சேர்ந்த புதிய தலைமுறையினர் மாற்றம் பெற்றுள்ளார்கள்.

தொழிலில் ஏற்படும் சவால்

தற்காலத்தில் அரசு தொழிலில் எல்லோரும் அக்கறை காட்டும் நிலையில் இவர்களுக்குரிய தான் சுத்திகரிப்புத் தொழிலை பூம் விட்டுவிடாது பிறர் பெறுவதோடு உத்தியோகப்பற்றற்ற கூலிகளாக மாத்திரம் இவர்களைப் பயன்படுத்தும் நிலை உருவாகிவருவதாக இத்தொழிலைப் பெற்று அரசு சேவையில் இணைய ஆர்வமாக உள்ளவர்கள் அங்கலாய்க்கின்றார்கள். வாழ்விடங்கள்

இச்சமூகத்தினர் நகர சுத்திகரிப்பிற்காக வெளியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர்களாக இருந்தமையால் ஆரம்பத்தில் இவர்கள் உள்ளராட்சி மன்றங்களால் அமைக்கப்பட்ட அரசு விடுதிகளில் வாழுந்துள்ளார்கள். காலப்போக்கில் இவ்விடுதிகள் இவர்களில் வாழுகின்றார்கள்.

களுக்குரிய வைகளாக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக மட்டக்களப்பு நகரசபையால் அமைக்கப்பட்ட திசவீசிங்கம் சதுக்கம், நாவற்குடா வீட்டமைப் புது திட்டம் ஆகிய இடங்களின் வீட்டுரிமை தற்போது இவர்களுக்குரியதாகியுள்ள தனைக் கூறலாம்.

தொழிற்சங்கங்கள்

ஆரம்பத்தில் இச்சமூகத்தினர் மத்தியில் குறிப்பாக தொழிலாளர்களிடையே தொழிற்சங்கங்கள் இருந்துள்ளன. அதாவது தொண்டமன் யூனியன், ஸ்தல ஸ்தாபியனியன் என்கின்ற தொழிற்சங்கங்கள் தொழில் உரிமை, தொழில் பாதுகாப்பு என்பவற்றை வலியுறுத்தி இயங்கியுள்ளன. ஆனால் தற்போது இத்தகைய சங்கங்கள் எதுவும் இவர்களிடையே இல்லை என அறிய முடிந்தது.

தப்பு அடிக்கும் கலை

இச்சமூகத்தினரின் பண்பாட்டில் முக்கிய அம்சமாக தப்பு அடிக்கும் கலை பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. வாழ்விற்கும், சாவிற்கும் தப்பு அடிப்பது மரபாகப் பேணப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது தற்போது கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை கடைசியாக 1995 ஆம் ஆண்டிலேயே இது அடிக்கப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. இச்சமூகத்தினர் மத்தியில் தப்பு அடிக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கின்றார்கள் தப்பு தமது சாதி அடையாளத் தினை வெளிப்படுத்துவதால் இதை அடித்து தம்மை இனங்காட்ட இச்சமூகத்தின் இளந்தலை முறையினர் விரும்பாது வாழ்கின்றனர்

‘வாழ்வியல் சடங்குகள்’ தனித் துவமான வாழ்வியற் சடங்குகள் பல இச்சமூகத் தினர் மத்தியில் இருந்துள்ளன. உதாரணமாக கணவனை இழந்த பெண்களை உரவில் இருக்கச் செய்து முக்காடு போர்த்தி உறவினர் சீலை போடு தலும், மஞ்சள் கயிறு அறுத்து கணவன் காலில் போட்டு கறுப்புக் கயிறு கட்டும் நிகழ்வு ஓர் அமங்கலச் சடங்காக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

சமயம்

இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள இந்து சமயம் எனப்படும் சமய நடத்தைகள் இவர்களுக்கு குறியதாக இருந்துள்ளன. இதிலும் விசேடமாக பத்ததிச் சடங்கு வழிபாடுகள் இவர்களிடம் இருக்கின்றன. மாரியம் மன் இவர்களது குல தெய்வமாக வழிபடப்படுகின்றது. இவர்கள் வாழும் இடங்களில் உள்ள மாரியம்மன் கோவில்கள் இதனை உறுதி செய்கின்றன. அதாவது நாவற்குடா, ஏறாவூர் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள மாரியம் மன் கோவில் கள் இதற்கு சான்றாகின்றன. இக்கோவில்களின் வருடாந்தச் சடங்கு காலத்தில் காளி, மாரி, நாக கன்னி ஆகிய தெய்வங்களுக்கு இச்சமூகப் பெண்கள் கலையேறி ஆடும் முறை இன்று வரை இருந்து வருகின்றது.

இதேவேளை பத்ததிச் சடங்கு முறையிலிருந்து விலகி பிராமணீய ஆகம வழிபாட்டு நடைமுறைகளைப் பின்பற்றும் முறைமைக்கு மாறுகின்ற

தன்மையும் இவர்களிடையே இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதற்கான சான்றாக நாவற்குடாவில் உள்ள இச்சமூகத் தினரின் மாரியம்மன் கோவில் வழிபாட்டினைக் கூற முடியும்.

மேலும் இச்சமூகத்தில் ச.ச.உ கிறிஸ்தவ மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கணிசமாக இருப்பதையும் அறிய முடிகின்றது. ஒருசிலர் மத போதகர்களாகவும் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளார்கள். இச்சமூகத் தினர் விளிம்பு நிலையில் வைக்கப்பட்டமையின் ஒரு தாக்கமாகவே இவர்களின் மதமாற்றம் இருந்துள்ளது. மதமர்றம் இச்சமூகத் தின் சிலரிடம் காணப்பட்ட மதுப்பழக்கம் முதலிய தீய பழக்கங்களிலிருந்து இவர்களை விடுவித்துள்ளதாக கூறுகிறார்கள். இதேவேளை கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறிப் பின்னர் சொந்த மதத்திற்கு வந்தவர்களும் இருக்கின்றமையை அறியமுடிகின்றது. முடிவுரை

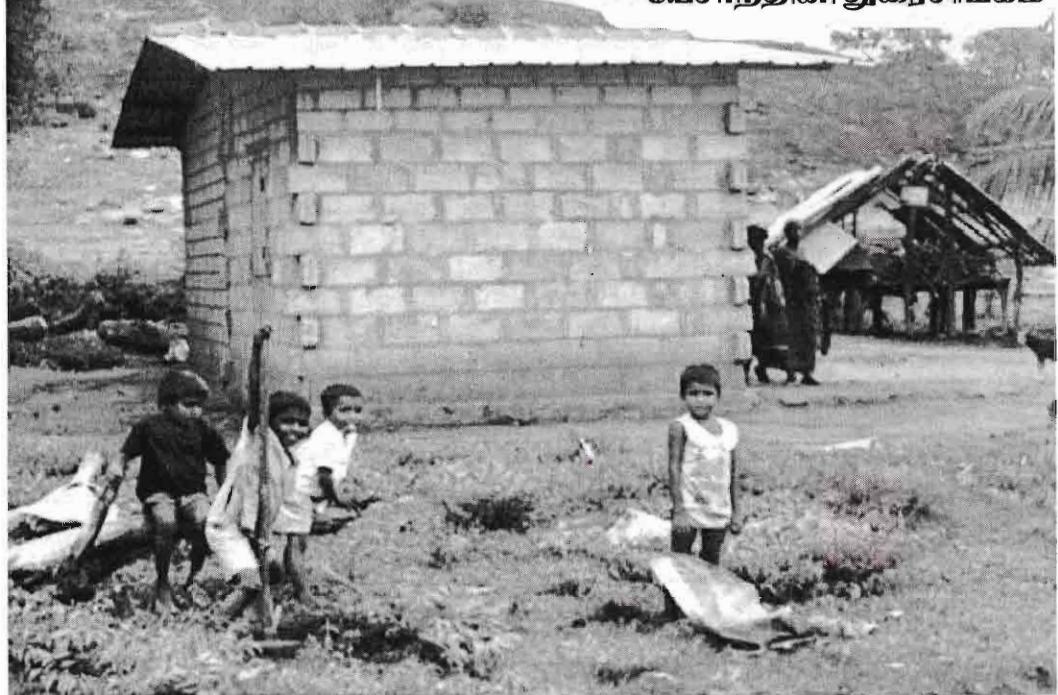
இவ்வாறாக மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்துவரும் சமூகங்களில் மிகவும் விளிம்பு நிலையில் இருந்து வரும் அருந்ததியர் சமூகம் பற்றிய அறிமுகம் இச்சமூகத்தைச் சேர்ந்த குறித்த சிலருடன் உரையாடிப் பெற்ற தகவல் களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை இன்னும் விரிவாக ஆராயும் நடவடிக்கைகள் தொடர்கின்றன இதன் நிறைவில் மேலும் பல விடயங்களை அறியமுடியும்.

மானிட சமூகங்களின் வாழ்வியல் அவர்கள் வாழ்கின்ற குழலின் இயல்போடு பெரிதும் தொடர்புற்றுக் காணப்படுகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியற் செயற்பாடுகளானது பிறதொரு சமூகத்தின் வாழ்வியலில் இருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படும் பொழுது அவை ஒர் தனிச்சமூக மாக இனங்காணப்படுகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறை, பழக்கவழக்கங்கள், தொழில், மொழி, கலாசார விழுமியங்கள் போன்றவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே வேறுபாட்டினை அறியலாம். இவ்வாறு இனங்காணப்படும் சமூகங்கள் தமக்கெண் ஒரு சில தனித்துவமான இயல்புகளைக் கொண்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. எமது நாட்டையோ அல்லது எமது பிரதேசத் தையோ எடுத்துக்கொண்டால் இவ்வாறான பல்வேறு சமூகங்கள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றில் சில சமூகங்கள் பற்றி பெரும் பாலானோர் அறிந்திருப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன.

எமது நாடு மற்றும் எமது பிரதேசத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு சமூகத் தையும் அவர்களின் வாழ்வியலைப் பற்றியும் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகும். அறியப்படாத சமூகங்கள் பற்றியும் அவர்களின் வழியற் கோலங்கள் பற்றியும் ஆராய்ந்து அதன் தனித்துவங்களைக் கண்டறிய வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். இதன் மூலம் அச்சமூகங்களின் வாழ்வியலில் உள்ள பல்வேறு விடயங்களை அனைவரானும் அறிந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறான முயற் சிகள் எதிர்காலங்களில் அச்சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளாம் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக ஆராய்ந்து, அவர்களின் வாழ்வியல் முன்னேற்றத்

குசலானடலைப் பிரதேசம் வருடி டக்கள்ளி வருடிவியற் கோலங்கள்

யேசாந்தினி துறைசிங்கம்

துக்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வழிவகுக்கும். இன் றுவரை அதிகளவான மக்கள் மத்தியில் அறியப்படாத ஓர் சமூகத்தின் வாழ்வியல் தொடர் பான விடயங்களை உள்ளடக்கியதாகவே இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத் தின் ஏறாவூர்பற்று பிரதேச செயலகப் பிரிவுக் குட்பட்ட, கரடியனாறு கிராமசேவகர் பிரிவினுள், கரடியன்குளம் எனும் கிராமம் அமைந்துள்ளது. விவசாய யெல் நிலங்களால் சூழப்பட்டதாகவே இக்கிராமம் காணப்படுகின்றது. அதிகள் வில் நெல் பயிரிடப்படும் இப்பகுதியில் நீர்ப்பாசனக்குளமாக கரடியன்குளம் அமைந்துள்ளது. கிராமத்தின் பரப்பு குளத்தினை அண்டவாழும் மக்கள் குழுமத் தினை மையமாகக் கொண்டே காணப்படுகிறது.

இயற்கை வனப்பு பெருகப்பெற்ற இப்பிரதேசத்தில் குறிஞ்சில் வாழ்வை வெளிப் படுத்தும் வகையில் அழகிய மலைத்தொடர்கள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. மலைத் தொடர்களினிடையே உயர்ந்த மலைக் குன்றில் அமையப் பெற்ற, குசலானமலைக்குமரங்களும் புகழ் மிக்க இந்து ஆலயம் ஒன்றும் இவ்விடத்தே அமையப்பெற்றுள்ளது. இது இப்பகுதிக்கு மேலும் வனபடுத்துகின்றது. இவ்வாறு இங்கு காணப்படும் மலைத் தொடர்

களின் அருகில் நீண்டகாலமாக ஓர் மக்கள் குழாம் வசித்து வருகின்றனர். அவர்களின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துவதற்கான முயற் சியாகவே இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசத்திற்கு ஓர் புகழ் மிக்க அறிமுகத்தை இங்குள்ள முருகன் ஆலயம் கொடுப்பதனால் இங்கு வாழும் மக்களை துசலானமலை பிரதேசம் வாழ மக்கள் என அழைக்கும் ஒர் மரபு காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் 28 குடும்பங்களை சேர்ந்த 121 பேர் வசித்து வருகின்றனர். குறைவான சனத்தொகையினரே இங்கு வாழ்கின்ற போதிலும், பெருமளவிலான மக்களால் அறியப்படாத சமூகம் என்ற வகையில் அவர்களுக்கும் முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்படுதல் காலத்தின் தேவையாகும். 1985 காலப்பகுதியில் இப்பிரதேசத்தில் இரு குடும்பங்கள் காணப்பட்டதாகவும், அதன் பின்னர் படிப்படியாக பல்வேறு பிரதேசத்தில் இருந்து பலர் இங்கு வந்து குடியேறியதாகவும், சில வாய்மொழி ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. தற்பொழுது இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் குறைவாக காணப்படுவதற்கு பல்வேறு பிரதேசங்களை நோக்கிய இவர்களது இடப்பெயர்வுகள் காரணமாக அமைகின்றன.

தமிழ் இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்றது போல் மலையும் மலைசார்ந்த இடங்களைக்காக்க காணப்படுகின்றனர்.

களில் வாழும் சிறுகுடிகள் என அழைக்கப்படும், மக்களின் வாழ்வியற் கோலங்களை இவர்களின் வாழ்வியலின் பெருமபாலான அம்சங்கள் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன. வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித் தல், தேனிடுத்தல் மற்றும் விவசாயக் கூவித் தொழில் செய்தல், மந்தை மேய்த்தல், என்பன இவர்களின் பொருளாதார வழிமுறைகளாக காணப்படுகின்றன. இங்கு வாழ்கின்ற பிற சமூகங்களுடான் இவர்களது வாழ்வியற் தொடர்புகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

இங்கு வாழ்கின்ற ஏனைய சமூகங்களின் வாழ்க்கை முறையோடு ஒப்பிடுகையில் இவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், சுகாதார பழக்க வழக்கம், தொழில் நிலை, உடை, வாழிடம், சமூக நெறிமுறைகள் உட்பட பல பண்பாட்டுக் கோலங்களில் வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் தங்களது இயல்பு வாழ்வியலில் அதிக ஈடுபாட்டைக் கொண்டுள்ளனர். இதனால் தாம் இயைபாக்கமடைந்த குழலில் தமக்கு பிடித்தமான வகையிலே வாழ்வதற்கு, அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். சமூக வாழ்வியலில் எந்தவொரு இறுக்கமான நெறி முறைகளையும் கொண்டிராதவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

நீண்டகாலமாக உள்ளன. கோடை காலங்களில் அதிகமானோர் விடுகளில் வசிப்பதை விட மிருக வேட்டைக் காகவும் தேன் எடுப்பதற்காகவும் குடும்பத்துடன் காட்டிற்குச் சென்று விடுகின்றனர். சிறுவர்களும் கர்பிணி பெண் களும் பாதுகாப்புத் தொடர்பில் எதுவித அச்சமும் கின்றனர். பருவகாலங்களில் விவசாயச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படும் பொழுது சிலருக்கு தொழில் கிடைக்கின்றது. இவர்களில் பலர் சில துறைகளில் தொழில் தேர்ச்சி யற்றவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இதனால் போதிய வேலை வாய்ப்பைப் பெற முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. மிகக் குறைந்த வருமானத்தையே இவர்கள் பெறுகின்றனர். பெண்கள் மத்தியில் சுயதொழில் மற்றும் குடிசைக் கைத் தொழில் தொடர்பான முயற்சிகள் மிகக் குறைந்த மட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றது. இதனால் எந்காலத் தேவைகளை ஒட்டிய சேமிப்புக் களுக்கான முக்கியத்துவத்தினை இங்கு காணப்பது அரிதாக உள்ளது.

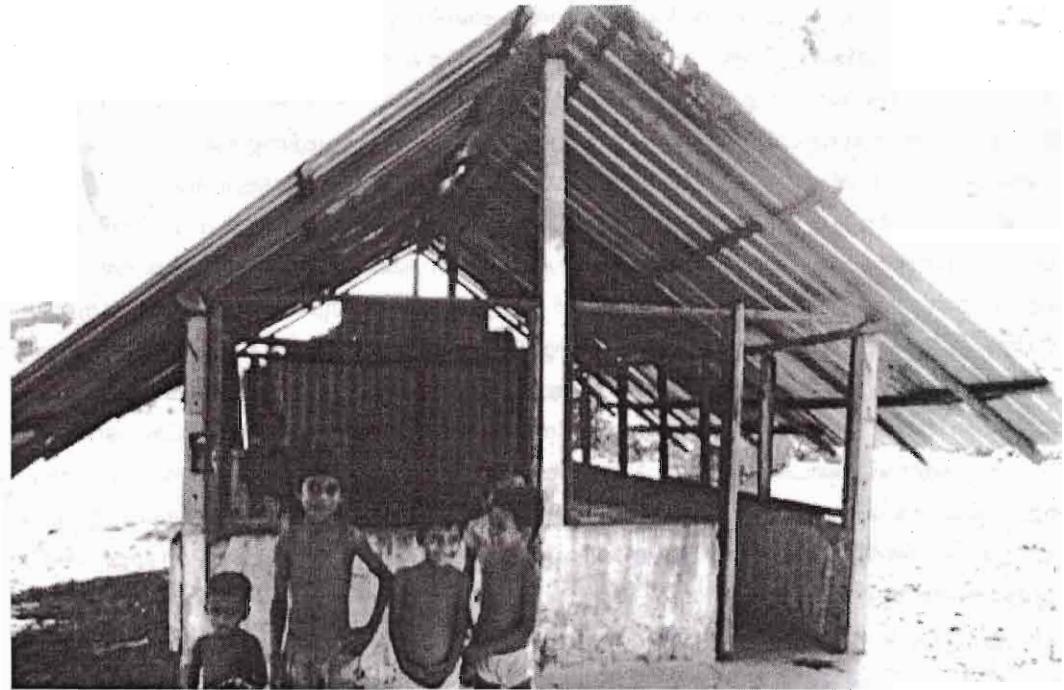
இச்சமூகத்தில் உள்ள பெரும்பாலானோர் காட்டு மிருகங்கள் கற்குகைவாழ உயினங்களை வேட்டையாடுதலைத் தமது பிரதான தொழிலாக கொண்டிருக்கின்றனர். இதனால் சிலர் காட்டு மிருகங்கள் விடுகளில் தாக்குதலுக் குள்ளாகி பாதிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும்

உள்ளன. கோடை காலங்களில் வசிப்பதை விட மிருக வேட்டைக் காகவும் தேன் எடுப்பதற்காகவும் குடும்பத்துடன் காட்டிற்குச் சென்று விடுகின்றனர். சிறுவர்களும் கர்பிணி பெண் களும் பாதுகாப்புத் தொடர்பில் எதுவித அச்சமும் கின்றனர். கோடை காலங்களில் பெரும்பாலான வீடுகளில் யாரையும் காணமுடியாத நிலை யுள்ளது. வேட்டைக்கு உதவியாக வேட்டை நாய்களை வளர்க்கும் மரபும் இவர்களிடத்தே உள்ளது. வேட்டை மாடுதல் மற்றும் தேவைகளுக்கு தொடர்பிலான அதிக நூட்பங்களைத் தெரிந்து வைத்துள்ளனர். இதனால் விலங்கு வேட்டை இவர்களுக்கு இலகுவான ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

இவர்களின் உணவுப் பழக்கவழக்கத்தில் சோற்றுக்கே பிரதான இடம் உண்டு. மரக்கறி மற்றும் தானிய வகைகளைவிட மாமிசு உணவுகளுக்கே அதிகமுக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். வேட்டை மூலம் பெற்ற இறைச்சியை அனைவரும் பகிர்ந்துண்ணும் முறையினை இவர்களின் வாழ்வியலில் அவதானிக்க முடிகின்றது. மீன் மற்றும் ஆற்றுணவை அதிகமநம்பி வாழ்வோராகவே இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். மலையடிவாரங்களில் கிழங்கு மற்றும்

தானிய வகைகளைப் பயிரிட்டு வாழ்வாதாரத்தை நடாத்தி வருகின்றனர். சத்துணவு மற்றும் குழந்தைகளுக்கான ஊட்டச் சத்து தொடர்பான அறியாமை இவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. மிகவும் போசனை மிக்க பழங்கள் மற்றும் கருவாடு, இறைச்சி, முட்டை போன்ற வற்றை விற்று கோதுமை மற்றும் ஏனைய பொருட்களை வாங்கி நூகரும் தன்மையினையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தற்பொழுது அதிகமானோர் கற்களினால் செய்யப்பட்ட வீடுகளில் வசித்து வருகின்றனர். அதாவது யுத்த இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னர் நிறுவனங்களால் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆரம்ப காலங்களில் மலையடிவாரங்களில் உள்ள மரங்களுக்கு கீழ் அமைக்கப்பட்ட குடிசைகளிலே வாழ்ந்து வந்தனர். இக்குடிசைகள் பூல்வினால் வேயப்பட்டதாகவும் பறன்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்பட்டது. தற்பொழுது இவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு வீடுகள் உள்ள போதிலும் சிலர் இன்று வரை இருப்பதற்கு மனையற்றவர்களாக, அயலவர்களில் தங்கி வாழ்கின்றனர். வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட போதிலும் அதன் அருகில் ஒரு பாதுகாப்பற குடிசை வைப்பது இவர்களின் வழக்கமாக உள்ளது. பாதுகாப்பற வகையில் வீட்டுச் சுழலை பேணிவரும் இவர்கள் மலைகளில் உறங்குவதில்

கடைக்கும் இன்பம் தொடர்பில் அதிக விருப்பமுடையவர் களாகவே காணப்படுகின்றனர். அங்கொரு வீடும் இங்கொரு வீடுமாக அயலவர்களுக்கான தொடர்புகள் குறைவாகவே வீடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கிராமத்தின் உட்கட்ட மைப்பு வசதிகளில் குறை கிணறுத் தூரமாக அமைப்பட்டுள்ளது. கிராமத்துக்கென அமைக்கப் பட்ட வீதியூடன் போக்குவரத்து மிக நீண்டதூரமாக அமைவதால் பலர் வயல் வெளியூடாக வும் நீர் நிலைகளைக்கடன்றும் வெளியிடங்களுக்குச் செல்கின்றனர். இப்பிரதேசத்தில் சந்தை வசதிகள் எதுவும் காணப்படாமையினால் பொருட்

களை கொள்வனவு செய்ய காரியனாறு மற்றும் சொங்கலடி பிரதேசத்தை நாடுகின்றனர். மின்சார வசதியற் இப்பிரதேசத் திலுள்ள வீடுகளுக்கு கைவிளக் குகளே ஒளியூட்டுகின்றன. தீப்பந்தம், தீனா மூட்டுதல் மூலம் பிரதேசம் ஒளி பெறு பாடசாலையோ இப்பகுதி மக்களுக்கென தனியாக அமைக்கப்படவில்லை. இச் சேவை கணைப் பெற தொலைதூரம் செல்ல வேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது.

இச் சமூகத் தினமத்திலில் சுகாதாரம் தொடர்பிலான விழிப்புணர்வு குறை வாகவே காணப்படுகின்றது. சுகாதாரமற்ற உணவுப்பழக்க வழக்கம், உடற்சுகாதாரம்

தொடர்பிலான அறியாமை, முறையற்ற குடிநீர் பெறும் வழிமுறை என்பன காணப்படுகின்றது. இப்பகுதியில் மலசலசூடு வசதி எதுவும் காணப்படவில்லை. இதனால் குழந்தைகள் மற்றும் கர்ப்பினித்தாய்மார் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பலர் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர். மூலிகை மருத்துவங்களுக்கே இவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். இப்பகுதியில் வாழ்பவர்களின் உடைகள் பற்றி நோக்கினால் அதிகமானோர் அசத்தமானதும் நேர்த் தியற்றுமான உடைகளையே அணிகின்றனர். தற்பொழுது சிலர் உடைகள் தொடர்பில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற போதிலும் பாரிய மாற்றும் ஏனையும் காணமுடிய

வில்லை. சிறுவர்களைப் பொறுத்த வரை உடையின்றி இருப்ப தையே அதிகம் காணமுடிகின்றது. தமிழ் மொழியே இங்கு பேசப்படுகின்றது. அதிகமானார் வேறு சமூகத் தவர்கள் ஞாடன் பேசுவதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். பிள்ளைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை ஒரு கூச்சு சுபாவத்துடன் பேசுவதையே காணமுடிகின்றது.

இப்பிரதேசத் தில் வாழ்வோர் மத்தியில் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் என்பனவற்றிற்கான முக்கியத்துவம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. வையவர், முருகன், அம்மன் போன்ற தெய்வங்களையே வழிபடுகின்றனர். வழிபாட்டு முறையில் பாரிய வேறுபாடு எதுவும் காணப்படவில்லை. வாழ்வியற் சடங்கு களுக்கான முக்கியத்துவம் குறைவாகவே உள்ளது. பருவ மட்டத்திலின் சம்பிரதாய நிகழ்வுகள், திருமணம் போன்றவை எந்த ஒரு நெறிமுறைக்கும் உட்பட்டவையாக அமைய வில்லை. ஒரு பிள்ளை பூப்பெய்து விட்டால் உடனடியாக அதே குழுமத்தியில் உள்ள ஒருவருடன் சேர்த்து வைத்து விடுவார்கள். அவரவர் விரும்பியவரை விரும்பிய வயதில் திருமணம் செய்கின்றனர். திருமண உறவு முறைகள் தொடர்பில் கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. சகோதரர்களுக்க

கிடையே திருமணம் இடம் பெற்ற வரலாறுகளும் உண்டு. இவையதுத் திருமணங்கள் அதிகமாக காணப்படுகின்றது. மரணச் சடங்குகள் பொதுவான வையாகவே காணப்படுகின்றன இங்கு வாழ்கின்றவர்களில் அதிகமானார் மதுபோதைக்கு அடிமையானவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். குடும்பத் தலைவன் நாள்முறைவதுமாக தாம் உழைத்துப் பெற்ற பணத்தில் அன்றைய நாள் உணவுக்கு செலவிட்டதைத் தவிர மீதி அனைத்தையும் மதுபாணங்களுக்காகவே செலவிடுகின்றான். இவை தவிர வெற்றிலை, சிகரட், புகையிலை போன்ற மழக்கங்களும் அதிகமாக உள்ளது. பெண்கள் மத்தியிலும் மது பாவனை விணைக் காணமுடிகின்றது. சமூகத்தின் பின்முயான வழி நடத்தவினால் சிறுவயதிலே அதிகமானார் மதுபோதைக்கு அடிமையாகியுள்ளனர்.

கல்வி தொடர்பிலான அறியாமையே இதற்கான பிரதான காரணமாகும். கல்வியைப் பெறுதவில் காணப்படும் இடர்பாடுகள் இச்சமூகத்தியின் மத்தியில் கல்வி பற்றிய முக்கியத்துவத்தை குறைத்து விட்டதென்னாம். ஆரம்பக் கல்வியை இப்பிரதேசத்தில் வழங்குவதற்கு நிறுவனங்கள் முன் வந்துள்ள போதிலும் விள்ளைகள் அதில் நாட்டுமற்றவர்களாக உள்ளனர்.

இப்பிரதேசத் தில் வாழும் சிறுவர்கள் மற்றும் ஏனையவர்களிடம் ஒரு சில நிறைமைகளைக் காணக்கூடிய தாக உள்ளது. எவ்வளவு பெரிய மலையானாலும் அச்சமின்றி ஏறும் சின்னால் சிறுசுக்களின் நீந்துதல் என்பன இவர்களுக்கே உரித்தான சிறப்பங்கள் களாகும். தைரியமாக காட்டு நிருக்கங்களுடன் போராடுதல் இவர்களின் தைரியத்தையே காட்டுகின்றது. யானைகளை விட்டுவதற்கான மந்திரிங்களை இவர்களில் சிலர் நன்றாக தெரிந்து வைத்துள்ளனர்.

இங்கு வாழ்கின்றவர்களில் அதிகமானார் பிறப்புச் சாற்றிதழ் மற்றும் திருமணச் சான்றிதழ், காணி உறுதிப்பத்திற்கும் எதுவுமற்றவர்களாகவே

உள்ளனர். 2007ம் ஆண்டு சூழகமாயினும் அவற்றின் நடமாடும் சேவை மூலம் சிலருக்கு பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. 2012ம் ஆண்டில் காணிகளை பதிவு செய் வதற் கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளதையும் அறியமுடிகி ந்றது.

இங்கு வாழும் மக்கள் அறியாமை காரணமாக தமது சமூக கலாசார விழுமியங்களை பிபருமளவில் இழந்து வருகின் றார்கள். வறுமையில் வாழும் இவர்களின் மத்தியில் சமூக பெறுமானங்கள் தொடர்பிலான முக்கியத்துவம் மிகக் குறைவா கவே காணப்படுகின்றது. ஒரு நெறிபிறழ் வான வாழ் க்கை முறையினை இங்கு காண முடிகின்றது. பெண்கள் தொடர் பிலான வன் முறைகளையும் இங்கு காணக் கூடியதாக உள்ளது.

ஒரு சமூகத் தின் வாழ்வியல் அச்சமூகம் விரும்பும் வகையிலே அமைய வேண்டியது முறையாகும். ஆனாலோதி லும் சில சமூகங் களின் விருப்பங்கள் நிலைபேரானதும் ஆரோக்கியமானதுமான சமூக வாழ்க்கைக்கு முரணானவையாக அமைந்து விடுகின்றன. மனித வாழ்வியலுக்கு முரணான சில செயற்பாடுகள் நீண்ட காலத்தில் பல்வேறு பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்த வல்லன. எனவே எந்த ஒரு

சூழகமாயினும் அவற்றின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வ நற்கு எனைய சமூகங் கள் முன்வர வேண்டியது கடமையாகும். குசலானமலை பிரதேசம்வாழ் சமூகம் தமக்கென சில வாழ்வியற் கோலங்களைக் கொண்டுள்ளமை அவர்களுக்கான தனித்துவமாக காணப்படுகின்ற போதிலும் அவர்களும் எனைய சமூகங் களுடன் இணைந்து தமது வாழ்வியலை அமைத்துக் கொள்வதானது, அவர்களுக்கான சில சலுகைகளையும் வாய்ப்புக்களையும் பெறுவதற்கு வழிவகுக்கும். சுகாதாரம் தொடர்பிலான விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துதல் அவசியமாகும். மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் வறுமையினையும் வேலையின்மையினையும் குறைப்பதற்கு பிரதேசத்தில் தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் அவசியமானதாகும். சுற்றுச்சூழல் சுகாதாரம் தொடர்பிலான விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துதல் அவசியமாகும். மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் வறுமையினையும் வேலையின்மையினையும் குறைப்பதற்கு பிரதேசத்தில் தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும். நன்கு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட சமூக வலுப்படுத்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஒன்றை உருவாக குவதன் மூலம் குழுவாகச் செயற்படுதல் மற்றும் அபிவிருத்தி முயற்சிகளிலான மக்களின் பங்குபற்றலை அதிகரிக்க முடியும். இதனால் பிறசமூகங்களுடனான உறவைப் பேணி இப்பிரதேசத் தில் அபிவிருத்தியினை ஏற்படுத்த முடியும்.

இவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் சமூக நெறிபிறழ் வினை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமாயின் சமூக பெறுமானங்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். இப்பிரதேசத்தில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் குறைவாக காணப்படுவதனால் கல்வி தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். அத்துடன் கல்வியினைப் பெறுவதற் கான வசதிவாய்ப்புக் களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் அவசியமானதாகும். சுற்றுச்சூழல் சுகாதாரம் தொடர்பிலான விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துதல் அவசியமாகும். மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் வறுமையினையும் வேலையின்மையினையும் குறைப்பதற்கு பிரதேசத்தில் தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும். நன்கு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட சமூக வலுப்படுத்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஒன்றை உருவாக குவதன் மூலம் குழுவாகச் செயற்படுதல் மற்றும் அபிவிருத்தி முயற்சிகளிலான மக்களின் பங்குபற்றலை அதிகரிக்க முடியும். இதனால் பிறசமூகங்களுடனான உறவைப் பேணி இப்பிரதேசத் தில் அபிவிருத்தியினை ஏற்படுத்த முடியும்.

தட்டீகளிப்பு பிளவியின் ஈழகம் உடலிழை

நேல்சன் ஹெகன் வெற்றபிறவன்

ஓல்லாந்தர் போத்துக் கேயர் ஆகியோரின் கலப்பின் காரணமாகத் தோன்றிய இனமே பறங்கியர் இனம் என்பது யாவ ரும் அறிந்த விடயமே. இவர்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பரவலாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இக்கட்டு ரையில் மட்டக்களப்பில் வாழ் கின்ற பறங்கியர்ச்சமூகம் பற்றி கூற்று நோக்கப்படு கின்றது. மட்டக்களப்பு என்கின்ற எல்லை குறிப்பிடப்பட்டாலும், கல்முனை போன்ற, மட்டக்களப்புடன் தொடர்புடைய இடங்களில் வாழ்கின்ற பறங்கியர்ச்சமூகத்தினரும் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றார்கள்.

பறங்கியர் சமூகம் தொடர்பான சடங்கு விடயங்கள்

பற்றி நோக்ககையில் தனித்துவமானதொரு விடயத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதாவது பறங்கியர் சமூக வாழ்க்கை நடைமுறைகளில் மேலைத்தேய மரபுகள், கத்தோலிக்க மரபுகள் என்பன செழுடையாகக் காணப் படுகின்றன.

இவ்வாறு ஆடை, மத நம்பிக்கைகள் போன்ற விடயங்களில் மேலைத்தேய முறைகள் காணப்படுகின்ற அதேவேளை நாம் இன்னுமொன்றினையும் மறந்து விட முடியாது. அதாவது தமிழர் சமூகத்திடம் காணப்படுகின்ற சில நடைமுறைகளும் மெல்ல மெல்ல சில இடங்களில் பின்பற்றப்படுகின்றன. அதாவது சீதனமுறை, நாள்பார்த்து திருமணம் முடித்தல், மாப்பிள்ளைக்

கால் நாட்டுதல் போன்றன ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்து பறங்கியர் சமூகத்தினரிடமும் காணப்படுகின்றது என்பதற்கில்லை. ஒருசில சமூகங்கள் மாத்திரமே அதனை நடைமுப் படுத்துகின்றார்கள். எங்கெங்கே வலுக்குன்றிய பண்பாட்டு பயில் நிலைகளைப்படுகின்றதோ அங்குதான் இத்தகைய நிலை இருக்கின்றுமை துறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

பறங்கியர் சமூகத்தினரின் பண்பாடு என எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே பல விடயங்களைக் கருத்தில் கொள்ளலாம். வெளிப்படையாகப் பார்க்கின்ற போது ஆடை, திருமண முறை, சமய நம்பிக்கைகள், மொழி என்பன

வற்றில் இவர்களுடைய தனித் துவம் இப்போதும் பேணப்பட்டு வருகின்றது. ஆயினும் இக்கட்டுரையில் விடயச்சுருக்கம் காரணமாக, பறங்கியர்ச்சமுகத் தில் காணப்படுகின்ற சுப்ரக்கள்மட்டும் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன.

சமூகங்களிடம் வாழ வியல் சடங்குகள், மதவியல் சடங்குகள் என்பன முக்கியம் பெறுகின்றன. அவற்றுள் பறங்கி பர்ச்சுகத்தின் மதம் தொடர்பான சடங்குகளை எடுத்துக் கொண்டால் அதனை கட்டிக் காட்டி இங்கே விளக்கப்பட வில்லை. ஏனெனில் பறங்கியர்யாவருமே கிறிஸ்தவ மதத் தினைப் பின்பற்றுவதன் காரணமாக உலகயாவிய ரீதியில் பின்பற்றப்படுகின்ற கிறிஸ்தவ சடங்குகளோடு தொடர்புடைய தாகக் காணப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பில் கிறிஸ்தவர்கள் என எடுத்துக் கொள்கின்ற போது தமிழர்களும் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களின் சமயம் சார்ந்த சடங்குகளும், பறங்கியின மக்களின் சடங்குகளும் ஒரே தன்மை கொண்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. இதனால் மட்டக்களப்படி பறங்கியர் சமுதாயத்திடம் காணப்படுகின்ற சமயம் தொடர்புடைய சடங்குகளை அவர்களுக்கு மட்டும் தனித்துவமான சமயச் சடங்குகள் எனக் கூற முடியாதுள்ளது. ஆனால் இதைவிடத் தனித்து வமாகக் காணப்படுகின்ற

தன்மைகளை திருமணத்தில் காண முடிகின்றது. திருமணச் சடங்குகளில் கூட பல விடயங்கள் ஏனைய சமூகங்கிடமும் காணப்பட்டு பொதுமையான தன்மை உடையதாக மாறிவருகின்றது. அதாவது இன்று தமிழரிடம் காணப்படுகின்ற திருமணமுறை கூட மேலைத் தேய முறைகள் கலந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. அத்தகைய பொதுமைகளையும் தான் இன்று பறங்கியர் சமூகத்தீவிரிடம் மட்டும் மிஞ்சிக் கிடக்கின்ற திருமணச் சடங்குகள் அவர்களின் தனித் துவத்தை மட்டக் களப்பில் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அந்தவகையில் இவர்களிடம் காணப்படுகின்ற திருமண முறைகள் சிலவற்றி னை எடுத்துக் கொண்டால் அவை மற்றவர்களால் பின்பற்றப்படாதவையாகக் காணப்படுகின்றன. இந்தத் திருமணச் சடங்கின் தகவல்கள் இங்கே தொகுக்கப்படுகின்ற போது, ஏனையவர்களால் பின்பற்றப்படுகின்ற விடயங்களும் குறிப் பிடப்படுகின்றன. அதேவேளை தனித்துவமான விடயங்கள் கட்டிக்காட்டவும் படுகின்றன.

- திருமணத்துக்கான ஆலயம் சார்ந்த முன்னாயத்தங்கள் கிறிஸ்தவ மரபுகளின் படியே பின்பற்றப்படுகின்றன.
- அடுத்து திருமணநாளன்று “தாக்கில்” மற்றும் “பொக்கே” என்பன இரு வீட்டாரிடையேயும்

பரிமாறப்படும். அதாவது மாப்பிள்ளைகள் வீட்டிலிருந்து மாப்பிள்ளையின் மூத்த ஆண் சகோதரம் இல்லையாயின் பெண் சகோதரம் தன்னுடைய கணவரோடு பெண் வீட்டுக்கு சென்று “பொக்கே” கொடுத்து வருவார்கள். அதே போல பெண்வீட்டில் இருந்து பெண்ணின் தாய்தந்தை இல்லையாயின் மூத்த சகோதரர் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு “தாக்கில்” கொண்டு கொடுத்து வருவார்கள்.

- அத்தோடு திருமணச் சடங்கும் கிறிஸ்தவ நடைமுறையில் நடைபெறுகின்றன.

- ஆலயத் தில் திருமணத் திருப்பாலி முடிந்த பின்னர்

கொண்டாட்டம் நடைபெறுகின்ற இடத்துக்கு மணமக்கள் வந்த திருமண முறைகள் சிலவற்றி னை எடுத்துக் கொண்டால் அவை மற்றவர்களால் பின்பற்றப்படாதவையாகக் காணப்படுகின்ற திருமணச் சடங்கின் தகவல்கள் இந்தத் தனித்துவத்தைக்காண முடிகின்றது. இந்தவகைய மரபினை எடுத்து நோக்குகின்ற போது அது சடங்கு என்ற தன்மையை விட்டு பழக்கவழக்கம் என்கின்ற தன்மைக்குச் சென்று விடுகின்ற நிலையைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. எனினும் திருமணம் பொதுவாக சடங்குகளோடு தொடர்படுத்தப்பட்டு நோக்கப்படுவதால் இந்தப் பழக்கவழக்கங்களும் இங்கே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அந்த வகையில் பின்வரும் நடைமுறைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. அதாவது ஆலயத்தில் திருமணம் முடிந்த

பின்னர் அனைவரும் கொண் டாட்டம் நடைபெறுகின்ற இடத் துக்கு வந்து கூடிய பின்னர், பின்வரும் விடயங்கள் நடைபெறுவது நடைமுறையாக உள்ளது.

○ தாக்கில் குத்துதல் - அதாவது மணமகன் தான் அணிந்திருக்கும் மலர்ச் செண்டை மணமகனுக்கும், மணமகள் தான் அணிந்திருக்கும் மலர்ச் செண்டை மண மகனுக்கும் மாற்றிக் குத்துவார்கள். இந்த மலர்ச் செண்டு இவர்களால் “தாக்கில்” என்றும் இந்த நடைமுறை “தாக்கில் குத்துதல்” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

○ கேக் ஊட்டுதல் - மன மக்கள் மாறிமாறி கேக்கை ஊட்டுதல் இடம்பெறும். இது

பொதுவாக மற்றச் சமூகத்தினரிடமும் காணப்படுகின்றது.

○ Wine கொடுத்தல் - திருமண வீட்டுக்கு வந்திருக்கின்ற அனைவருக்கும் Wine வழங்கப்படுவது இவர்களின் மரபாகும்.

இந்தப் பழாசம் அதிகமாக அன்றி இதற்கென்று உள்ள சிறிய கண்ணாடிக் குவளையில் கொடுக்கப்படும். சிறிய அளவிலேனும் கொடுக்கப்படுகின்றமை என்பது மரபைக் கட்டாயமாகப் பேண வேண்டும் என்னும் தேவை நிறைவேற்றுவதன் அடையாளமாக இருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

○ பைலாஃகப் பிறிஞ்சா - இதுவும் மிக முக்கியமான

தனித்துவமான நிகழ்வாகும். தனித்துவமான இசையும் இசை வாத்தியக்கருவிகளும் இங்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த இசையை பயில்கின்ற மற்றும் வாத்தியங்களில் வாசிக்கின்ற இளந்தலைமுறை பினர் அருகி வருகின்றார்கள் என்பது மரபினைக் காக்க முனைவோரின் அங்கலாய்ப்பாகும். இந்த பைலா ஆட்டத்துக்கு தனித்துவமான இசைகள் இசைக்கப்படும். அந்த இசை க்கு நடனம் ஆடப்படும். ஆண் பெண் ஆகிய இருவரும் யோடியாக ஆடுவார்கள். பின்வரும் யோடிகள் பின்வரும் ஒழுங்குமுறையின்படி ஆடுவார்கள்.

- மணமகன் - மணமகள்
- தோழி மாப்பிள்ளை - தோழிப்பெண்

- மணமகனின் பெற்றோர்
- மணமகளின் பெற்றோர் பெற்றோ இல்லாத பட்சத்தில் மூத்தசோதரர் துணை சகிதம் ஆடுவார்கள்)

○ மாப்பிள்ளைச் சாப்பாடு - திருமணத்துக்கு அடுத்த நாள் மணமகள் வீட்டில் பெரிதாருமேசை வைக்கப்பட்டு விருந்து

பசாரம் நடை பெறுவதையே மாப்பிள்ளை சாப்பாடு என்பர். இதில் எல்லா வகையான உணவுகளும் செய்துவைக்கப்பட்டிருக்கும். மாப்பிள்ளை

வீட்டுக்காரர் இறைச்சி மட்டும் வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். ஏனைய அனைத்தையும் மணமகள் வீட்டுக்காரரே செய்ய வேண்டும்.

இந்த விருந்துபசாரத் தில்முக்கியமான இரண்டு விதிகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

- பறங்கி இனம் தவிர்ந்த ஏனைய இனத்தினரைத் திருமணம் செய்தவர் ஒருவர் இந்த மேசை விருந்தில் பங்குபற்ற முடியாது.

- இந்த மேசையில் பறங்கியினத்தினர் பேசுகின்ற Creole Burgher மொழியையே பேசுவேண்டும். ஏனைய மொழிகள் பேசப்பட்டால் அதற்கான பதிலிறுப்புக் கள் கிடைக்கப்பெறாது. அதேவேளை மேசையில் அமர்ந்திருப்பவர்களோடு வேண்டும் மென்றே அந்த மொழி வதிரிந்த வர்கள் வந்து அந்த மொழியில் உரையாடுவார்கள்.

- இவர்களின் திருமண மற்றும் கொண்டாட்ட வீடுகளில் செய்யப்படுகின்ற உணவு வகைகளாக பின் வருவனவற்றினைக் குறிப்பிடலாம்.

- பொப்புரோச்சி
- கட்டவிக்க
- பாசான்
- பான்கேக்
- அச்சார்
- மஸ்ட்ட
- முஸ்தார முசர் (சட்னி)

மேலே கூறப்பட்ட இந்த நடைமுறைகள் இவர்களின் திருமணத்துடன் தொடர்புடைய தாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த நடைமுறைகள் இவர்களின் தனித்துவத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் காணப்படுகின்றது.

பேசாப்பொருளுட் பல்வகைதொடக்குட்

ஓ.மி.எம். இதிரீஸ்

இந்த கலை இலக்கிய விழாவில் கலந்து சிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் அனைவரையும் விளித் தவணாக எனது உரையை ஆரம்பம் செய்கின்றேன். மட்டக் களப்பு சமூகங்கள், பண்பாடுகள், பண்பாட்டுருவாக்கங்கள்: பேசாப் பொருளும் பல்வகைமைகளும் என்ற தொனிப்பொருளில் நடைபெறும் இவ்வாய்வரங்கும் இது தொடர்பான தலைப்புகளும் கருத்தாடல்களும் எவ்வாறு பல்வேறு அமர்வுகளில் நடைபெற்ற உரையாடல்களின் வழியே முகிழ்த்தது என்பதை உங்கள் முன் விவரிக் கலாம் என நினைக்கின்றேன்.

பொதுவாக எமது அரசாங்க தினைக்களங்களின் நிகழ்வுகள் மற்றும் விழாக்கள் எவ்வாறு நடைபெற்று வருகின்றன என்பது தாங்கள் எல்லோரும் அறிந்த விடயங்களே. இதிலிருந்து சற்று மாறுபட்டு விடுபட்டு அரைத்த மாவையே அரைக்காமல் புதிதாக போருக்குப் பிந்திய யுகத்தில் எத்தகைய பேச பொருள்களை

உள்ளீர்க்க வேண்டும் என்று கலாசார இணைப்பதிகாரியும் இலக்கியவாதியான த.மலர்ச் செல்வன் அவர்கள் என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க நான் அதை கிழக்குப் பல்கலைக் கழக நுண்கலைத் துறைத் தலைவர் சி.ஜெயசங்கர் அவர்களிடம் கலந்துரையாடலாம் எனக் கூறினேன். அதன் பின்னர் நென்னாசியச் சூழலில் அதுவும் இன்றைய பண்ணாட்டு உலகமயமாக்கல் ஆதிக்கச் சூழலில் மட்டக் களப்புச் சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் எவ்வள என்பதும் அவற்றை பேச பொருளாக்குவதன் மூலம் புதிய யுகத்திற் கான வாழ் வியல் எதிர்கொள்ளும் சவால்களுக்கான தீர்வுகளையும் முன் மொழிவுகளையும் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில் தலைப்புக்கள் அமைவதையே அவரும் விரும்பினார்.

குறிப்பாக அறுபது களில், எழுபதுகளில் எமது கவிதை எவ்வாறு இருந்தது? எமது புனைவிலக்கியம் எவ்வாறு இருந்தது? என்பது பற்றிய தீர்க்காண்டு பேசாப்

உரையாடல்களோடு இவ்வாய்வரங்கை கருக்கிவிடாது இந்த மட்டக் களப்பு மண்ணின் மைந்தர்கள் போருக்குப் பிந்திய ஓற்றைப் படுத்தப்படுகின்ற, எல்லாவற்றையும் ஒன்றுக்குள் அடக்க நினைக்கின்ற ஆதிக்க கருத்தியலுக்கும் தினிப்புக்கஞ்கும் மத்தியில் புதிய பேசாப் பொருள்களை பேசுவதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. அந்த நிமிடத் திலிருந்தே நான்கு தலைப்புக்களையும் தெரிவிசெய்தோம். மட்டக்களப்பு சமூகங்களும் அவற்றின் பண்பாடு களும் அந்தப் பண்பாடுகளின் உருவாக்கங்களும் குறித்து ஒரு தலைப்பாகவும் அடுத்ததாக மட்டக்களப்பு சமூகங்களின் வளர்ச்சியில் மொழி, கல்வி, அபிவிருத்தி என்பதாகவும் மட்டக்களப்பு சமூகங்களும் பண்ணாட்டு நிறுவனமைய உலக மயமாக்கல் தாங்களும் என்று மூன்றாவதாகவும் மட்டக்களப்பு சமூகங்களின் சாதி, பெண்கள், சிறு கைத் தொழிலாளர்கள், தமிழ் மொழிச் சமூகங்கள் என்பவற்றை கருத்திற் கொண்டு பேசாப்

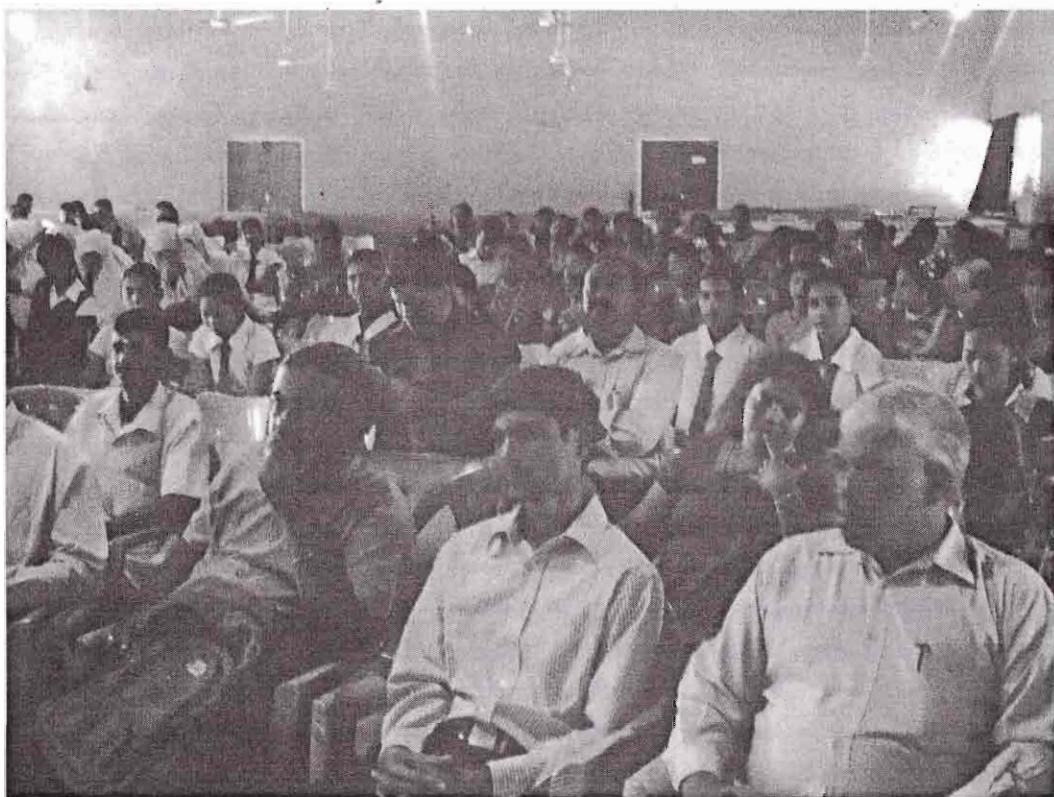
பொருளும் விளிம்பு நிலைகளும் என்ற நான்காவது தலைப்பையும் தெரிவிசெய்து இது தொடர்பான மற்றொரு உரையாடலுக்கான அமர்வையும் ஏற்பாடுசெய்தோம். அதில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வறிவாளர்களும் சமூக செயற்பாட்டாளர்களும் கலந்து கொண்டனர். அவ்வமர்வில் இத்தலைப்புகள் மிகவும் விரிவானவையாக இருப்பதாகவும் இதில் ஒன்றை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்து நுண்ணாய்வுசெய்தாலே போதுமானது என்ற கருத்து பங்கேற்பாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. அதில் இறுதித்தலைப்பே இவ்வாய்வரங்கின் தொனிப்பொருளாக மாறியது. அதுதான், பேசாப்பொருளும் விளிம்பு நிலையும் என்பதாகும். ஆனால் அதற்கு அடுத்து நடந்த அமர்வில் விளிம்பு நிலை என்ற பதம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டது. எது விளிம்பு, யாருக்கு விளிம்பு, விளிம்பும் ஒரு கட்டத்தில் மைய அதிகாரமாக தொழிற்படுகிறது என்றெல்லாம் விவாதம் நடந்து ‘பல்வகைமைகள்’ என்ற சொல்லடல் தேர்வுசெய்யப்பட்டது. இவ்வாறு சுமார் ஏழு, எட்டு அமர்வுகளுக்குப் பின்னரே மிகவும் ஆழமான பல்வேறு விவாதப் புள்ளிகளையும் எந்காலத்தில் நாம் அனைவரும் சேர்ந்து முன் னெடுக்க வேண்டிய பல சமூகசெயல்வாதங்களையும் முன் மொழிவதாகவும் இந்த ஆய்வரங்குக்கு முந்திய அமர்வுகள்

தூண்டுகோலாய் அமைந்திருந்தன. ஒவ்வொரு அமர்விலும் எக்கு பெரிதும் அறிமுகமில்லாத புதிய ஆய்வறிவாளர்களும் சிறு சமூகங்களின் செயற்பாட்டாளர்களும் இதில் ஒருங்கிணைப்பட்டு சுந்திக்கும் பேறு கிட்டியது.

உண்மையில் பண்பாடுகள் மனிதக் குழுக்களாலும் அதிகார பீடங்களில் இருக்கும் சக்திகளாலுமே உருவாக்கி அளிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் நாம் பண்பாடுகளை தெய்வத்தின் கொடையாக கருதியே பழக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதனால் பண்பாடுகளுக்குப் பின்னாலிருக்கும் பண்பாடுகளின் நுன்னரசியல் களை மறந்து விடுகிறோம் அல்லது புறந்தள்ளி விடுகிறோம். இதனால் அதிகாரத்தில் அல்லது மையத்திலிருக்கும் பண்பாடுதான் ஒட்டு மொத்தப் பண்பாடும் என்ற கருத்து நமக்குள் வந்து விடுகிறது. பின்னர் வித்தியாசங்களும் பல்வகைமைகளும் சிறுசமூகங்களின் பண்பாடுகளும் ஓரங்கட்டப்படுகின்றன. அல்லது விளிம்புக்கு தள்ளப்பட்டு விடுகின்றன. இதுதான் இன்று நாம் சந்திக்கும் மிகப்பெரும் சவாலாகும். ஆதிக்கத்திலிருக்கும் பெரும் பண்பாடுகளின் பெருங்கதையாடல்கள் பேசு பொருள்களாகவும் பல்கலைக்கழகங்களையும் பொருள்களுக்கு வேண்டிய பல சமூகசெயல்வாதங்களையும் முன் மொழிவதாகவும் இந்த ஆய்வரங்குக்கு முந்திய அமர்வுகள்

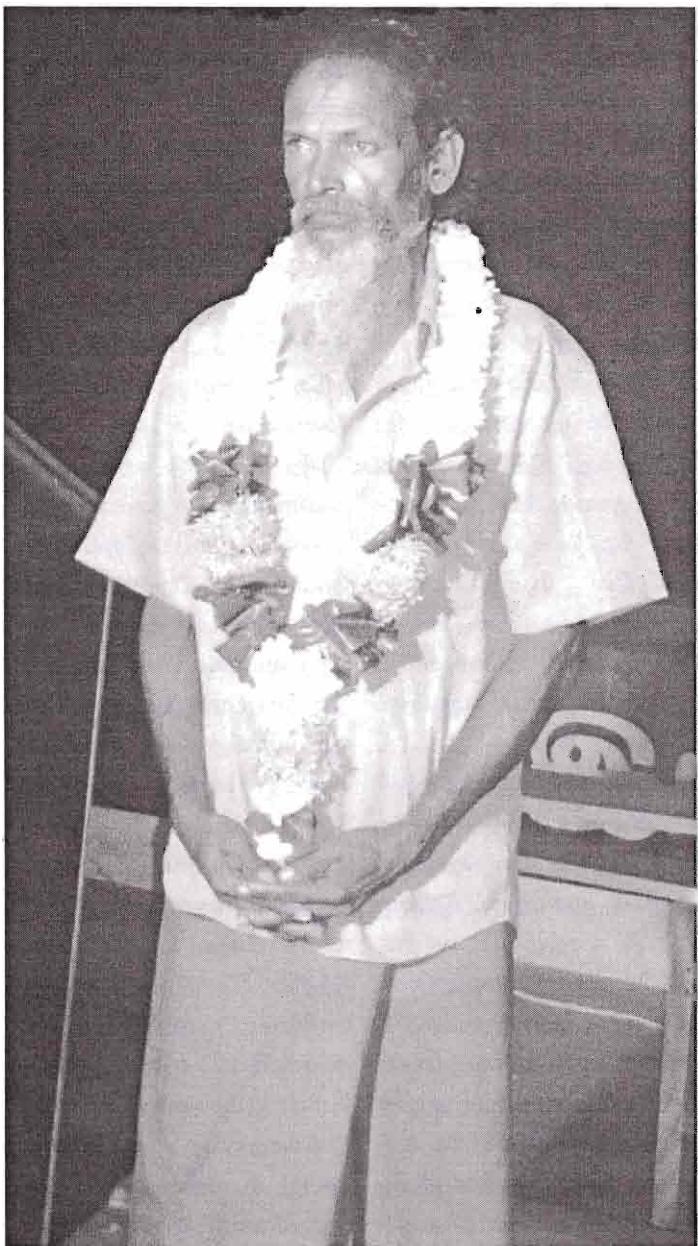
யான பண்பாடுகளும் வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. அல்லது தமது வாழ்வினில் இருப்புக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அத் தகையபேசாப் பொருள்களின் சில மாதிரி உருக்களையே இவ்வாய்வரங்கு வெளிக்கொண்ட இருக்கின்றது. உதாரணமாக இங்கு பேசப்படவிருக்கும் ‘குசலான மலைவாழ் சமூகம்’ என்பது நமக்கருகிலேயே வாழ்கின்ற ஆனால் நாம் கண்டுகொள்ளதான் நமது பொருளியல் பரிமாணத்திற்குள் உள்ளடங்காத உலக அளவில் புறந்தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற சிறுசமூகங்களுக்கான தேடலையும் அவர்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்த்தி நிற்கின்ற ஒரு குறிப்பிட்டு தன்மையான அறிமுகம் தான் தானே மொழிய முழுமையானதல்ல. அவ்வாறுதான் பறங்கியர்ச்சமுகம், அருந்ததியர் சமூகம், பாரம்பரிய மருத்துவிச்சி முறையை என பல பேசாப் பொருள்கள் இவ்வரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட இருக்கின்றன.

என் பேசாப் பொருள்களை பேசவேண்டும் என்றால், அதிகாரம் தன்னைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்குக்கையாளும் பல்வேறு முறையிலிருக்கின்றன. ஆனால் நமக்கு மத்தியில் இன்னும் பல பேசாப் பொருள்களும் பல்வைமையில் மௌனமாக்கல் என்பது மிக முக்கியமான முறைவழியாக ஆதிக்கக்கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

வீட்டில், வகுப்பறையில், இவ்வாய்வரங்குக்கு முன்னால் கூட்டத்தில் இதை நீங்கள் நடைபெற்ற அனைத்து அமர்வு அவதானிக்கலாம். ஒருவர் களும் அவ்வர்வில் பேசப்பட்ட பேசிக் கொண்டிருக்க மற்ற விவாதிக் கப்பட்ட பல்வேறு அனைவரும் மௌனமாக்கப் பிடையங்களும் இங்கு தீர்ட்சி பட்டிருப்பர். பங்கேற்பு என்பது யாக முன்வைக்கப்பட இருக்கி அங்கிருக்காது. மௌனமாக்கு ன் றன. எனவே இவ்வாய் வதன் மூலம் குரலை உயர்த்து வரங்கிற்கு முன்னர் கலந்து அதிகாரம் மேலோங்குவதைக் கொண்ட காணலாம். மௌனத்தைக் அத்தனை பங்கேற்பாளர்க் கலைப்பதன் மூலமே அதி ஞக்கும் அறிவு ஜீவிகளுக்கும் காரத்தை தகர்க்க முடியும். இந்த இடத்தில் எமது மன எனவே மௌனமாக்கப் பட்டி மார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கூக்கும் பல பேசாப் பொருள் கொள்கின்றேன். எந்தவாரு களை பேசவதன் மூலமே நிறுவாகக் கட்டமைப்பிலும் அவர்களின் பிரச்சினைகள் மிகச்சிலரே கடுமையாக உழைக வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வர கின்றனர். அத்தகைய ஒரு முடியும். இந்த வகையில் சிலர்தான் மொத்த நிகழ்வையே

சிறப்பாக நடாத்த உதவுகின் றனர். அந்த வகையில் கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டவுவல்கள் தினைக்களத்திற்கு கிடைத் திருக்கும் த.மலர்ச்செல்வன் இந்நிகழ்வுக்காக பலரையும் ஒருங்கிணைத்து கடுமையாக உழைத்திருக்கின்றார். அவரோடு இதை தன் நுடைய பணியாக நினைத்து கி.ப. நுன் கலைத் துறைத் துறைத் தலைவர் சி.ஜெயசங்கர் அவர்களும் அவரது நண்பர்களும் இவ்வாய்வரங்கம் சிறப்புற பெரும்பங்காற்றியுள்ளனர். இவ்விரண்டு நாள் அமர்விலும் நாம் அனைவரும் கலந்து பயன்பெறு வோமாகி என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

காஞ்சிரங்குடா சமூக சமூக கலை மரபில் டேபிடி

காஞ்சிரங்குடா சமூகத் தினினின் ஆரம்பகால உள் வரவினைப் பார்க்கின்றபோது தென் னிந் தியாவில் இருந்து குழக்குமுவாக பாக்கு நீரினை வழியாக இலங்கைக்கு குடி யேறினார்கள். இவர்கள் மேற்கே கொழும்பிலிருந்து கிழக்கே சங்குமண்கந்தை வரையும் தெற்கே தேவேந் திரமுனை யிருந்து வடக் கே பருத் தித் துரை வரைக்கும் குடி யேறினார்கள்.

ஆரம்ப காலத் தில் நாடோடிகளாக மலைச்சாரல் களிலும் காடுகளிலும் நீர் நிலை கள் உள்ள இடங்களில் தங்கல் அமைத்து தம் வாழ்வாதாரத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். தம் வாழ்வாதாரத் தேவைக்காக இவர்கள் வேட்டையாடல் தொழிலை பிரதான தொழிலா கவும் பொழுதுபோக்கு அம்சமா கவும் மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். வேட்டையாடல் தொழிலுக்கு செல்வதற்கான ஈட்டி வில் அம்பு முதலான ஆயுதங்களை பெண் களே செய்து கொடுத்துள்ளனர். வேட்டையாடலுக்கு போகின்ற போது ‘காவுலாச்’ என்னும் ஒரு வகைச் செடிக்கு பூசை செய்து செல்கின்றனர். அவ்வாறு செல்கின்ற போது வேட்டையாடலில் எந்த ஆபத்தும் நேராது எனவும் அதிகமான வேட்டைப் பொருட்கள் தங்களுக்கு கிடைக்கும் என்றும் நம்பினார்கள். வேட்டையாடலின் போது கிடைக்கும் மான் மரை முயல் பன்றி உடும்பு

முதலான மிருகங்களின் இறைச்சி களை அயல் பிரதேச குடியிருப் புகளுக்கு கொண்டு சென்று விற்கு தம் பொருளாதாரத் தேவை களை பூர்த்தி செய்துள்ளனர்.

இவ்வாறு மலைச்சார்ல் நீர் நிலைகள் உள்ள இடங்களில் நாடோடி வாழ்கை வாழ்ந்த மக்கள் தங்களுக்கென ஒரு தற்காலிக குடியிருப்புக்ககை அமைந்து வாழ முற்பட்டதன் விளைவாக பொத்துவில் இன்ச் சிபெக்டர் ஏற்றும் என்ற காட்டு பகுதியிலிருத்து தம் உடமை களை கழுதைகளில் சுமந்து கொண்டு காஞ்சிரங்குடாவிலும் அளிக்கம்பை கிராமம்த்திலும் சிறு தங்கல்களை அமைந்து வாழ்ந்தனர் அதன் பின் ஏற்பட்ட இனகலவரும் காரணமாக இவர்கள் கள்ளியத்தீவுக்கு இடம் பெயர்த்தனர். கள்ளித்தீவில் வாழ்ந்த மக்களை அருட்திரு. கொட்டிரீக் அவர்கள் 1961 இல் புனித சவேரியர் தேவால பத்தை அமைத்து கத்தோலிக்க மத்தை தமுவ செய்ததுடன் அளிக்கம்பை கிராமத்தில் குடியேறவும் உதவினார். கத்தோலிக்க மத்தை தமுவாத சிலர் காஞ்சிரங்குடா எனும் கிராமமத்தில் குடியேற்றத்தை அமைத்துக் கொண்டனர்.

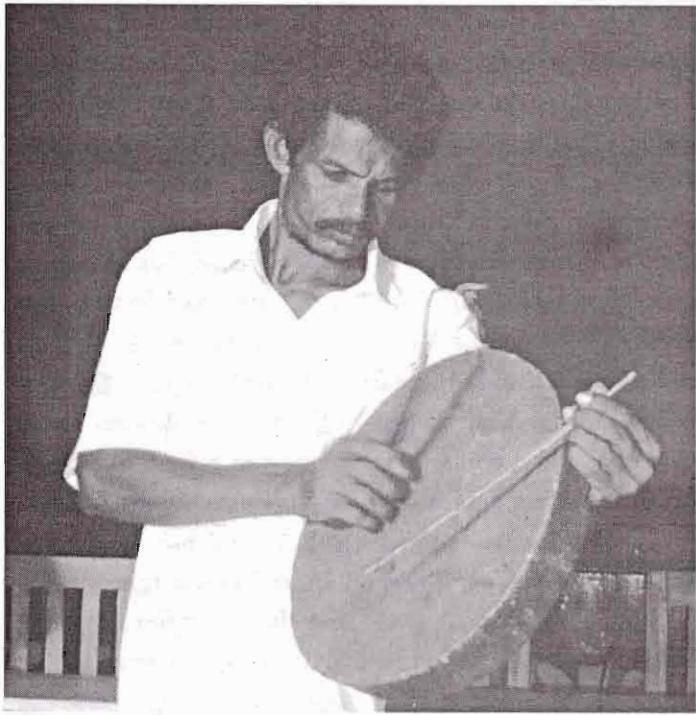
காஞ்சிரங்குடா குடியேற்றவாசிகளும் தம் முதாதையர்கள் எவ்வாறு ஒரு தலைவனின் கீழ் தம் குடியேற்றத்தை மேற்கொண்டார்களோ அதே பார்ம்பரிய முறையையே இன்று வரைக்கும் கடைப் பிடிகளிற்

நா. அத்துடன் சாத்திரம் பார்க்கும் தொழிலையும் இவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

அந்த வகையில் தம்

பரம்பரையினரின் குல தெய்வமாகிய வள்ளியம் மையை வழிபட்டு வருகின்றனர். இதற்கு ஆதாரமாக காஞ்சிரங்குடாவில் ஊன் மத்தியில் வள்ளியம்மனுக்கு கோயில் கட்டி வழிபட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் வள்ளியம் மனுக்கு வருடாவருடம் சடங்கு செய்து வரவது குறிப் பிடத்தக்கது. இச் சடங்கினை தம் முதாதையர்கள் செய்தது போன்றே செய்கின்றார்கள். சடங்கின் போது வள்ளியமருகன் தெய்வானை பிள்ளையார் முதலான தெய்வங்களின் உருவச்சிலைகளை ஆற்றுமண்ணிலமைன் கலை கலந்து செய்து கொள்கின்றனர். இவ் உருவச்சிலைகளுக்கு பூசை செய்கின்ற போது “டுப்பிடி” என தெலுங்கு மொழியில் அழைக்கப்படுகின்ற “தப்பு” வாத்தியப் வாசிக்கப்படுவது சிறப்பம்சமாகும்: இவ்வாத்தியக்கருவியை வாசிப்பவர்கள் வாசிக்க வேடுவர்கள் போல் ஒப்பனை செய்த குறவர்கள் தங்களை அறியாமலே ஆடுவார்கள் இந்த வாத்தியம் இன்று குறவர்கள் வள்ளிக்குச் செய்கின்ற சடங்கின் போது வாசிக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்பகாலத்தில் இவ்வாத்தியம் இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் மூலமாகப் பெற்றுக் கொண்டு வாசிச்சிருக்கின்ற நார். குப்பிடி வாத்தியம் பத்தை அடிக்கும் போது எழுப்பப்படும் கணீர் கணீர் ஓவியிலே ஆட்டம் வரும் என காஞ்சிரங்குடா வாசிகள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இந்த டுப்பிடி வாத்தியம் பத்தை அளிக்கம்பை காஞ்சிரங்குடாவில் வாழ்கின்ற குறவர்கள் பயன்படுத்துகின்றார்கள். டுப்பிடி வாத்தியமானது தென் னிந்தியாவில் இருந்து வந்த தங்கள் முதாதையின் இலங்கைக்கான வருகையின் போது கொண்டு வரப்பட்டது. அவர்களினாலே இவ்வாத்தியம் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் பரம்பரையினர் வருடாவருடம் தங்கள் குல தெய்வமாகவும் தங்கள் இனத்தை காக்கும் தெய்வமாகவும் விளங்குகின்ற வள்ளியம் மனுக்கு சடங்கு செய்கின்ற போது தங்கள் முன் னோர்கையாண்டு டுப்பிடி வாத்தியகருவியினை பயன்படுத்தி உள்ளனர். காலப்போக்கில் இந்தியாவில் இருந்து எடுத்து வாசிக்கப்பட்ட டுப்பிடி வாத்தியம் அவர்களினால் எடுக்க முடியாது போக இக்கிராமம் மக்களே இவ்வாத்தியக் கருவியினை செய்து சடங்கில் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் ஒரு வாத்தியம் செய்தால் அதனை தலை முறை தலைமுறையாக பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். அதாவது தந்தை பாவித்த டுப்பிடி வாத்தியத்தை தந்தைக்கு பின் மகன் பாவித்துள்ளான். தந்தைக்கு பின் மகன்

இல்லையாயின் தங்கள் இன குழுவின் தலைவன் குறிப்பிடும் நபர் மூலமாக இவ்வாத்தியம் வாசிக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ் வாத் தியம் அண்மைக் காலத்தில் காஞ் சிரங்குடாவில் வள்ளியம்மன் கோயிலில் நடைபெற்ற சடங்கி லும் பயன்படுத்தி உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் 3 பூப்பிடி வாத்தியம் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அதில் ஒன்று 3 தலைமுறையாக பயன்படுத்தப் பட்டு வந்துள்ளது. அதாவது தந்தைக்கு பின் மகனும் அவருக்கு பின் அவருடைய மகனு மாக 3 தலைமுறையாக உபயோகிக்கப்பட்டு இவ் வாத்தியம் வந்துள்ளது.

அத்துடன் சடங்கின் போது பூப்பிடி வாத்தியத்தை

அடித்து ஒலி எழுப்புகின்ற போது வேட்டையாடச் செல்வது போல் இடுப்பில் கயிறு கட்டி கயிற்றை சுற்றி இலைகளை கட்டி கைகளில் வில் அம்பு ஈட்டி முதலான வேட்டையாடலுக்குத் தேவையான வேட்டை ஆயுதங்களுடன் கால்களில் சுதங்கை கட்டிக் கொண்டு நிற்ககின்ற குறவர்கள் தப்பு வாத்தியத்தினை அடித்து ஒலி எழுப்பு கின்ற போது அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்பட்டு தங்களை அறியாமலே ஆடுவார்கள். இவ்வாறு நடைபெறுகின்ற சடங்கானது மாலைப் பொழுதில் தீப்பந்தங்களின் மத்தியிலே நடைபெற்றது. அந்த தீப்பந்தங்களிலே தப்பு வாத்தியத்தை சூடாக்கி சூடாக்கி அடித்து ஒலி எழுப்பினர். அதாவது தப்பு வாத்தியமானது மிருகத் தோலினால் செய்யப்பட்டு உள்ளதால் இத்தப்பு வாத்தி யத்தை தொடர்ச்சியாக அடிக்கின்றபோது மிருகத் தோல் தேய வடையத் தொடங்கி விடும். இதன் காரணமாக தப்பு வாத்தி யத்தை தீப்பந்தங்களில் சூடாக்கி தப்பு வாத்தி யத்தை அடிக்கும்போது கணீர்களீர் என அதிகமான சத்தத் துடன் ஒலி எழுப்பப்பட்டன. அந்த சத்தமானது சடங்கின் போது வேடம் அணிந்து நின்ற வர்களை தங்களை அறியாமலே ஆடவைத்தது. சடங்கு நிகழ் வின் போது கலந்து கொண்ட பக்தர்களையும் ஆடவைத்ததாக குறிப்பிட்டனர். சடங்கு நிகழ் வின் போது 2 அல்லது 3 தப்பு வாத்தியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவ் வாத்தியத்தின் ஒலியானது முழு ஊரையிமே பக்தி வச்பபடுத்திய தாக இக்கிராமம் முதியோர் குறிப்பிட்டார். இத்தப்பு வாத்தி யத்தை அடிப்பதற் காக 2 உருளை வடிவிலான குச்சி களைப் பயன்படுத்தினர். இக் குச்சிகள் 1 இச்சி அல்லது 2 இஞ்சிக்கு இடைப்பட்டதாகவே இதன் அளவு காணப்படுகின்றது. இதில் ஒரு குச்சி கருங்காலி மரத்தினால் செய்யப்பட்டிருக்கும். அக்குச்சானது கருப்பு நிறமானதாகக் காணப்படும். இக் குச்சானது மேல் பகுதி தடிப்பானதாகவும் காணப்படும். இப்பகுதியையே கையில் விடிக் கின்றனர். கீழ்ப்பகுதி

யானது மெல்லிய பகுதியாகக் கொண்டபடுவதால் இப்பகுதியை உப்பிடியில் அடிக்க பயன் படுத்துகின்றனர். இக்குச்சியே முக்கியமானதாகத் டுப்பிட வாத்தியம் அடிக்க பிரதான மானதாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இக்குச்சியினை வலது கையில் கொண்டு டுப்பிட வாத்தியத்தை அடித்து ஒலி எழுப்புகின்றனர். மற்றைய குச்சி யானது மெல்லிய குச்சியாகவே காணப்படுகின்றது. இக்குச்சி சில வேளைகளில் ஈர்க்கினைக் கூட குச்சியாக பயன் படுத்துகின்றனர். இக்குச்சியை இடது கையினால் உபயோகித்தனர். 2 குச்சிகளினாலும் டுப்பிட வாத்தி யத்தை அடித்து ஒலி எழுப்புகின்றார்கள்.

ஆரம்ப காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டு சடங்கில் வாசிக்கப் பட்ட டுப்பிட வாத்தியத்தை இம்மக்கள் தற்போது தாங்களே செய்து பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தங்களிடம் ஆரம்ப காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த ஒரு வாத்தியம் உள்ளது. அதனை மாதிரியாகக் கொண்டு அதனை ஒத்ததாக 3 டுப்பிட வாத்தியங்களை செய்து வருகின்றார்கள். இதனால் காஞ்சிரங்குடாவில் வாழ்கின்ற குறவு இனத்தவர்களேயே அண்மைக் காலத்தில் நடைபெற்ற வள்ளி யம்மன் சடங்கின் போது 2 டுப்பிட வாத்தியங்கள் செய்யப் பட்டு உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவ் வாத்தி

கொள் கின்றார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் டுப்பிட செய்வதற காக மான் மரை பன்றி மாடு முதலான மிருகத்தோலை பயன் படுத்திக் கொண்டார்கள் ஆனால் அண்மைக் காலங் களில் காட்டில் வேட்டையாடப் போவதற்கு வனவிலங்கு அதி காரிகளினால் தடை செய்யப் பட்டுள்ளமையாலும் இதனை மீறி காட்டுக்கு வேட்டையாடப் போனாலும் தங்கல் அமைந்தே வேட்டையாட வேண்டி இருப்ப நாலும் தங்கல் அமைந்து வேட்டையாடினாலும் அதிக மன விசங்குகள் கிடைப்பில்லை. இதன் காரணத்தினால் ஆட்டுத் தோலைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

இவ் டுப்பிட வாத்தி பமானது 3 தலைமுறையைக் கடந்து வந்துள்ளது. இவ் வாத்தியத்தின் தோல் காலம் போகப் போக பழுதடைந்து போவதாலும் வாத்தியத்தின் தோல்ல் துவாரம் விழுந்தும் பழுப்பு நிறமடைந்தும் போவ தாலும் சடங்கு செய்வதற்கு முன்னர் இவர்களால் பாரம்பரிய மாக தங்கள் முத்தவர்கள் பயன்படுத்திய வாத்திய கருவி பாகியமையால் இத்தப்பு வாத்தி 1. ஆட்டுத் தோல் 2. 3 அங்குல அளவுடைய யத்தின் தோலியை மாற்றிக் கொள்கின்றனர்.

டுப்பிட வாத்தியம் செய்யும் முறை

டுப்பிட வாத்தியம் செய்யத்தேவையான பொருக்கள் 1. ஆட்டுத் தோல் 2. 3 அங்குல அளவுடைய யத்தின் தோலியை மாற்றிக் கொள்கின்றனர்.

3. சனல்

4. பசை(காட்டு மரத்துப் பழம்) முதலான பொருட்கள் டுப்பிடி வாத்தியம் செய்யத் தேவைப்படு கின்றன. முதலில் ஆட்டுத் தோலினை எடுத்து நன்கு வெமில் காயவைத்து உலர்த்தி எடுக்க வேண்டும். பின் மாட்டு வண்டி சில்லுக்கு பயன்படு கின்ற பட்டி போன்ற இரும்பு பட்டி ஒன்றை எடுக்க வேண்டும். அந்த இரும்பு பட்டியானது 3 அங்குல அளவுடையதாக இருக்க வேண்டும். அதனை இரும்புப் பட்டறையில் கொடுத்து வளையமாக ஒட்டி எடுக்க வேண்டும். பின் இரும்பு பட்டி யைச் சுற்றி சனல் சுற்று வேண்டும். சனல் சுற்றுகின்ற போது இடைவெளி இல்லாமல் சுற்று வேண்டும். சனல் சுற்றிய பட்டியில் பசை பூசிக் கொள்வார்கள்.

இப் பசையினை செய்து கொய்வதற்காக காட்டில் உள்ள ஒரு வகையான மரத்தி லுள்ள பழத்தை எடுத்துக் கொள்கின் றனர். இப் பழத்தின் பெயர் தெரியாது எனவும் கூறினார். இப் பழத்தின் இதழ் களை எடுத்து துவைத்து கொள்கின்றனர் ஒரு டுப்பிடி வாத்தியம் செய்ய 36 பழம் தொடக்கம் 40 பழங்கள் வரை தேவைப்படுகின்றது. துவைத்து மாவாக்கி எடுத்த பழத்தினை ஒரு பானைக்குள் இட்டு நீா் ஊற்றி நன்கு பிசைந்து எடுக்க வேண்டும். பிசையும் போது தேன் போன்று வரும். அதில் இரும்புப்பட்டியை புதைத்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

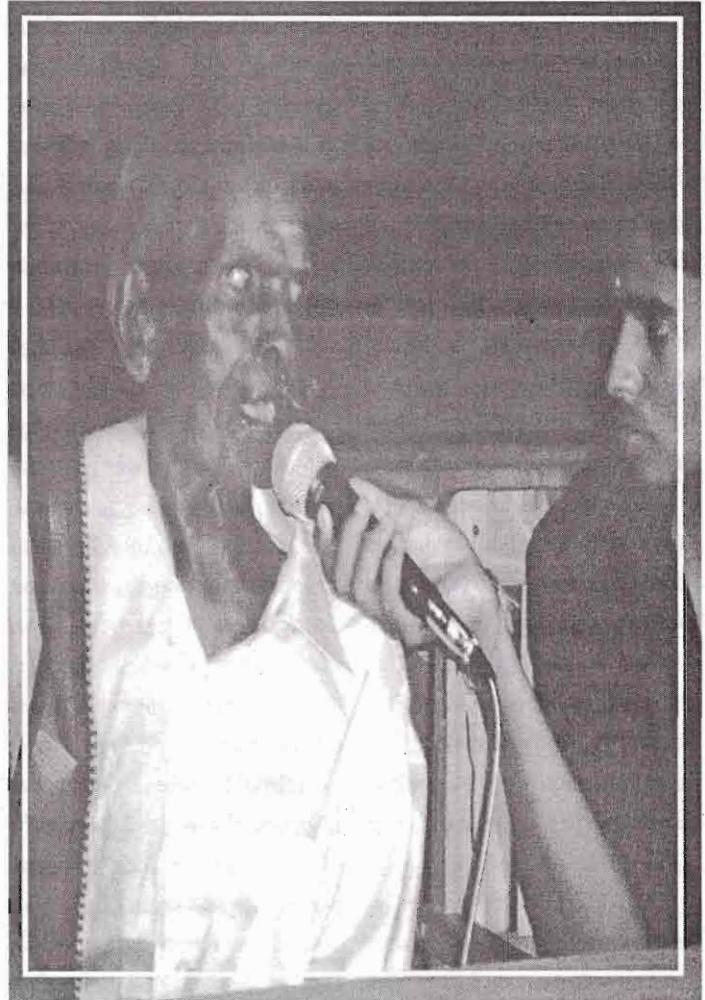
பசை புசி எடுத்த இரும்பு பட்டியி னை ஆட்டுத் தோலின் மேல் வைத்து பசை நன்கு ஒட்டும்படி ஓட்டக்கிளாள்வார்கள். பசையினால் நன்றாக ஆட்டுத்தோல் சனல் சுற்றப்பட்ட இரும்புப் பட்டியில் ஒட்டப்பட்டதும் அதனை எடுத்து அடுபின் அமைப்பில் 3 கற்களை வைத்து ஆட்டுத் தோல் ஒட்டப்பட்ட இரும்புப் பட்டியை அதன் மேல் வைத்து இரும்புப் பட்டியின் நடுவில் வளையத்தை வைத்து சனலில் ஒட்டப்பட்ட ஆட்டுத்தோலில் தங்கூசியை கோர்த்துக் கொள்ளதன் பின் கோர்த்த தங்கூசியை வளையத்தி லிருந்து இழுக்க ஆட்டுத்தோல் நன்கு இறுகு வளையத்தில் இழுத்து கட்டுவார்கள். இதில் 10 தங்கூசி தொடக்கம் 12 தங்கூசி வரை கட்டுவார்கள். பின்னர் ஆட்டுத் தோல் நன்கு இறுகி ஒட்டப்பட்டதும் மேலதிகமாக உள்ள தோலினை வெட்டி அகற்றிவிடுவார்கள். பின் வாத்தியத்தின் நடுவில் பாரம் குறையாமல் கல் வைத்து 3 நாட்கள் வெயிலில் காயவைப்பா. அத்துடன் உபயோகிப் பதற்கு முன்பு தீயில் வாட்டி எடுத்துக் கொள்வார்கள். இவ்வாறு செய்து கொள்வதற்கு காரணம் தோல் தொய்வடையாமல் இறுகிக் கொள்ளும் என்பதற்காக. அத்துடன் சத்தும் நன்றாக வரும் என்பதற்காக வாகும்.

இவ் வாத் தீயம் வாசிக்க 2 குச்சிகளை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்த

2 குச்சிகளும் 6 தொடக்கம் 8 அங்குல அளவுடையதாக காணப்படுகின்றது ஒரு குச்சியானது வலது கையில் உபயோகிக் கின்றனர். இது கறுப்பு நிறமடையதாகவும் பலமானதாகவும் வாத்தீயத்தை வாசிப்பதற்கு ஏற்றதாகவும் கையினால் பிடிப் பதற்கு ஏற்றதாகவும் செய்யப்பட ஆருப்பதுடன் நன்கு பாவிக்கக் கூடிய காட்டு மரமாகிய கருங் காலி மரத்தினால் செய்யப்பட்டி ருக்கின் றது. இக் குச் சி உருளை வடிவில் காணப்படுகின்றது. மற்றைய குச்சியினை இடது கையில் வைத்துக் கொள்வார்கள். இக் குச்சானது மெல்லியதாகவும் 6 அங்குலம் தொடக்கம் 10 அங்குலம் வரை அளவுடையதாக காணப் பட்டதுடன். இக் குச்சி ஈர்க்கிளாக வும் சில சமயங்களில் பயன்படுத்துவதுண்டு. எப் போதும் பாரம் குறைந்த குச்சியையே தெரிந்தெடுத்து பயன்படுத்து கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் கிராமம் மக்கள் டுப்பிடி வாத்தியத்தை பயன்படுத்து வதுடன் நில்லாது “மருடி” எனும் சிரட்டையினால் செய்யப்பட்ட ஒரு வாத்தியத்தையும் பயன்படுத்துகின்றார்கள் இவ் வாத்தியமானது பாம் பினை வசப்படுத்தவும் பாம் பினை ஆட்டவும் இவர்கள் உபயோகிகள். கின்றார்கள். மருடி வாத்தியத்தை தொழில் சார்ந்து பயன்படுத்த டுப்பிடியை சடங்கு சார்ந்து பயன்படுத்துகின்றனர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் பல்துறை பண்பாட்டு வாழ்வியலைக் கொண்ட பிரதேசமாகும். இங்கு உள்ளூர் அறிவு, நிறன் போன்றவை விவசாயம், துடிசைக் கைத்தொழில், மீன்பிடி, வாழ்வியல், இறையியல், மாந்திரிகம், உணவுப் பழக்கவழக்கம், போன்றவற்றில் எல்லாம் பல வழிகளில் ஊடாட்டம் கொண்டுள்ளது. மேற்கத்தேய நவீன அறிவு கொண்டுவந்த எண்ணக்கருவின் பார்வையில் எமது அறிவுப்புலம் மூட நம் பிக்கை எனவும், அறிவற்றது எனவும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய சமூகத்தின் முக்கிய தேவை சமூகம் கூடி வாழ்வதன் மூலம் உறவை ஏற்படுத்தி மன அழுத்தத்தை நீக்குவதாகும். கூடி வாழ்தல் எமது பாரம் பரியத்தில் பல நிகழ்வுகள் மூலம் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றோடு தொடர்பு பட்டுள்ள மாந்திரிகம் எமது பாரம் பரியத்தில் முக்கியமான அறிவு வளமாகும். இதனை முன்னெடுத்து தன் வாழ்வோடு பற்றி வைத்திருக்கும் ஆளுமைகள் மாந்திரிகர் ஆவர். மாந்திரிகம் பல துறைகளிலும் தமது

சுந்தரலிங்கம் சந்திரகுமார்.

மட்டக்களப்பு மாந்திரிக ஈநுகை பூசுகர் வேலாப்போடி சின்னத்தம்பி பற்றிய அறிமுகம், அனுபவம் பகிரவு

உறவை ஆழமாகப் பற்றி வைத் திருக்கின்றது. நவீன் கல்விப் புலம் அதனைப் பிரித்து தனி மைப் படுத் தி உடைக் கும் நிலைமையையும் காணலாம். பருவரையாக மாந்திரிகரை பயங்கலந்த உணர்வுடன் பார்க் கும் நவீன் கல்வி முறையின் பாற்பட்டவர்களும், பொது மக்களில் சிலரும் உள்ளனர். ஆனால் பல வழிகளில் மாந்திரி கும் மக்களுடன் நெருக்கமாக உறவாடுகின்றது. பத்தசி முறையிலான கோவில் சடங் கணை உயிர்ப்புடன் முன்னெடுப் பதற்கு அச் சாணியாகவும் திகழ்கின்றது. இதனை எமது முன் ணோர்கள் வெறுமனே தேவையற்றாக பகுப்பாய்வு செய்யாது பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக ஒவ்வொரு இடத்திற் கும், தேவைக்கும், நடைமுறைக்கும் ஏற்ப பொருத்தமாக ஒரு முறைமையுடன் பரி சோதனை செய்து பயன்படுத் தும் முக்கி அறிவுப் புலனாக விளங்குகின்றது.

ஆங்கில மருத்துவம் எமது பிரதேசங்களில் அறிமுக மாக முன்னரும் அதன் பின் னரும் பாரியதொரு மருத்துவ முறையாக மாந்திரிக அறிவுப் புலம் மக்கள் மத்தியில் காத்தி ரமான உடைட்டத்தினை கொண்டிருந்து இன்றுவரையும் பயில் நிலையில் உள்ளது. உள்ளுர் மருத்துவத்துடன் இரண்டறக் கலந்து தொழில் படும் மாந்திரிகம் படித்தவர்

முதல் சாதாரண மக்கள் வரை நம் பிக் கையை ஏற்படுத்தி யுள்ளது. நோய் நீக்குதல், வளமான வாழ்வு, உறவைப்பலப் படுத்தல் முதலானவற்றுடனும் இது தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. இதனால் மக்களிட நிருந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்றாக விளங்குகின்றது.

தக்க புத்திஜீவிகள் ஆவர். துருவிடமிருந்து செவிவழி மாகவும், எடுகள் கொப்பிகள் மூலமும் கற்றுத் தேர்ந்து தனக்கு வாலாயமான தெய்வத் தினை மனதில் கொண்டு பயின்று உச்சாடனம் செய்து தன் வயப்படுத் தியுள்ளனர். மாந்திரிக மக்கள் மத்தியில் பயம் காரணமாக மதிப்பினை கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு அந்தஸ்த்துக் கொடுப்பதி ல்லை. மக்களது வாழ்க்கை முறையின் ஒட்டத்தில் நல்ல தொரு முன்மொழிவை ஏற்படுத்

தும் ஊடகமாக விளங்கும் மாந்திரிகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது முக்கியமான தாகும்.

பூசாரியார் வேலாப் போஷ மாடுகள் தலைமைப் பூசாரி

சின்னத்தம்பி

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் படுவான் கரையில் உள்ள வயலும் வயல் சார்ந்த பிரதேச மான அம்பிளாந்துறைக் கிரா மத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து எம்முடன் வாழ்வெரே பூசாரியார்

சின் னத் தம் பி எனப் படும் முதியவர். இவர் “பூசாரி மூத்தப்பா” என எல்லோராலும் அழைக்கப்படுவர். 1926.05.27 பிறந்த இவர் 86 வயது நிரம்பி யவர் தெளிவாகவும், நிதானமா கவும் உரையாடும் ஆற்றல் கொண்டவர். தனது தந்தை வேலாப் போடி அவரது தந்தை கணபதிப்பிள்ளை (விடுதிக் கல்லார்) ஆகியோர் பரம்பரை மருத்துவரும் பூசாரியும் மந்திர வாதிகளுமாவர். சின் னத் தம்பியின் சிறு வயதில் இவர்கள் இறந்த பின்னர் அவர்களிட மிருந்த மாந்திரிக எடுகளையும், கொப்பிகளையும் கொண்டு செம் பாப் போடி எனபவிடம் கற்றுத் தேர்ந்து மந்திரத்தின் ஆழத்தை 12 வயது முதல் பெற்றுக் கொண்டார். உதவிப் பூசகராக இருந்து மேலும் கற்று இன்று அதில் முழு விற்பன்னராகத் திகழ்கின்றார். 53 வருடங் களுக்கு மேலாக அம்பிளாந்துறை மாரியம்மன் கோவில் தலைமைப் பூசாரியாகத் தனது கடமையைச் செவ்வனே நடாத்திவருகின்றார்.

மாந்திரிகர் சின்னத்தம்பி பூசாரியாரின் ஆண்மை வெளிப்

அம் பிளாந் துறை மாரியம்மன் கோவில் பந்தல் கோவிலாக இருந்து கட்டப்பாக வளந்த 53 வருடங்களுக்கு மேலாக அதன் தலைமைப் பூசாரிப் பொறுப்பை ஏற்று தனது முழு உழைப்பையும் பயன்

படுத்தி அம்மனுக்குச் சடங்கு தெய்வம் வீழ்ந்தால் வெட்டி செய்து கொண்டிருப்பவர். 7 நாட்கள் நடைபெறும் இச்சடங்கில் இராவு பகலாக நின்று வதாழிற்படுவர். கதவுதிற்தல், கும்பம் வைத்தல், மடைவைத்தல், அம்மனை முகக்களையில் வரப் பண்ணி அபிசோகம் செய்து சடங்கை ஆரம்பித்தபின் அடுத்த நாள் ஊர் சுற்றுதல், தோரணச் சடங்கு, தவணிலைச் சடங்கு, கம்பம் ஏறும் சடங்கு, பள்ளையச் சடங்கு, தீர்த்தமாடுதல் போன்றவை நிறைவேறும் வரையும் இடையறாது தனது நுண் அறிவைப் பயன்படுத்தி முழுச் சக்கியுடனும் மந்திர உச்சாடனத்தை மேற்கொண்டு முகாமை வகிக்கும் ஆளுமையாவார்.

ஒரு நாளைக்கு இரவு பகலாக நடைபெறும் சடங்கின் போது தெய்வங்களைக் கட்டி

அடுத்து வீழ்ந்தால் வெட்டி ஆடவைத்தல் நிகழ்வு சிறப்பு உண்டு. கட்டுகளில் வெற்றி நவம் உருக்கமாகவும் இடம் வைத்து வெட்டினால் கும்பம் வைத்துக் கட்டுதல் எனப் பலவண்டு. வெட்டுதலில் முதலில் உரு ஏற்றுதல், காளிவெட்டு, மாரியம் மன்வெட்டு, சுடலை வைரவர் வெட்டு, உக்கிர வீர சக்கி வெட்டு, அதிவைரவர் வெட்டு, கம்பளிவெட்டு எனப் பலவற்றை வெட்டு, அதிவைரவர் வெட்டு, கும் தெய்வமாடுவோர் ஆடாவிடால் கடைசி வெட்டு சந்தனக்கல் வெட்டைப் பயன்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவர். சந்தனக்கல்லில் தெய்வத்தை நிறுத்தி கல்லில் ஏந்திரம் போட்டு உயிர் (பிரணவம்) கொடுத்து தேங்காயைக் கையில் எடுத்து வா

வா என்று அழைத்து வெட்டி ஆடவைத்தல் நிகழ்வு சிறப்பு பெறும். பூசாரிமானின் பூசாரியகத்தின் அறிவைப் பரிச்சிப்பதாக இது அமையும். சடங்கு நிகழ்தலின்போது ஊர் மக்கள் ஒன்று சூடி அம்மா தாயே என வணங்கி முழு உருக்கத் தடனும் வேண்டுதலில் நிற்பர். இவ்வாறெல்லாம் வெட்டி ஆட்டு வித்த ஆளுமையாவார். மட்டக்களப்பின் பல பிரதேசங்களுக்கும் சென்று தனது பூசாரியகத்தையும், வைத்தியத்தையும் முன்னெடுத்துள்ளார். 40 வட்டைக் கிராமத்தில் 48 வருடங்களுக்கு மேலாக மாரியம்மன் கோவிலை உருவாக்கி அதில் தலைமைப் பூசாரியாக தற்போதும் இருந்து செயற்படுவர். அத்தோடு மகிழுர் மாரியம்மன் கோவில், மகிழுத்தீவு காளி

கோவில், தாந்தாமலை இரும் பன் வட்டை காளிகோவில், குறுமன் வெளி மாரியம் மன் கோவில் ஆகியவற்றில் எல்லாம் வருடாவருடம் சடங்கில் ஈடு பட்டு திறன் பட நடத் திய பெருமைக்குரியவர்.

வைத்தியம்:- விசவைத்தியம், பைத் தியத் தை ஓட்டுதல் போன்றவற்றை மேற்கொண்டு குணப்படுதியுள்ளார். இது எம்மிடம் காணப்படும் காணப்பட்ட பாரம்பரிய மருத்துவமாகும் மிக நுணுக்கமாகத் திட்டமிட்டு இதனை முன்னிடுப்பர். நூறுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் இதில் குணமடைந்துள்ளனர். மாந்திரீ கத்தையும் மருந்து மூலிகை களையும் சேர்த்து குணப்படுத்தும் உத்தும் ஆளுமை. விசவைத்தி பத்தின் போது பாம்பு கடித்துக் கொண்டு வந்தால் நிசையைக் கொண்டு பாம்பை இனங்கண்டு மருந்து செய்து குணப்படுத்தும் நிற்கொண்டவர்.

கழிப்பு:- நோய்களுக்குள்ளாகி பாதிப்புக்குள்ளானவர்களுக்கு எவ்வகையான “பார் வை” அவரிடம் இருக்கின்றது என “குறி” பார்த்தல் மூலம் இனங்கண்டு சுடலை (சுடலை மாடன்), தண்ணீர்க் கரைகளில் (கரையக்கன்) கழிப்புச் சடங்கில் ஈடு பட்டு பலரைக் குணப்படுத்தி

முள்ளார். 40 நாள், 20 நாள், 10 நாள் என தவணை குறித்து கழிப்பு இடம்பெறும். சுடலை வைவான், காடேறி, சதங்கை வைவான் போன்ற தீய சக்திகளை இனங்களில் கொண்டு கழிக்கும் வல்லமை கொண்டவர். கழித்து முடிய சந்திகளில் தடை வெட்டி வருதல் சிறப்புற இவரால் இடம்பெறும். இவற்றைவிட சூனியம் எடுத்தல், வசியம் செய்தல் (உறவுகளில் விரிசல் ஏற்பட்டால் சேர்த்தல்), வளம் வேண்டிச்செய்யும் சடங்கு, வளவு காவல்பண்ணுதல் எனப்பல வழிகளில் தனது மாந்திரிக ஆளுமையினை மேற் கொண்டிருக்கும் முதல் ஆளுமையினை இன்று வரையும் கடமையாற்றும் இவர் மாந்திரியத்திற்கான ஒரு தலை முறையை உருவாக்கியுள்ளார். இதில் அவரது மருமக்களும் அடங்குவர். அம்பிளாந்துறை யைச் சேர்ந்த அமிர்தவிஷ்கம், கோவிந்தராசா, அருளம்பலம், தவலிங்கும்(வாலச்சாம்), செல்லத் தம்பி, கல்லாறு மனோகரன் போன்றோருக்கு மாந்திரியத் தைக் கற்பித்து அதனுடன் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வழிப்படுத்தியுள்ளார். இன்று இவர்கள் தனித்தனிப் பூசக ராகத் தொழிற்படுவது பூசாரியார் சின்னத்தம்பிக்கு புகழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. தனது மாணவர்களையே உதவிப் பூசகர் களாகவும் வைத்துச் செயற்படுகின்றார்.

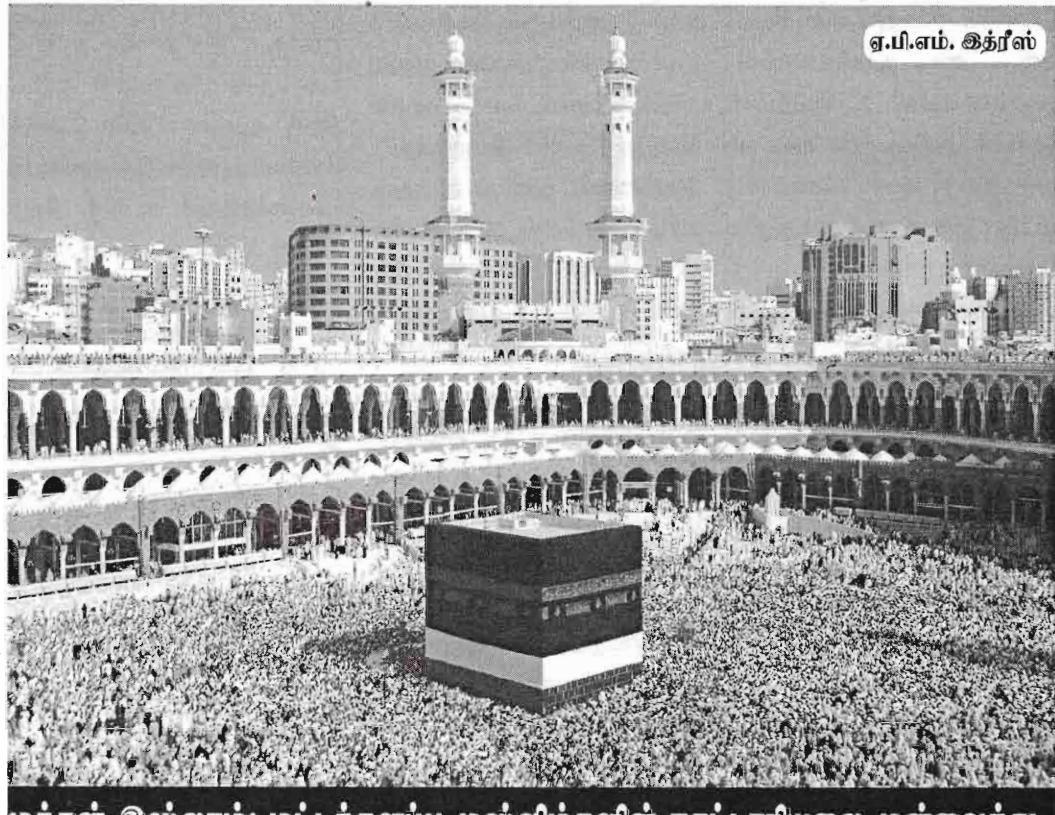
பூசாரிமார் மந்திரி வாதிகள், சூனியம் செய்யவர்கள் என சமூகத்தவர் அச்ச உணர்வுடன் காணப்படுகின்றனர். அவ்வாறு நினைப்பது அவசியமாகும்.

மற்றது. இந்த மாயையை உடைத்து இவர்களின் அறிவு, தீரன் ஆளுமைகளை வெளிக் கொண்டது சமூக இணைப்பைக் கொண்டுவரும் சடங்கு நிகழ் வினை அழியாது காப்பது எமது பண்பாட்டு ஆணிவேரைப் பாது காப்பதாக அமைவதோடு, பண்பாட்டு ஆர்வலர்களின் தலை யாய் கடமையகவும் விளங்குகின்றது.

இவற்றுள் நான் கு விடயம் முக்கியமானவையாகும்.

1. பூசாரிமாரின் மாந்திரிகம் மற்றும் இதர ஆளுமைகளைக் கண்டிந்து வெளிக்கொண்டதல்.
2. மாந்திரிகத்தை மானிட நலனுக்காகப் பிரயோகிக்கக் கூடிய எழுத்துக்கள், உரை பாடல்கள் போன்றவைகளை எடுத்தாளத்துண்டுதல்.
3. பெண்கள் மாந்திரிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளமை பற்றிய தேடலை மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்தல்.
4. மாந்திரிகத்தின் பண்முகத் தொடர்புகளையும் கண்டிந்தல். மருத்துவம், நோய் நீக்கல், சடங்கு செய்தல், தொழில் முறையை, வழும் வேண்டுதல் எனும் கூறுகளில் எவ்வாறான இடையூடாட்டத் தினைக் கொண்டுள்ளது என்பதனை உணர்த்துதல்.

என்ற அடிப்படையில் மாந்திரிகத்தின் செயற்பாட்டு உணர் அறிவியலையும் தேடலையும் விரிவுபடுத்துதல் அவசியமாகும்.

மக்கள் இல்லாம்: மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் நாட்டாரியலை முன்வைத்து..

ஆதாமுக்குப் பின் இப்றாஹீம் நபியும் அவரது மகன் இஸ்மாயீல் நபியும் புதிப் பித்துக் கட்டிய உலகின் முதல் வணக்கல் தளமாக கஃபா முஸ்லிம் களால் நம் பப்படு கின்றது. நபிகளுக்கு முற்பட்ட காலத்திலும் நபிகளின் மக்காக் காலப்பீரிலிலும் கஃபா பலங்குடி மக்களின் பண்பாடுகளின் அடையாளமாக வே இருந்தது. குறைவு, ஹதைல், செமிதிய இனக் குழுக்கள் ஹோபல், ஸாத், உல்லா, மனாத், சவா: போன்ற 360 க்கும் மேற்பட்ட தெய்வச் சிலைகளை கஃபாவில் வைத்து வழிபட்டு வந்தனர். நபிகளுக்குப் பின் மக்கா

வெற்றியின் போது இத்தகைய புற மத அடையாளங்கள் நீக்கப்பட்டு கஃபா இஸ்லாமிய பண்பாட்டின் மத்திய நிலைய மாகவும் அடையாளமாகவும் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றது. புறச் சமயத்தார் காலம் காலமாக பயன் படுத் தியமைக் காக நபிகள் கஃபாவை புறக்கணிக்க வுமில்லை. உடைத் துக் கட்டவுமில்லை. கஃபா என்ற இக்கட்டிடத்தின் மீது வெள்ளி மற்றும் தங்க ஜரிகைகளால் அல் குர் ஆன் வசனங்கள் பொறிக்கப்பட்டு கறுப்பு நிற பட்டுத்திரை ஒவ்வொரு வருட மும் புதிதாகப் போர்த்தப் படுகின்றது. கஃபாவில் தொழு

வோருக்கு திசைக்கட்டுப்பாடு கிடையாது.

அறபு மொழி வழக்கில் சந்திரன் ஆண் பாலாகவும் சூரியன் பெண்பாலாகவுமே கருதப்படுகின்றது. அறபுப் பழங்குடிகள் வழிபட்ட ஸாத், உல்லா, மனாத் போன்ற பல பெண் தெய்வக் கடவுள்களுக்கு மத்தியில் அல்லாஹ் சந்திரக் கடவுளை உயர்ந்த தரத்திலுள்ள தந்தைக் கடவுளாகவே வணங்கி வந்த னர். இப்பெண் தெய்வங்கள் அல்லாஹ் வின் பெண் பிள்ளை யாகவும் கருதப்பட்டனர். அல் லாஹ் என்ற சொல் நபிகளுக்கு முன்பிருந்தே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. நபிகளின் தந்தை

மின் பெயரும் அல்லாவற்றின் அடியார் என்பதே. பல்வேறு சிபத்துகள், அடையாளப் பெயர் கள் இனக்குழுச் சமூகங்களில் திணை தெய்வ பண்புகள் அடங்கிய ஏக இறைக்கான ஒரு சொல்லாடலை நபிகள் நாட்டார் அல்லது மக்கள் இஸ் லாத்திலிருந்தே எடுத்தாள்கிறார் என்பது இங்கு நோக்கத் தக்கது.

ஹஜ் யாத்திரையை மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு வரும் இவற்றாம் என்னும் வெள்ளாடை தரித்தலும் மக்கா வின் எல்லைப்புறமான மினா வில் தங்கி சாத்தானுக்குக் கல்லெறிவதும் கஃபாவைச் சுற்றி ஏழுமுறை வலம் வந்து இரண்டு ரக்குத்துத் தொழு வதும் அங்குள்ள ஹஜருல் அஸ்வத்-கறுப்பு நிற பளிங்குக் கல்லை முத்தமிழுவதும் ஸபா.: மறுவா குன்றுகளிடையே தொங் கோட்டம் ஓடுவதும் இறுதி நிகழ்வாக முடியிறக்கி குர்பான் என்னும் பலியிடுதலும் அறேபியக் கலாச்சார சூழல் சார்ந்த நிகழும் குர்ஆனும் அங்கீரித்த நாட்டார் சடங்கு களாகும்.

இங்கு கஃபாவைச் சுற்றி வலம் வருவதை கோயிலைச் சுற்றி வலம் வருவதாகவும் ஹஜருல் அஸ்வத்தை கறுப்பு நிறக் கல்லை (விங்க வழிபாடு) வழிப்புவதாகவும் முடிவான களைவதை கோயில் கடமை முடித்துவிட்டு மொட்டை அடிப்பதாகவும்

தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கவும் முடியும். எனினில் கஃபா என்ற சொல் ‘கர்ப்பக்கிருகா’ என்ற சமஸ்கிருத மயப்பட்ட தமிழ்ச் சொல்லிலிருந்து உருவாகியது என்றே மொழியில் ஆய்வாளர் கள் கூறுகின்றனர். கஃபாவைக் குறிக்கும் கர்பா என்ற சொல் இந்திய வேதங்களில் 18 தட வைகள் இடம்பெற்றுள்ளமை இங்கு நோக்கத்தக்கது. லால் கெளதர் என அறியப்படும் நபிகள் பற்றிய முன்னரிவிப் புக்கரும் இதனுடன் சேர்த்து இந்திய வேதங்களில் கூறப் பட்டுள்ளன. இது கோயிலில் மூலஸ்தானமாகிய கருவறை யைக் குறிக்கும் சொல்லாகவே அறுபு மொழிக்கு சென்று சேர்ந்திருக்க வேண்டும். அல்குர் ஆனில் கடதாசி, இஞ்சி, பாலோகம், நெருப்பு போன்ற 29 ந்கும் மேற்பட்ட உலக கிளை மொழிகள் இணைந்துள்ளமை இதனுடன் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. மக்காவிலுள்ள வெரமில் அஷ்ட கோணவடிவத் தில் மகாம் இப்ராவீம் பீடம் இருப்பதும் கவனத்திற்குரியது. ஹஜருல் அஸ்வதைக் குறிக்கும் ‘சங்கே அஷ்வேத’ என்ற சொல்லும் வெண்மை அல்லாத கல் என்றே பொருள் படுகிறது. கஃபாவின் புனித எல்லைக்குள் தான் இப்ராவீமின் நினைவு அடையாளங்களும் இஸ் மாயில், ஹஜரின் அடக்கல் தளங்களும் இருந்துள்ளன. தர் ஹா பண்பாடுகளுக்கும்

ஹஜ் யாத்திரையின் போது மேற்கொள்ளப்படும் கிரியை கருக்கும் இடையே நெருங்கிய ஊடாட்டம் காணப்படுகின்றன. ஒன்றே ஒன்று தமுவியும் உள் வாங்கியும் தர்வாப் பண்பாடு இங்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

இல் லாத் திற் கு முற்பட்ட காலங்களில் அறுபு, ஆசியப் பிரதேசங்களில் மட்டு மல்ல, உலகெங்குமுள்ள பழங்குடிச் சமூகங்களில் சமயச் சடங்குகளில் ஒன்றாக கடவுளுக்காப் பலியிடுதல் என்ற வழக்கம் இருந்து வருகின்றது. வேத காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இது காணப்படுகின்றது. இது ஹாபில் காபில் யுகத் திலிருந்து தொடங்கி யதாக அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுகின்றது. சமண, பெளத்த மதங்களின் உருவாக்கத்தின் பின் கால்நடைகளை தெய்வத் திற்குப் பலியிடுதல் தடுக்கப் படுகின்றது. வேட்டை சமூகத் திலிருந்து விவசாய சமூகத் திற்கு மாறியதுதான் இதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும். புராதன விவசாய சமூகத்தில் கால்நடைகளின் பங்களிப்பு மிகவும் தேவையாக இருந்தது. விவசாய உற்பத்தி இயந்திர மயப்படும் போது கால் நடைகளின் தேவை குறைவடைந்தது. ஹஜ் கிரியைகளில் ஒன்றான பலியிடுதல் இப்ராவீம் அவரது மகனை அறுத்துப் பலியிடுதலுக்குப் பகரமாக விலங்குப் பலியிடுதல் என்பதும்

பாரம்பரிய சடங்கேயாகும். இது திருத்தொண்டர் நாயனார் புராணத்தில் வரும் பிள்ளைக் கறி சமைத்தல் சம்பவத்தை நினைவுட்டுகின்றது. இதன் வரலாற்று அர்த்தம் என்பதே மனிதப் பலி தடுக்கப்பட்டு விலங்குப் பலி பதிலீடாக முன் வைக்கப்பட்டனவோகும். எனவே குர் பான் கொடுத்த விலும் அகவடிவம் புறவடிவம் என்கிற இரு நிலைகள் உள்ளன. இச் செயலின் புற வடிவத்தைப் போல உள்ளுர் சமய நடவடிக் கைகளின் போது தங்களிலும் கிராமப்புற தெய்வங்களுக்கும் ஆடுமாடுகளை பலி கொடுத்தல் நடவடிக்கையில் வருகின்றது. குர்பான் கொடுக்கும் முறை, நோக்கம் போன்ற அகவடிவமும் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

எல்லாச் சமூகங்களிலும் நோன்பு இருந்து வந்துள்ளது. இல்லாத்தில் ‘உங்களுக்கு முன்பிருந்தோருக்கு கடமையாக்கப் பட்டது போன் நே உங்களுக்கும் நோன்பு விதிக்கப்பட்டுள்ளது’ என்றுதான் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆசியச் சூழலில் உபவாசம் என்பது மிகவும் நெகிழ்ச்சித் தன்மை கொண்ட நோன்பாகும். கிறிஸ்தவர்களும் யூதர்களும் மூஸா காப்பாற்றப்பட்ட ஆஶா தினத்தில் நோன்பு அனுஷ்டித்த போது நபிகளும் அதைப் பார்த்து அனுஷ்டித் துள்ளார்கள். இந்து மதத்திலும் நோன்பு விரதம் என்றழைக்கப்

படுகின்றது. கார்த்திகை மாத நோன்பு பெண்கள் மட்டும் அனுஷ்டிக்கும் அவ்வை நோன்பு போன்றன இன்றும் வழக்கிலுள்ளன.

சூரியன் மறைந்ததி விருந்து இரவு தாண்டி மறுநாள் காலை வரை முப்பது நாள் நோன்பு நோற்கும் பழக்கம் சீரியாவைச் சேர்ந்த சாபியீன் களிடம் வழக்கிலிருந்த நோன்பாகும். இத்தகைய நாட்டார் பாரம் பரியத் தின் தாக்கம் நபிகள் யுகத்திலும் இல்லாமிய பண்பாட்டுக்குள் உள்ளீர்க்கப் படுவதை அவதானிக்கலாம். பசி, தாகம் போன்ற அடிப்படை மனித உடல் தேவைகளை நிறைவு செய்வதும் அவற்றை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதும் பழங்குடிப் பண்பாட்டி விருந்து தோன்றிய சடங்காசாரங்கள் என்பதை பண்பாட்டு மானுடவியலாளர்களின் ஆய்வு முடிவாகவும் இருக்கின்றது.

இல்லாத்தின் அடிக்கட்டுமானங்களில் ஒன்றான தொழைக உலக மூஸ்லிம் களால் நாளொன்றுக்கு ஜந்து நேரம் பின்பற்றப்படுகின்றது. நபிகளின் விண்ணேன்றற்றத்தின் போது கடமையாக்கப்பட்டு ஜிபீல் என்ற தேவ தூதர் மூலம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு நபிகள் வழி முறையாக இன்றுவரை தொடர்வதாக மூஸ்லிம்களால் நம்பப் படுகின்றது. வைத்தீக சாதீய மரபுகளுக்கு மாறாக மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த ஆசிய யோக மரபுக் கூறுகளோடு தொழைகயின் அம்சங்கள் ஒத்திருப்பதையும் கவனிக்கலாம். பதஞ்சலியின் யோக சூத்திரத் திற்கு கி.பி 4 ஆம் நூற்றாண் தலையே வியாச பாஷ்யம் விரிவாரையை வியாசர் எழுதியுள்ளார்.

இப்பின் புலத் தில் தொழைகயின் அமைப்பு முறையில் இடம்பெறும் காட்சி நிலைகள் முக்கியமானவை. இக் காமத் சொன்னவுடன் நிற்கும் நிலை - நமஸ்திதி, அல்லாஹ் அக்பர் சொல்லி தக்பீர் கட்ட கையை உயர்த்து தல் - கர்ணசக்தி விகாஸகா, நாகவுக்குச் செல்லும் குனிந்த நிலை - ஸமன்சித்தி விகாஸகா, ஸமியல் லாஹ் விமன் ஹமிதா என நிமிரும் நிலை - சக்ரவாகாசனம், யூபில் நெற்றி பட சஜூது செய்யும் நிலை - அர்த்த சிராசனம், அத்த ஹியாத்தில் அமரும் நிலையில் பூமி தொடும் நிலை - வஜ்ராசனம், தலையைத் திருப்பி ஸலாம் கொடுத்தல் - அர்த்த மத்ஸ யேந்திராசனம் என்பதாக யோக தியான மரபின் கூறுகளோடு தொழைக பின்னிப் பினைந்திருப்பதையும் கவனத்திற் கொள்ளலாம். சாபியீன் களின் தொழைக நேரம் ஏழு ஆகும். இந்து மதத்திலும் ஆறுகால பூசை நடைபெறுகிறது. மூஸ்லிம்கள் ஜந்து நேரத் தொழைகயைக் கடைப் பிடிக்கின்றனர். இங்கும் நேர ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது.

சூபிகளின் அனுநதி மறையின் படி தொழுகையின் நிற்கும் நிலை தாவரம், செடி கொடி போன்றதாகும். தக்பீர் கட்டுவது பறவை சிறு விரிப்பது போன்றதாகும். ரூக்கு செய்வது விலங்கினங்களின் நிலையாகும். ஸஜாது செய்தல் தாயின் கருப்பையில் குழந்தை உருவாகும் நிலையைக் காட்டுகிறது. வன் கொடுமைகளுக்கு ஆற்பட்ட மனம் தன் உடலை விட்டும் பிரிந்திருக்க வெளியுகின் தாக்குதலில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்ளும் உபாயமாகவும் ஆசிய மரபில் இல்லாத்தை பரப்பிய சூபிகளின் சோகமாக இருந்துள்ளது.

வேட்டையாடல் இலங்கை மூஸ்லிம்களின் ஒரு பொதுத் தொழிலாக இருந்துள்ளது. காடு அவர்களுக்கு அருகிலேயே இருந்தது. மானும் மரையும் அவர்களின் குடியிருப்புகளுக்கு அருகிலேயே வந்து சென்றன. ஆனால் காட்டிற்குள் வேட்டையாடச் செல்வது ஆபத்து நிறைந்த ஒன்றாகவே காணப்பட்டது. காட்டின் மத்தியில் திசையிற்கு செல்வது கொடிய வன விலங்குகளின் தாக்குதல் விலிருந்து தப்புதல், கூடுதலாக வேட்டைப் பொருட்கள் கிடைத்தல் போன்ற பல விடயங்கள் வேட்டையில் காணப்படுகின்றன. இதனால் வேட்டைக்குச் செல்வோர் அக்காலத்தில் இறைவனை முன்னிறுத்தி

நேர்ச்சை வைப்பதும் வறிமுர் நபியின் கூலம் பார்ப்பதும் சரியானதொரு நேரத்தில் காட்டுக்குள் பிரார்த்தனையோடு பிரவேசிப்பதும் கட்டாய வழக்கங்களாக இருந்தன. வேட்டைக்குச் செல்வோர் லட்டு, சீஸிமா, பொரி விலாங்கா போன்ற தீண்பண்டங்களையும் தேவையான அரிசி மாவு போன்றவற்றையும் கொண்டு சென்றனர். காட்டினுள் பிரவேசிக்கும் போது ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ஓரிடத்தில் இலைகுலைகளை உடைத்து வெற்று நுபிபெயரால் காட்டில் சங்கடம் நேராது பாதுகாப்புச் செய்யும் சடங்கும் முக்கியமாக இடம்பெற்றது. வேட்டைக்குச் சென்றோர் வீடு நிறும்பும் வரை அவர்களது குடும்பத்தினர் சுக துக்கங்களை ஊர்ப்பெரியவர்கள் கவனித்துக் கொண்டனர். வேட்டை முடிந்து திரும்பும் போது முதலில் பள்ளிக்குச் சோறு ஆக்கி அனுப்புவதன் மூலம் தமது நேர்ச்சையை நிறைவேற்றுவர். வேட்டைப் பொருட்களை ஊர்ப்பெரியவர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் நன்பர்களுக்கும் இலவசமாகப் பகிரந்தளித்துவிட்டு நீதியை தமது தேவைக்காக வைத்துக் கொள்வர். அன்று வேட்டை வியாபார நோக்கில் அல்லாது ஊரின் பொது உணவுத் தேவைக்காகவும் சுய தேவைக்காகவும் மட்டுமே நடைபெற்றது. மூஸ்லிம் மீன

வர்களும் கூட ஊருக்குள் தமது வியாபாரத்தை ஆரம்பிக்கும் முன் கடற்கரைக்கு வருவோருக்கு இனாமாக கறிமீன் வழங்கும் வழக்கமும் நெல் அருவடை செய்யும் போது களத்துக்கு வருவோருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கும் பண்பும் அன்று காணப்பட்டது. மட்டக்களைப் பூஸ்லிம் களிடம் சில இடங்களில் இன்றும் இவை வழக்கிலுள்ளன. இந்த வேட்டையாடலைப் போன்று யானை பிடித்த விலும் பல சடங்கு முறைகள் மூஸ்லிம்களால் பின்பற்றப்பட்டன. யானை பிடிக்கும் பனிக்கர் மந்திரம் சொல்லல், மடைபோடுதல் போன்ற சடங்குகளை அறிந்திருந்தனர். யானை பிடிப்பதற்கு காட்டுக்குச் செல்லும் முன்னர் மடைபோட்டு மந்திர உச்சாடனங்கள் செய்து யானைக் காதல் என்ற வழிநடைச் சிந்தை ஒது நீண்ட பிராத்தனைப் பாடலைப் பாடி இறை நேசர்களையும் முன்னிறத்தில் நேர்ச்சைகளும் பிராத்தனைகளும் செய்தே உணிக்கர்கள் தமது பணியை ஆரம்பிக்கின்றனர்.

இந்த வேட்டையாடலுடனும் மக்கள் இல்லாம் அல்லது நாட்டார் இல்லாத்தின் கூறுகள் உட்பொதிந்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும். நபிகளுக்கு முந்திய அரேபியப் பழங்குடிகளிடம் காணப்பட்ட வேட்டையாடல்

முறையை அல்குர்ஆன் குறிப் * காரணமாகலாம். அப்பாஸிய பிட்டுள்ளது. இறை நாமத்தைக் கூறி பயிற்றுவிக் கப்பட்ட வேட்டை நாயை அனுப்பு வதன் மூலம் அவ்விறைச்சியை உண்பதற்கான அனுமதியை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. வேட்டை யுக அறுவிக ஸிடம் சந்திர வழிபாடும் காணப் பட்டுள்ளது. இவ் வேட்டை யாடல் இரவு நேரத்திலேயே இடம் பெறுவதால் சந்திர ஒளியுள்ள நாட்களிலேயே வேட்டையாடல் இடம்பெறும். ஆசியப் பிரதேசங்களிலும் வேட்டை யுகத்தைச் சேர்ந்த சமூகங்களும் இனக்குமுமங்களும் சந்திர காலக்கணிப் பிட்டை கொண்டுள்ளமையும் இதனுடன் நாம் ஒப்பு நோக்கி ஆராய முடியும்.

ஏறத்தான் சமன, பெளத்த சமயங்கள் தமது செல்வாக்கை இழக்கத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து தான் அரேபிய இல்லாயிய பண்பாட்டுப் பரவல் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஏற்படுகிற தெனலாம். வைதீக சமயங்களின் பிறப்பினால் தோன்றும் சாதிப் பிரிவுகளை சமன, பெளத்தும் ஏற்காததைப் போலவே இல்லாமும் சாதிப் பிரிவை ஏற்கவில்லை என்பதும் இங்கு நோக்கத் தக்கது. வணிக மதமாக இருந்த சமணமும் ஏற்கனவே அரேபிய மூஸ்லிம் வணிகர்களின் அறிமுகமும் இருந்தமையும் இதற்கான

யுகத்தில் சமனர்களுக்கும் மூஸ்லிம் சமய ஞானிகளுக்கு மிடையே சமய உரையாடல் நடைபெற்றதற்கான சான்று களும் காணப்படுகின்றன. இங்கிருந்த சமய வாதம் கழுவிலேற்றுதல் என்ற உச்ச நிலை தண்டனைகளுக்கு இட்டுச் சென்றதால் சமனர்கள் தமக்கான புகலிடமாக இல்லாத்தைத் தேர்ந்திருக்கவும் முடியும். அரூப வழிபாட்டு முறை சமனத்தில் காணப்படுவது போன்றே இல்லாமும் அதனை வழியுறுத்தியுள்ளது அதற்குச் சாதகமாக அமைந்திருக்கின்றது. தாமரை இலை பொரிக்கப்பட்ட அலங்கார வேலைப் பாடுகள் உள்ள பள்ளிவாயல்கள் தமிழகத்தில் சில இடங்களில் காணப்படுவது போன்று சில வருடங்களுக்கு முன் னால் புனர் நிர்மான வேலைக்காக காத்தான் குடியில் உடைக்கப்பட்ட அறுநாறு வருடங்கள் பழமை வாய்ந்த பள்ளிவாயலின் நீர்த் தொட்டி செப்பினாலான தாமரை இலை வடிவத்தை ஒத்ததாகவே காணப்பட்டமை இங்கு நோக்கத்துக்கது. கண்டிப் பகுதிகளில் பெளத்த ஆலயங்களில் ஆலயப் பரிபாலகர்களாகவும் அதன் உள்ளக கருமங்களை ஆற்றுவோராகவும் சோனக மூஸ்லிம் கள் இருந்தமைக்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் இன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டன.

எனவேதான் ஜவேளை இறைவனைத் தொழுவதற்காக ஆகம தன்மை கொண்டதாக பள்ளி வாயல்களையும் உள்ளுர் பழங்குடிகளின் தொல்லறவை பேணுவதற்காக தர் பாப் பண்பாட்டையும் சமதளத்தில் இலங்கை மூஸ்லிம்கள் பேணி வந்துள்ளமை இங்கு அவதானிக்கத் தக்கது. பத்தொன்ப தாம் நூற்றாண்டில் அறுபுலகில் தோன்றிய புத்துயிர்ப்புவாத சிந்தனைகளின் தாக்கமும் அதன் செயல்வாத இயக்கங்களுக்கு இலங்கை மூஸ்லிம்களுக்கு மத்தியிலும் ஊடுருவியதால் மக்கள் இல்லாத்திற்குப் பெரும் ஆபத்தை தோற்றுவித்துள்ளது. இதன் முகவர்களாக தொழிற்பட்ட உள்ளுர்வாசிகள் உள்ளுர் பண்பாடு குறித்த ஆழமான வரலாறு மற்றும் சமூகவியல் உளவியல் கண்ணோட்டத்தில் இப்புத்துயிர்ப்பு வாத சிந்தனையை அணுகாது அப்படியே உள்வாங்கி நடை முறைப்படுத்தியமை ஒரு பண்பாட்டுத் தனிமையையும் உள்ளுர்ப் பண்பாடுகளுடன் இனக்கமில்லா நிலையையும் தோற்றுவித்துள்ளது எனலாம். இதிலிருந்து விடுபட்டு போருக்குப் பிந்திய புதிய சகவாழ்வில் மக்கள் இல்லாத்திற்கான தேடலையும் வாசிப்பையும் அதனாடிப்படையிலான செயல் வாதங்களையும் வலுவூட்ட வேண்டிய உடனடித் தேவை இன்று எழுந்துள்ளது.

மருத்துவிச்சிகள்

2012ம் ஆண்டின் கிழக்கு மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழாவில் நாங்கள் ஒன்று சூடியிருக்கின்றோம்.

மட்டக்களப்பின் சமூகங்கள், பண்பாடுகள், பண்பாட்டுருவாக்கங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் பேசாப்பாருஞும், பல்வகைமைகளும் என்ற கருப்பொருளை மையாமாகக் கொண்டே இவ்விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பேசாப் பொருட்கள் என்கின்ற போது ஒரு விடயம் இருப்பது பற்றிய தெரியாமையால் அல்லது அறியாமையால் அதைப் பற்றி பேசவில்லையா? மாறாக தேவை ஒன்று இல்லை என்பதனால் தானாகவே புற்றதொதுக்கப்பட்ட

மையால் பேசாப் பொருட்களாக அவை மாறி விட்டதா? என்ற கேள்வி ஒன்று இங்கு எழுகின்றது. இன்றைய இறுதி அமர்வில் எம்மால் கலந்தா லோசிக்கப்பட இருக்கின்ற பேசாப் பொருள் “மருத்துவிச்சிகளின் கடந்த கால பணிகளும், நிகழ்கால சவால்களும்” என்பதாகும்.

மருத்துவிச்சிகளின் கடந்த கால பணிகள் என்கின்ற பொழுது, “மருத்துவிச்சிகள்” என்கின்ற பதமே இன்று அருகி விட்டது எனலாம். இவ்விடயம் தொடர்பான அறிந்திரா மைக்கு காரணம் அவ்விடயம் தொடர்பான பூரண தெளிவின்மையாக இருக்கலாம் அல்லது அதை பிழையாக கருதி ஒதுக்கி விடுவதை விட்டு விட்டு அந்தந்த விடயங்களில், துறைகளில் கருத்து வெளியிட முன்னர் அது சம்மந்தப்பட்ட துறைசார்ந்தோருடன் கலந்துரையாடாமையால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்றே கூறலாம்.

அதனை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக வெற்றிகர்மாக பேசாப் பொருட்களின் மௌனங்களை கலைப்பதற்காக அனுபவம் மிக்க மருத்துவிச்சிகள் பலரையும், வைத்தியத் துறையில் கைதேர்ந்த வைத்தியர்கள் பலரையும் அழைத்து அவர்களது அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்ளுவதன் மூலம் பல்வேறு பட்ட உண்மை விடயங்களை நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதுடன், அவை பற்றி எதிர்காலத்தில் சிந்திக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும்.

மருத்துவிச்சிகள் தொடர்பாக என் னால் முடிந்தளவு தேடுகைகளை மேற்கொள்ளும் போது ஒரு கவிதை என் கண்ணில் பட்டது.

“இலகுப் பிரசவமாயின் அனுபவமுள்ள ஒரு மருத்துவிச்சி போதும்.

அறுவை பிரசவமாயின் ஒரு கை தேர்ந்த வைத்தியர் அவசியம் தானே”

என்பதே அக்கவிதை.

மருத்துவிச்சி என்றால் “பிரசவ வைத்தியை” அல்லது “குழந்தை பெறுவிப்பவள்” என தமிழ் அகராதிகள் அர்த்தம் கற்பிக்கின்றன.

மருத்துவிச்சிகள் எனும் போது முதியவாக முத்த அனுபம் வாய்ந்த பெண் களாக இருப்பார்கள். கிராமப்புறங்களில் தான் இவர்கள் அதிகம் இருப்பார்கள். தற்கால ஆணை யூகைந என அக்கால மருத்துவிச்சிகளை குறிப்பிடலாம்.

ஒரு குழந்தைப் பேற்றில் தான் மருத்துவிச்சிகளின் பங்களிப்பு பிரதானமாக இருக்கும். மருத்துவிச்சிகளின் சொல்லே மந்திரச் சொல்லாக இருக்கும். ஒரு குழந்தை தாயின் வயிற்றில் கருவாக உருவாகிய நாளிலிருந்தே இத் தாய் வசிக்கம் வீட்டுக்கே சென்று அத்தாயி னதும், குழந்தையினதும் ஆரோக்கியம், சுகாதாரம் என்பவற்றை கண்காணித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு குழந்தைப் பேற்றில் ஈடுபடும் மருத்துவிச்சி குழந்தை ஒன்று பிறந்ததும் அக் குழந்தையையும், தாயையும் வாழ்த்தி வாழ்த்துப் பாடல் பாடும் மரபும் எமது தமிழர் பண்பாட்டில் இருந்துள்ளது. மருத்துவிச்சி நாட்டார் பாடல்கள் என்ற வகைக்குள் இதனை அடக்குகின்றனர்.

குழந்தை பிறந்ததும் மருத்துவிச்சி அவ்வீட்டிலேயே 2, 3 நாட்களுக்கு தங்கியிருந்து தாய்க்கும், சேய்க்கும் தேவையான பணிவிடை களை செய்வார்களாம். ஆன் குழந்தை பிறந்தால் வீட்டின் சூரை மேல் ஒரு உலக்கை யையும், பெண் குழந்தை பிறந்தால் விளக்கு மாறையும் போடுவார்களாம். உலக்கை ஆணின் வவுவையும், விளக் குமாறு பெண் ணின் தூய்மைப்படுத்தும் பண்பையும் எடுத்துக் காட்டுவதாகவும் சூறப்படுகின்றது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் நவீன சமூகம மாக்கல், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், இலத்திர னியியல் மயமாக்கல் காரணமாக அறுவைப் பிரசவங்கள் தான் அதிகமாக இடம்பெறுகின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் மருத்துவிச்சிகளால் அவ் வாறான அறுவை சீகிச்சைகளை மேற்கொள்ள முடியாத நிலைமை இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அதற்கான தேவையும் அக்காலத்தில் இருந்

திருக்கவில்லை எனலாம். அவ்வாறான சந்தர்ப் பங்களில் குழந்தையை வெளியே எடுப்பதற்காக உலக்கையால் அடிப்பதாகவும், ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் காட்டுக்குள் தனியாக கர்ப்பினி பெண் களைக் கொண்டு போய் விடுவதாகவும், ஜௌயர் சீசர் காலத்தில் குதிரையை ஓட விடுவதாகவும் செய்திகள் உண்டு. இவை எவ்வளவு தூரம் உண்மை பானவை என்பது தெரியாது. அதுமட்டுமன்றி அதிர்ச்சியடையக்கூடிய செய்திகளை காதில் சொல்லுவதன் மூலமும் மருத்துவிச்சிகள் குழந்தைகளை பிரசவிக்கச் செய்துள்ளனராம். குழந்தை பிறக்க கடினமாக இருக்கின்ற வேளையில் அதிக துக்கமான அல்லது சந்தோசமான செய்திகளை காதின் வழி செலுத்தும் போது இரத்த ஓட்டம் சீரடையும் எனவும் சூறப்படுகின்றது.

ஆனால் இன்றைய நவீன வைத்திய முறைமை மருந்து, மாத்திரைகளை பாவித்து ஒரு குழந்தை என்ன திகதியில், என்ன மாதத் தில், என்ன இராசியில், என்ன நட்சத்திரத்தில் பிறக்க வேண்டும் என்று கூட தீர்மானிக்க கூடிய அளவு தொழில்நுட்பம் முன்னேறி விட்டது.

மருத்துவிச்சி மூலமான குழந்தைப்பிரச வம் எனும் போது குழந்தையினதும், தாயினதும் சுகாதாரம், கிருமி அழிக்கப்பட்ட பொருட்களின் உபயோகம் என்பன முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியவை. மருத்துவிச்சிகள் எனும் போது கிராமத்தில் அவர்களும் சாதாரணமானவர்களாகவே இருப்பார்கள். அந்தந்த கிராம மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகியவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்களது வாழ்வியல் வட்டம் கிராமத்தைச் சார்ந்ததாகவே இருப்பதினால் அவர்களது வீட்டு கொல்லைப்புறங்களிலேயே பல மருந்துப் பொருட்களை நட்டு வைப்பார்கள். அதிலிருந்து மூலிகைகளைப் பெற்று உடனடியாகவே கையினாலேயே மருந்து தயாரித்து கொடுப்பார்கள். அக்கால கட்டத்தில் செலவும் மிகக்

குறைவானதாகவும், மக்கள் வறுமையான வர்களாக இருந்ததினாலும் மற்று முழுதாகவே அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களின் பண்பாட்டு விழுமிய பழக்க வழக்கங்களுக்கு இவ்வாறான முறைமைகள் பொருத்தமானதாகவே கொண்ப்பட்டது.

அன்று உள்ளி, வெந்தயம் என்பவற்றை அவித்து அதன் நீரைப் பருகுமாறு மருத்துவிச்சி உபதேசித் தாள். ஆனால் இன்று அவை மாத்திரைகளாக சந்தையில் கிடைப்பதினால் மக்கள் அவற்றை இலகுவாக நாடுகின்றனர். ஆனால் எந்தாலும் அவை எவ்வகையான பாதிப்புக்களைக் கொண்டு வரும் என்பது கேள்விக்குறியே.

'மருத்துவிச்சி தனியொருத்தியாக ஒரு குழந்தைப் பிரசவத்தின் போது பங்கெடுக்கின்றாள். அவனுக்கு உதவிக்காக நிற்பவர்கள் கூட வைத்தியத்துறையில் படிப்பறிவற்றவர்களாகவே இருப்பார்கள். அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் பிரச்சனை ஒன்று ஏற்பட்டால் தனிப்பட்ட வகையில் பாதிப்புகளை அவள் சந்திக்க நேரிடுகின்றது. இன்றைய வைத்திய முறைமையில் அவ்வாறான நிலைமை இல்லை. கூட்டுப்பொறுப்பு உண்டு.

என்னதான் நவீன தொழில்நுட்பம் நிறைந்த வைத்தியசாலைகளில் குழந்தையை பெற்றிருத்தாலும், எது பெண்கள் குறிப்பாக பிரசவத்துக்கு முன்னரும் சரி, பின்னரும் சரிப்பல வகையான பத்திய உணவுகளையும், சரக்குப் பொருட்களையும் உண்பதை நாம் இன்றும் காண்கின்றோம். இவை மருத்துவிச்சிகள் அழிந்து கொண்டு போனாலும் அவர்களின் அனுபவ உண்மைகள் வாழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றது என்பதற்கு சிறந்த உதாரண மாகும்.

வெளிநாடுகளில் மருத்துவிச்சிகள் நன்கு பயிற்பட்டு வீடுகளுக்கே சென்று குழந்தைகளை பிரசவிக்க செய்கின்றனர். ஒரு கர்ப்பினி பெண்ணுக்கு பாதுகாப்பு தேவை ஏற்படும் போது

மருத்துவிச்சிகளின் அவசியம் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் எழுவதும் தவிர்க்க முடியாததே. இதன் மூலம் தேவையற்ற தாய், சேய் மரணங்களை குறைக்கலாம். இன்று போரினாலும், இயற்கை அனர்த்தங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டு அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாமல் குக் கிராமங்களில் வாழுகின்ற மக்களுக்கு நிச்சயமாக இவ்வாறான அனுபவம் மிக்க மருத்துவிச்சிகள் தேவை என்றே தோன்றுகின்றது.

குறிப்பாக இலங்கையில் படித்த மருத்துவிச்சிகளை உருவாக்க வேண்டும், கிராமம் தோழும் அவர்களின் சேவை நடாத்தப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கென ஓய்வுதியத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும், சீருடை வழங்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் சந்ததி சந்ததியாக மருத்துவிச்சி துறையில் பலர் முன் வருவார்கள். அனுபவ அறிவைக் கொண்டு கற்பிக்க வேண்டும்.

எனவே இன்று மருத்துவிச்சிகளின் நிலைமை என்ன? அவர்களது தேவை இன்றும் உள்ளதா? அவர்களுக்கான சட்டரீதியான அங்கீகாரம் உள்ளதா? அவர்களை தேவையில்லை என்று ஒதுக்கி விட்டோமா? அல்லது அதன் தேவை பற்றி அறியாமையாலேயே ஒதுக்கி விட்டோமா? இவ்வாறான கேள்விகளுக்கு விடை தேடும் ஒரு முயற்சி தான் இன்றைய கலந்துரையாடல்.

என்னைப் பொறுத்தவரை, குறிப்பாக கிழக்கு மாகாண மக்களின் கலை, கலாச்சார பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு அமைவாக அரசாங்கத்துக்கு அநிய செலவின்றி நாட்டின் சுகாதார நிலைமையை மேம்படுத்த வேண்டுமாயின், பேசப்படாமல் மௌனமாகவே அருகிக் கொண்டு செல்லும் இவ்வாறான விடயங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி முன்னேற்றுவிப்பது சிறப்பானதாகவே அமையும்.

மட்டக்களப்பு பாரம்பரிய வைத்தியத்தில் மருத்துவிச்சிகளின் கடந்தகாலப்பணிகளும் நிகழ்காலச் சவால்களும் பார்க்கவேயும் பதிவும்

-த.மேகராசா-

1. முகவரை:-

உலகமயமாக்கலும் அதன் காரணமாக மரபுகள், பண்பாட்டுவேர்கள், பாரம்பரிய சமூக நடத்தைகள் என்பவற்றை மறுதலிக்கின்ற போக்கும் மேலோங்கிமிருக்கும் இன்றைய காலத் தளத்தில் நிற்கும் நாம், மிக நீண்டகாலமாக சமூகத்தில் மேலோங்கிக்காணப்பட்டதும் இன்று பேசாப்பொருளாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதுமாகிய மருத்துவிச்சிகள் பற்றி சிந்திப்பது பயனுடைய தாகும்.

பாரம்பரிய வைத்தியம் என்பது கீழைத் தேய பண்பாட்டோடு இணைந்த முன்னோர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்ட விசைவைத்தியம், சித்த வைத்தியம், மகப்பேற்று வைத்தியம் (மருத்து விச்சி வைத்தியம்) என்பவற்றையே குறிக்கும். மகப்பேற்று வைத்தியம் என்பது பிரசவ வைத்தியம், மின்னொப்பறு வைத்தியம் என்ற வாறும் அழைக்கப்படும். இவ்வைத்தியத்தில் மருத்துவிச்சியே பிரசவ வைத்தியராவார்.

2. மருத்துவிச்சி யார்?

பாரம்பரியமாக பிரசவம் பார்க்கும் வைத்தியரையே மருத்துவிச்சி என்கிறோம். இவர், பிரசவ வைத்தியம் தொடர்பாக எவ்வித பயிற்சியும் பெறாதவர். கள அனுபவமும் துணிச்சலும் தந்தி ரோபாயமுமே இவரது வழிகாட்டிகள். எளிமையும் எல்லோரிடமும் அன்பாகப்பேசும் தன்மையும் உடைய இவர்கள், மக்கள் மத்தியில் நன்கு அறியப்பட்டவர்களாக இருப்பர். இவர் தமது வைத்திய நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றின் போதும் காளித் தெய்வத்தையே வழிபாடு

செய்வார். பெரும்பாலும் 45 வயதுக்கு மேற்பட்ட வராகவே இவர் காணப்படுவார்.

மேல் நாட்டு வைத்திய வசதிகள் விருத்தியடையாமை காரணமாகவும் போக்கு வரத்துப் பாதைகள் சீர் செய்யப்படாமை, போக்குவரத்து வாகனப் பயண்பாடின்மையாலும் மருத்துவிச்சி வைத்தியமுறையே முதன்மை பெற்று வந்துள்ளது. தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படாவண்ணம் இருவரையும் பாதுகாத்துக் கொடுக்கின்ற பொறுப்புடையவராக மருத்துவிச்சி இருந்துள்ளார். மருத்துவிச்சியாக ஒருவர் பணியாற்றுவதற்கு பரம்பரைத் தன்மையோ அல்லது சமூக வகுப்புத்தன்மையோ இருப்பதில்லை.

3. மருத்துவிச்சியின் மனப்பாங்கு.

பணத்தை எதிர் பாராது பொதுச் சேவையே மேலானது என்னும் மனப்பாங்கு டையவர்களாக இவர்களில் பலர் இருந்துள்ளனர். எட்டில் எழுதாது வழங்கும் வாய்மொழிப்பாடல் களில் மருத்துவிச்சிப் பாடல் என் நொரு வகையுண்டு. குழந்தை பிறப்பது தாய் - தந்தை யர்க்கு மாத்திரம் அன்றி முழுச்சமூகத்திற்கே பயன்விளைவிப்பதாகும். தன் வைத்தியத்தால் குழந்தை பிறந்தபோது மருத்துவிச்சி ஒருத்தி சந்தோசத்தில்

॥அயலும் புடையும் வாழ வேண்டும் அன்னமும் சுற்றமும் வாழ வேண்டும் ஆச்சியும் அப்புவும் வாழவேண்டும் அம்மானும்மாமியும் வாழவேண்டும்..

என்று பாடுகின்றாள். இவ்வாறான உயரிய துணைப் படைத்த ஒருவராகவே மருத்துவிச்சியை அடையாளப்படுத்தமுடியும்.

4. மருத்துவிச்சியின் பணிகள்

(அ). குழந்தை பிறப்பதற்கு வைத்தியம்.

குழந்தையைப் பிரசவிக்க இருக்கும் காலத்துக்கு முன்பே தமது கிராமத்தில் அல்லது பக்கத்துக் கிராமத்தில் வசிக்கின்ற மருத்துவிச்சி மிடம் தெரியப்படுத்திக் கொள்வது வழக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. அவ்வகையில், நிறை மாதம்(குழந்தை பிறக்கும் மாதம்) ஆகியதும் குறிப்பிட்ட தாய்க்கு வயிறு நோவு ஏற்படும். அப்போது வீட்டார் மருத்துவிச்சியின் வீட்டுக்குச் சென்று அவரை ஏற்றிவருவார். அவர் கை நாடி பிடித்துப்பார்த்து கருமாரி ஆகிவிட்ட(குழந்தை பிறக்கத் தயாராகி விட்ட) நிலைமையை அறிந்து கொள்வார். மருத்துவிச்சிக்குத் துணையாக குறைந்தது மூன்று பேர் இருப்பர். தலையைப் பிடித்துக் கொள்வதற்கு, காலைப்பிடித்துக் கொள்வதற்கு, வேலைகளுக்கு உதவியாக என இவர்கள் துணைபுரிவார்.

துழந்தையைப் பெற இருக்கும் சந்தப் பத்தில் குறிப்பிட்ட தாயின் உடல் குளிந்து இருக்கும். வயிறு கீழ் இறங்கி இருக்கும். வயிற்றை மீதுவாகக் குலுக்கிலிடுவதன் மூலம், குழந்தை பிறந்து விடும். குழந்தை பிறந்தவுடன் மாக்கொடியை(இதனை நஞ்ச என அழைப்பார்) மீண்டும் வயிற்றைக் குலுக்கி எடுப்பார்.

எல்லாப்பிரசவத் தாய்க்கும் இவ்வாறு இலகுவாகக் குழந்தை பிறப்பதில்லை. நோவு (இதனை நோக்காடு என்பர்) ஏற்படவில்லை யாயின் கோடைக்கிழங்கு அரைத்து தொப்புளில் பூசுதல், முருங்கைப்பூவை தேங்காய்ப்பாலில் காசிச்சதும் (பழைய சத நாணையம்) போட்டு அரைத்து குடிக்கக் கொடுத்தல் என்பவற்றைச் செய்வார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆயுர் வேத சித்த வைத்தியர், தமது மந்திர சக்தியைப் பயன் படுத்தி மருத்துவிச்சிக்கு உதவிபுரிவார். குழந்தை பிறக்கத் தாமதிக்கும்போது அவர்,

“அங்கூன யோகி ஆங்கார வைரவி அட்டமா காளி இகட தட வீரபத்திர காளி ஜயநானை நெகிழ் அருமேஸ்வரனானை நெகிழ் அடைத்த கதவு திறக்க சங்கு திறக்க சக்கரம் திறக்க அடியாளுக்கு இந்திர லோகம் தெரிய வேணும் திரிபுரம் ஸித்த கோபிய அவ்வளத்தே தாயும் பிள்ளையும் வேறு வேறாக மாவும் பிள்ளையும் வழிகி விழவே சிவாய்” “புவன பஞ்ச பஞ்சாச்சி இயம் தக்கன பஞ்சாச்சி ஆதி அலங்கார மோகினி வாடி தாயே பத்திர காளி இருட்டறையில் இருக்கும் இந்திரமோகினி வயிற்றில் தரித்த கர்ப்பம் தாயும் பிள்ளையும் வேறுவேறாக மாவும் கொடியும் வழுகி விழவே சிவாய்” என்று பல மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்து குறிப்பிட்ட வீட்டின் வாசல் கூரையில் தண்ணீர் ஓதிச் சொரிய வயிறு நொந்து குழந்தை பிறக்குமென குறிப்பிடுகின்றனர். பிள்ளை பிறந்து மாக்கொடி விழவில்லை யாயின் குறிப்பிட்ட தாய் இறப்பதற்கு சாத்தியப் பாடுகள் அதிகமாக உண்டு. அதனால் எப்படி யாவது, மாக்கொடி நாசிந்து உடலில் கலக்கா வண்ணம் கவனமாக வெளியே எடுக்க முற்படுவார். சில மருத்துவிச்சிமார், மாக்கொடி விழுவதற்குத் தாமதமாகிக்கொண்டு செல்லும் சந்தர்ப்பத்தில் துணிச்சலுடன் தமது கைகளை உள்ளே விட்டு அதனை வெளியே எடுத்து உயிரைக் காத்தும் உள்ளனர். மாக்கொடி விழுவதற்கு சித்த வைத்தியர், சர்க்கிலில் மூன்று திரி செய்து அதனை தேங்காயில் வைத்து காளியை

நினைத்து மந்திரத்தைச் சொல்லி அதனை வெட்டுவதும் உண்டு.

॥வர்ணனை நோக்கி

வஸது கையில் எடுத்தேன் தேங்காய்
மகாவில்லூ தன்னாணை
கருக்கலம் கதவு திறக்க
மாயாலோகத்தில்
தவமிருந்த தவமுனி தவங்குலைந்து
இவ்வுலகத்திறுளிகளாணை

இங்கு வரவே சிவாய்.

பஞ்சலோகி பாதாளலோகி
பரமசிவனைப் பாராடி காளி
திரும்படி அம்மே
திரும்பி வந்து மாவும் கொடியும் வ
முகி விழவே சிவாய்”
என்று மந்திரத்தைச் சொல்லி பின்னர்,
தில்லி தில்லி மயக்குமாறனி
நவலோக சக்தி
உறுமு உறுமு உறுந்து பார்
என்னை நினையாதே
இவ்விடத்தில்
எச்சிப்பசாசியை அணுக விடாதே
வஞ்சித்துக் கேட்டாலும்
வஞ்சித்துச் சொல்லாதே
அகோர வீரபத்திரி காளி அம்மா
இந்தா வா முக்கண் பலி இந்தா॥

என்று தேங்காய் வெட்டி விட மாவும்
கொடியும் விழும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

(ஆ). குழந்தை பிறந்த பின்னரான வைத்தியம்

தழந்தை பிறந்ததும் குழந்தையைத் தொக்கி அதனைக் கழுவி, துப்பரவு செய்த பின்னர், முதலில் தாய்க்கு மருத்துவிச்சி, மிளகு, வெள்ளவெங்காயம், வெற்றிலை என்பவற்றைச் சுருட்டி வாய்க்குள் வைத்து விடுவார். இதனைத் தல முளகு என்று அழைப்பார். பின்னர் ஆயுர்வேத வைத் தியரினால் பத் து நாட்களுக்கு குலவாயுக்குளிசை கொடுக்கப்படும். உடம்பில் குளிர்த்தன்மை இருந்தால் “ஆடாதோடாக் குளிசை” கொடுக்கப்படும்.

குழந்தை பிறப்பதற்கு வைத்தியம் பார்க்கும் மருத்துவிச்சி, குழந்தை பிறந்து பன்னிரண்டாம் நாள் மீண்டும் குறித்த வீட்டுக்குச் சென்று அவ்வீட்டினைத் மண்வீடாயின் மாட்டுச் சானம் போட்டு மெழுகியும் கல் வீடாயின் நீரால் கழுவியும் துப்பரவு செய்து விடுவார். அன்றைய தினமே அவர்களுக்கு விரும்பிய அன்பளிப்புப் பணத்தைக் கொடுப்பார்

க. நிகழ்காலச் சவால்கள்

(அ) மேலைத் தேய வைத் தியமுறையின் தினிப்பும் விஸ்தரிப்பும்

இற்றைக்கு முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு அநேகமாக கிராமங்களில் வைத்திய சாலைகளோ போக்குவரத்து வசதிகளோ

வளர் ச் சியடையவில்லை. கூடாரக் காத்தையில் பயணித்து வைத்தியர் ஒரு இடத்துக்கு ஒரு கிழமைக்கு ஒரு தடவை சென்றுவரும் முறை 1940,50 களில் இருந்துள்ளது. பின்னைப்பேறு என்பது இரண்டில் ஒன்று (வாழ்வு அல்லது சாவு) என்னும் நிலையிலேயே காணப்பட்ட காலம் அது. மருத்துவிச்சி உயிர்காக்கும் கடவுளாக மதிக்கப்பட்டுள்ளார். குன்றும் குழியுமான அதேவேளை காடுகள் குழந்த பாதையை நம்பி நீண்ட தொலை விலுள்ள (சிலவேளைகளில் அண்மையில் இருந்தாலும்) வைத்தியசாலைக்கு செல்லும் வழியில் ஏற்படும் உயிராபத்திற்குப் பயந் து பிரசவத் தாயைக் கொண்டு செல்லவிரும்ப வில்லை. அதனால் இவ் வைத்திய முறை செல் வாக்குப் பெற்றுக் காணப்பட்டது. இன்றுள்ள மருத்துவிச்சிமார்களில் சிலர் ஜந்தூக்கு மேற்பட்ட தாய்மாருக்கு பிரசவம் பார்த்துள்ளமையை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இன்று வைத்திய சாலை வசதிகள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன, சில வைத்திய சாலைகளில் மகப்பேற்று வைத்திய வசதிகள் நவீனத்தன்மையில் இல்லாவிட்டாலும் போக்குவரத்து வசதிகளும் அம்புலன்ஸ் சேவையும் காணப்படுகின்றன. தாதி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை மருத்துவிச்சி

வைத்தியத்தின் வீழ்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான காரணமாகும்.

(ஆ) மருத்துவிச் சி வைத்தியமுறையை வளர்ப்பதற்கான முறைசார் திட்டம் இல்லாமை.

இன்று மருத்துவிச் சி வைத்தியமுறையை வளர்ப்பதற்கான முறைசார் திட்டம் எதுவும் இல்லாமை பெரும் சவாலாகும். பலரும் மேலைத்தேய வைத்தியமுறையை வளர்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களே தவிரபக்கவிளைவுகள் அற்ற பாரம்பரிய வைத்தியமுறைகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் வளர்ப்பதற்கும் முயல்வதில்லை. எந்தவிதமான பயிற்சிகளுமற்ற மருத்துவிச் சிகள் நீண்டகாலமாக பிரசவம் பார்த்து வியக்கத்தக்க பணி செய்து வர்த்துள்ளனர். எனவே சதேச பாரம்பரிய மருத்துவிச் சி வைத்தியமுறையில் உள்ள நன்மைகளைப் புரிந்து கொண்டு அதனை ஊக்குவிப்பதற்கு முயலாமை, அதற்கான முறைசார் திட்டங்களை வடிவமைக்காமை பெரும் சவாலாகும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மருத்துவிச் சிமார்களில் சிலர் அழைக்கப்பட்டு தாதி பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளனர். எனினும் அவர்களை முறையாக வழிநடத்தவில்லை.

(இ) சட்ட நடைமுறைகள் தொடர்பான சவால்கர்ப்பினித் தாய்மாரை வைத்தியசாலைகளில் அனுமதிக்குமாறே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பிறப்பு அத்தாட்சிப்பத்திற்கு இல்லாதவர்களில் வீடுகளில் பிறக்கும் குழந்தைகளே கூடுதலாக அடங்குகின்றனர். முறையாகத் தடுப்புசிகள் ஏற்றப்படாமையால் நோய்த்தாக்கங்களுக்கு உட்படுவதாகவும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர். வைத்தியசாலைகளில் எத்தனை அறுவைச் சிகிச்சைகள் நடைபெற்றாலும் குழந்தைகள் இறக்கநேரிடனும் பரவாயில்லை. (அதற்கான கண்டிப்புக்களை விடவும்) வீடுகளில் வைத்துதாக்கோ, குழந்தைக்கோ எதேனும் விபரிதம் நடந்தால் அதுவே பெரும் தவறாகக் கருதப்படும் நிலை இன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மருத்துவிச்சிகளை அச்சமூட்டுவதாகவும் உள்ளது.

6. முடிவுரை

மேலைத் தேய நவீனத் துவத் தின் மோகமும் தாக்கமும் அதிகமாக உள்ள இன்றைய காலத்தில் மகப்பேற்று வைத்தியம் முதலான பாரம்பரியவைத்தியமுறைகளை அறிந்துகொள்வதும் அத்தகைய துறைசார் கலைஞர்களை கெளரவிப்பதும் அவசியமானதாகும். இல்லையெனில் நமது அடையாளத்தை நாம் இழந்துவிடுவது தின்னாம். உலகம் தத்தமது நாடுகளின் பழக்கவழக்கங்கள் நடைமுறைகளை நோக்கித் திரும்பிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் நாம் நமக் கான நமது அடையாளத்தை சிதைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆயுர் வேத வைத்தியசாலைகள் என்று இயங்குகின்ற வைத்தியசாலைகள் சூடு ஆங்கில மருத்துவ நடைமுறைகளையே அதிகம் பின்பற்றுவனவாக மாறி வருகின்றன. ஆங்கில மருத்துவ சாலைகளில் கொடுக்கப்படும் மாத்திரைகளை இடித்து மாவாக்கி தேனில் கலந்து உண்ணக்கொடுப்பதுபோலவே இத்தகைய வைத்தியமுறைகள் மாறிவருகின்றன. உண்மையில் நமது பாரம்பரிய வைத்தியமுறைகள் வளர்க்கப்படவேண்டிய அதிக பட்சதேவை உண்டு. மட்டக்களைப்பின் பண்பாட்டுவரலாற்று உருவாக்கத்தில் - வளர்ச்சியில் மகப்பேற்றுவைத்தியம் பற்றிய தேடலும் பகிர்தலும் புரிதலும் ஆரோக்கியமானதாக - அதேவேளை ஆழமான ஆய்வை வேண்டியதாக இருப்பது அவசியமானதாகும்.

தகவல்கள் தந்தோர்

1. திரு பெத்திப்போடி சின்னத்தம்பி, ஆயுர் வேதசித்த வைத்தியர், பண்டாரியாவெளி
2. திருமதி செம் பாப் போடி இராசம் மா, மருத்துவிச்சி, கொக்கட்டிச்சோலை.
3. திருமதி சின்னப்பிள்ளை, மருத்துவிச்சி, புதுக்குடியிருப்பு.
4. திருமதி அழகிப்போடிமாணிக்கம், கொக்கட்டிச்சோலை.
5. திருமதி த. கண்ணகை, திராய்மடு

ପ୍ରାଚୀନ ଶାସକିରେ ଉତ୍ସବରେ ଦେଖିଲୁଛି

வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தோடு
கலந்துவிட்ட இன்றைய சமூகம்
தற்காலத்தில் அருகிப்போய்
ருக்கும் பிள்ளைப்பேற்று மருத்து

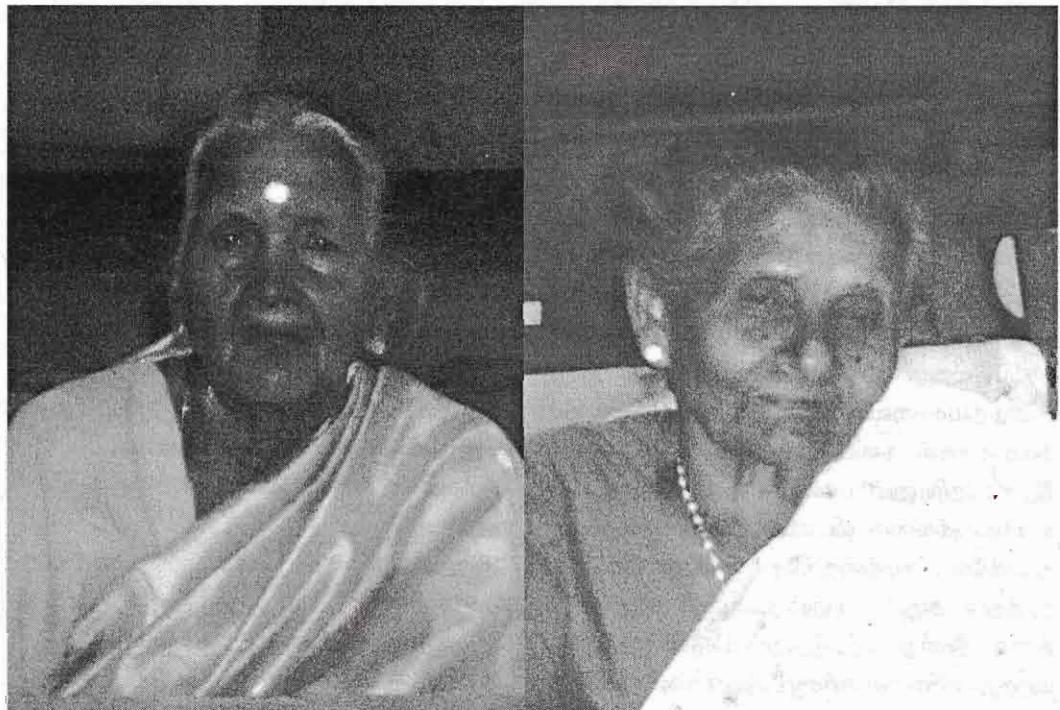
விச்சீமாரினது சேவைபற்றிப் பேசுவது இன்றைய ஒட்டத்தில் ஒரு பொருத்தமில்லாத விடயமாகக் கருதக்கூடும். ஆயினும் விள்ளெளப்பேற்று மருத்துவிச்சீமாரினது சேவையும், அறிவும், தீற்றும் இன்றைய காலத்திலாவது பேசப்படவேண்டிய பேசாப்பொருள்கக் காணப்படுகிறது. இதற்கான வாய்ப்பை

கடந்த ஒக்டோபர் மாதம் நடைபெற்ற 2012 ம் ஆண்டிற்கான இலக்கிய விழு ஏற்படுத்தியிருந்தது.

இவ்வாறு இடம்பெற்ற
இந்த இலக்கிய விழாவில்
நிகழும் திறமைவாய்ந்த இரு
மருத்துவிச்சிமார் : திருமதி
கண்ணகை மற்றும் திருமதி
மாணிக்கம் அழகிப் போடு
ஆகியோர் கலந்துகொண்டு
தமது அனுபவம் மற்றும்
திறன்கள் குறித்தும் கலந்துகொ
யாடினர். இக் கலந்துரையா

தலினை சட்ட நிபுணரதும்,
மகப்பேற்று வைத்திய நிபுணர
தும் பங்குபற்றல் மேலும்
வழுவுட்டியது.

மருத்துவிச்சி எனும்
புதுமானநு ஆரம்ப காலங்களில்
இரு அர்த்தத்திலும், இன்று ஒரு
அர்த்தத்திலும் பார்க்கப்படு
கின்றது. அன்றைய கால
மருத்திவிச்சிமார் குழந்தை
களைப் பிரசவிக்கச் செய்யவர்கள்
ஊக பெரும்பாலும் தற்காலத்
தில் ஒரு மகப்பேற்று வைத்தியர்

செய்யும் பிரதான வேலையை திறம்பட செய்யும் பெண்களாக விளங்கியுள்ளனர். ஆயினும் இன்றைய, அரசாங்கத்தால் அங்கிரிக்கப்பட்ட மருத்து விச்சிமார் குழந்தைப்பேறு பற்றிய அறிவுறுத்தல்களை வழங்குபவர்களாகவும், மாதாந்தம் கர்ப்பினித் தாய்மார்களை பரிசோதனை செய்பவர்களாகவும், குழந்தையைப் பிரசவிக்கச் செய்யும் போது வைத் தியர்களுக்கு உதவுபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு மூன்று வருடங்கள் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்ட பின்னரே மருத்துவிச்சி என்ற அங்கீகாரம் வழங்கப்படும். ஆனால் அன்றைய மருத்து விச்சிமார் இன்றைய குழந்தைப்பேறு வைத் தியர்களாகவே செயற்பட்டுள்ளனர். அதாவது அன்றைய காலத்தில் குழந்தைகளைப் பிரசவிக்கச் செய்யும் வைத்தியர்கள் இம்மருத்துவிச்சிமாரே. இவர்களுக்கு குழந்தையினை தாயினுடைய வயிற்றில் இருந்து எவ்வாறு வெளியில் எடுப்பது என்பதற்கு பயிற்சிகளோ, நுத்தகப் படிப்போ வழங்கப்பட்ட தில்லை. இது சம்பந்தமாக அவர்களிடம் கேட்டால் குழந்தையைப் பிரசவிக்கச் செய்வது தங்களுக்கு கடவுளால் கிடைத்த அருள் எனக் குறிப்புகின்றனர்.

அவர்களிடம் கேட்டால் குழந்தையைப் பிரசுவிக்கச் செய்வது நங்களுக்கு கடவுளால் கிடைத்த அருள் எனக் குறிப்பிடுகின்றன.

ஆங்கில மருத்துவ வசதியோ,
வைத்தியசாலை வசதியோ,

போக்குவரத்து வசதியோ இல்லாத காலகட்டங்களில் இவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பியது. அந்தவகையில் ஆரம்பகாலகட்டங்களில் ஒரு பெண் கருவற்றதும் அதனை உறுதிப்படுத் துபவர்களாக மருத்திவிச்சிமாரே இருந்துள்ளனர். கருவற்றிருக்கும் போது கார்ப்பினித்தாய்மார் உண்ணை வேண்டிய உணவுகள், தவிர்க்க வேண்டிய உணவுகள் முதல் பறவ பற்றிக் கூறுபவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். இன்று கார்ப்பினித்தாய்மாருக்கு போலிக் அசிட், கல்சியம், அயன் போன்ற மாத்தீரகள் குழந்தை உருவாகியதை உறுதிப்படுத்த யதுடன் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் அன்று உணவுகளுக்கு கூடாகவே இச் சத்துக்கள் கார்ப்பினித் தாய்மாருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. பச்சை மரக்கறிகள், கீரை வகைகள், பால், முட்டை, மீன், இறைச்சி, தானியங்கள், பழங்கள் முதலிய வற்றை உண்டாலே தாய்க்கும், சேய்க்கும் போதுமான சத்துக்கள் கிடைத்துள்ளன உண்பதை இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு மருத்துவிச்சிமார் உறுதிப்படத் தெரிவித்தனர்.

அன்று மாதாந்த பர்சோதனை இருந்ததில்லை. கர்ப்பினித் தாய்மார் தங்களுக்கு எதும் சந்தேகம் ஏற்பட்டால், தங்களுக்கு உடலில் எதும் வலிகள் ஏற்பட்டால் மாத்திரமே மருத்து

விச்சிமாரை நாடிச்செல்வர். சில
சந்தர்ப்பங்களில் மருத்துவிச்சி
மார் கர்ப்பினித் தாய்மாரின்
விட்டிற்கு சென்று அவர்களைப்
பார்வையிடுவதும் உண்டு.
இவர்களுக்கு வாயு, வலிகள்
ஏற்பட்டால் ஊறுல் போட்டுக்
கொடுக்கும் வழமை அன்றைய
மருத்துவிச்சிமாரிடம் இருந்துள்ளது. இதற்காக எந்த மாத்திரை
களும் அன்று அவர்களால்
வழங்கப்படவில்லை.

மேலும் எத்தினத்தில்
குழந்தை பிறக்கும் என்பதனை
முன்கூட்டியே கூறும் ஆற்றலும்
இம் மருத் துவிச் சிமாருக் கு
இருந்துள்ளது என்பது இவர்க
ஞடைய கலந்துரையாடலின்
மூலம் தெரியக்கிடக்கின்றது.
பெரும்பாலும் இவர்கள் சொன்ன
தினங்களிலேயே குழந்தைகள்
பிறந்துள்ளமையை இம் மருத்து
விச்சிமார் சில உதாரணங்கள்
மூலம் தெரியப்படுத் தினர்.
அத்துடன் குழந்தை ஆரோக்கிய
நாக உள்ளதா?, ஒரு குழந்
தையா அல்லது இரட்டைக்
குழந்தையா? என்பவற்றைக்
கண்டறிந்து சொல்லும் ஆற்றல்
மிக்கவர்களாகவும் இவர்கள்
விளங்கியுள்ளனர். இன்று
குழந்தையின் தூடிப்பு, வளர்ச்சி
மற்றும் எண்ணிக்கை என்ப
வற்றை அறிவதற்கு பல தொழிழ்
நுட்ப முறைகள் காணப்
படுகின்றன. ஆனால் அன்று
மருத் துவிச் சிமார் தங் கள்
கைகளை கர்ப்பினித்தாயின்
வயிற்றில் வைத்துப் பார்ப்பதன்

மூலமே இவற்றைக் கண்டறிந்து சொல்லியுள்ளனர்.

ஏந்துவிச்சிமார் பிரசவம் பார்க்கும் முறையினை எடுத்து நோக்கினால் இவர்கள் பிரசவம் பார்ப்பதற்காக பெரிய உபகரணங்களைப் பயன்படுத்திய தாக இல்லை. கத்திரிக்கோல், துணி தைப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் நால், சுத்தமான பழந் துணிகள் பயன் படுத்தியுள்ளனர். பிரசவம் பார்ப்பதற்கு முன் நான்கு அல்லது ஐந்து பட்டாக மடித்த நாலினையும், கத்திரிக் கோலையும் கிருமி நீக்கம் செய்வதற்காக சுடுநீரில் போட்டுக் கழுவி எடுப்பர். கர்ப்பினித்தாய்க்கு வயிற்றில் நோவு எடுத்தவுடன் அத்தாய் குழந்தையினை வெளியே வரப்பண்ணுவதற்காக இயலுமானவரை முக்குதல் வேண்டும். அவ்வேளையில் மருத்துவிச்சி பிரசவத்தினை இலகுபடுத்தும்

நோக்கில் கர்ப்பினித்தாயின் வயிற்றை மெதுவாக அழுத்தி குழந்தையினை வெளியில் கொண்டுவருவதற்கு உதவவார். குழந்தை வெளியில் வந்தவுடன் தாயையும் குழந்தையையும் இணைத்துள்ள மாக் கொடி யினை சுடுநீரில் கழுவிய நூலினால் கட்டிய பின்னர் கத்திரிக் கோலினால் வெட்டி அகற்றி விடுவர். பின்னர் குழந்தையைக் கழுவி தாயிடம் ஒப்படைத்து விடுவர். இவ்வாறே மருத்து விசிசிமார் பிரசவம் பார்த்துள்ளனர். அன்று அறுவைச் சிகிச்சை முறைமையோ, தையலோ இருந்ததில்லை. எல் லாப் பிரசவங்களும் சாதாரணமாகவே இடம் பெற்றுள்ளது. தாயும் சேயும் நலமுடனே இருந்துள்ளனர்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் குழந்தை வயிற்றிலிருக்கும் போது இறக்கும் பட்சத்தில்

தாய்க்கு எந்தவித ஆபத்தும் வராமல் குழந்தையினை தாயின் வயிற்றிலிருந்து பிரசவிக்கச் செய்த வரலாறும் உண்டு. (தகவல் - மாணிக்கம் அழகிப்போடு) குழந்தையின் தலை முதலில் வருவதற்கு பதிலாக கால் முதலில் வரும் நிலையில் அக்குழந்தையினை சுகமாகப் பிரசவிக்கச் செய்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. சில மருத்துவிச்சிமார் முதலில் குழந்தையின் கால் வரும் பட்சத்தில் ஒரு பொல்லால் குழந்தையின் காலை திரும்ப வும் தாயின் வயிற்றினுள் தள்ளி குழந்தையின் தலை முதலில் வரும் வகையில் பிரசவம் பார்த்த வர்களும் உண்டு. (தகவல் - த. சோதிமுத்து)

இவ்வாறாக தாய்க்கும் தழுந்தைக்கும் எந்தவித ஆபத்துமின்றி பிரசவம் பார்த்த மருத்துவிச்சிமாருக்கு சமூகத்

தினால், சட்டத்தினால் எந்தள விற்கு அங்கீகாரம் வழங்கப் பட்டுள்ளது என நோக்கினால் எந்தவித வசதியுமில்லாத காலத்தில் மருத்துவிச்சிமாரது சேவை எமது சமூகத்தினருக்குத் தேவைப்பட்டது. ஆனால் நவீன விஞ்ஞானத் தினச் சுலர்ச்சியால் உருவாக்கப்பட்ட நவீன மருத்துவத் தினால் சர்க்கப்பட்ட மக்கள் அதனால் ஏற்படும் பாதகங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் சாதகங்களை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு அதனையே விரும்பி நாடிச்செல்கின்றனர். எந்தவித கருவிகளையும் கையாளாமல் பிரசவம் பார்த்த காலகட்டமும் உண்டு. ஆனால் இன்றைய காலத்தில் எத்தனை வகையான தெழிநுட்பக் கருவிகள், எத்தனை விதமான பரிசோதனைகள், எத்தனை விதமான மாத்திரைகள் கர்ப்பி ஸித் தாய்மார் மீது திணிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு திணிக்கப்படும் விடயங்கள் பிறக்கும் குழந்தையினை நெந்தளவிற்குப் பாதிக்கும் என்பது எவராலும் கருத்தில்கொள்ளப்படவில்லை.

குறிப்பாக யுத்தச் சூழலில் இவர்களது சேவையினாடே மனிதகுல விருத்தி அல்லது தொடர்ச்சி பேணப்பட்டிருக்கின்றது என்பது சில மருத்துவிச்சிமாருடனான கலந்துரையாடவின் மூலம்

அறியக் கிடைக்கின்றது. குறிப்பாக யுத்தகாலத்தில் மட்டக்களப்பில் ஏற்பட்ட நடமாட்ட நெருக்கடி காரணமாக பெரும்பாலான குழந்தைகள் வீடுகளிலேயே பிறந்துள்ளன. இவ்வாறு வீடுகளில் பிறந்த குழந்தைகள் பாவும் எமது பாரம்பரீய மகப்பேற்று வைத்தியர்களான மருத்துவிச்சிமாரினாலேயே பிரசவிக்க வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும் சட்டர்தியாக நோக்கினால் நவீன மருத்துவத் திற்கு வழங்கப்பட்ட அங்கீகாரம் எமது பாரம்பரிய மருத்துவிச்சிமாருக்கு வழங்கப்படவில்லை. நவீன மருத்துவம் விஞ்ஞானபூர்வமானது, காரணகாரிய ரீதியில் நிரூபிக்கக் கூடியது. ஆனால் பாரம்பரிய மருத்துவம் விதமான பரிசோதனைகள், எத்தனை விதமான மாத்திரைகள் கர்ப்பி ஸித் தாய்மார் மீது திணிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு திணிக்கப்படும் விடயங்கள் பிறக்கும் குழந்தையினை நெந்தளவிற்குப் பாதிக்கும் என்பது எவராலும் கருத்தில்கொள்ளப்படவில்லை.

குறிப்பாக யுத்தச் சூழலில் இவர்களது சேவையினாடே மனிதகுல விருத்தி அல்லது தொடர்ச்சி பேணப்பட்டிருக்கின்றது என்பது சில மருத்துவிச்சிமாருடனான கலந்துரையாடவின் மூலம்

பப்பாடுகள் மிகக் குறைவு எனவாதிடப்படுகிறது.

எனவே இவற்றை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க் கும் போது எந்தவித தீங்கும் விளைவிக்காத மருத்துவிச்சிமாரது சேவை அளப்பிரியது. இன்றைய சமூகத்திற்கு தேவையானது. இவர்களினுடைய அறிவு பகிர்ந்துளிக்கப்படவேண்டியது. அவர்களுக்கு சமூகத்தினாலும், சட்டத்தினாலும் அங்கீகாரம் வழங்கப்படுமிடத்து அவர்களது சேவை மீண்டும் தொடரும் என்பதில் ஜயமில்லை. ஆனால் தூர்திஸ்ட வசமாக இப்போதைய மருத்துவிச்சிமாருக்கு பின்னர் இச் சேவையைத் தொடர அடுத்த சந்ததிகள் உருவாக்கப்படவில்லை. இது வேதனைக்கும் கவலைக்குமிரிய விடயமாகும். ஏனெனில் எம் மிடமிருந்த முக்கியமான அறிவை நாம் இழக் கப்போகும் இறுதிக் கட்டத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கின்றோம். ஆகவே இம் மருத்துவிச்சிமாருக்கான அங்கீகாரத்தை வழங்கி அவர்களது அறிவையும், திறனையும் அடுத்தகட்டத்திற்கு கொண்டு செல்லவேண்டியது இன்றை காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

மட்டக்களப்பு பிரதேசத் தில் மிகவும் பிரபலமான விடயங்களாக காணப்படுவை கருள் சடங்கு விழாக்கள் முக்கியமான இடத்தை வகிக் கின்றன. சடங்கு விழாக்கள் ஒரு சமூக மையப்பட்ட பாரிய சியற்பாடாக காணப்படுகிறது.

மட்டக்களப்பு பிரதேசத் தில் சடங்கு விழாக்கள் பெரும்பாலும் பெண் தெய்வச் சடங்கு முறை வழிபாடாகவே காணப் படுகிறது.

பெண் தெய்வச் சடங்கு முறை வழிபாடுகளில் அங்கு பிரதான தெய்வங்களாக காளியம்மன், மாரியம்மன், பேச்சியம்மன், கண்ணகியம்மன் போன்ற பெண் தெய்வங்கள் காணப்படுகின்றனர்.

மிக நீண்ட காணப்படுகின்றனர். மிக நீண்ட

கால வரலாறுடைய இச் சடங்கு முறை வழிபாடுகள் ஒரு சமூக மையப்பட்ட, இயற்கையுடன் இணைந்த வழிபாட்டு முறைகளாக காணப்படுகின்றன. பொது வாக, சடங்கு முறை வழிபாடு கள் வருடா வருடம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த சமூகத்தால் அதாவது சாதி ரீதியாக அல்லது குல ரீதியாக வகுக்கப்பட்டவர்களால் விழாக்களாக கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு தலத்துவரும் ஒவ்வொரு பெண் தெய்வத்தை வகுத்துக் கொண்டு அத் தெய்வத்திற்கு ஆண் டுக்கு ஆண் டு விழா எடுத்துக் கொண்டாடுவார்.

இவ்வாறு கொண்டாடப்படும் சடங்கு விழாக்கள் பெரும்பாலும் ஜந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஒற்றை நாட்களில் நடைபெறுவது வழக் கம்.

மற்றும் இவ்வகையான சடங்கு முறைகள் ஆகமமுறை சாராத அதாவது பிராமணிய மயமாக் கப்படாத பத்தாசி எனப்படும் விதிகளுக்கமைய நடைபெறுகிறது.

இந்த பத்தாசி முறை எனப்படுவது கோயில்களுக்கு கோயில்கள் வேறுபடும். ஆயினும் ஒவ்வொரு பத்தாசி முறையும் இயற்கையுடன் ஒத்திசையும் தன் மையையும், சமூக மேம்பாட்டிற்கு உற்றுணையாக இருக்கும் தன்மையையும் கொண்டுள்ளது என்பது உண்மை.

இவ்வகையான சடங்கு விழாக்கள் எது பிரதேசத்தின்

பெண் தெய்வச் சடங்கு முறை வழிபாடுகளில் பெண்களின் பாங்கு

வெப்பகாலமாகிய வைகாசி மாதம் தொடக்கம் ஜூபஸி மாதம் வரையான காலப்பகுதியிலேயே நடைபெறுகின்றன. இக் காலப்பகுதியில் மழையை வேண்டி தெய்வத்தை நோக்கி விழா கொண்டாடப்படுகின்றது. இயற்கையுடன் கூடிய வழிபாடாகிய இச் சடங்கு வழிபாட்டு முறையானது பல்வேறு கோணங்களிலே ஆரயப்படக் கூடியதாக இருப்பினும் இங்கே நாம் எடுத்துக் கொண்ட தலைப்பிற் கேற்ப எவ்வாறு இச்சடங்கு முறைகள் சமூகத் தோடும் குறிப்பாக பெண்களோடும் சம்பந்தப்படுகிறது என்பதனை இனிமேல் கவனித்தல் சாலத்தகும்.

பொதுவாக சடங்கு நடைபெறும் கோவில்களைக் கொண்ட கிராமங்களில் சடங்கு விழாக்கள் நடைபெறும் குறித்த தினங்களுக்கு ஒரு மாதத் திற்கு முன்பாகவே அவ் விழாக்களுக்கான ஆயத்த தொடங்கிவிடும். வருடா வருடம் நடைபெறுவதால் அதாவது பெரும்பாலும் வருடத் திற்கு ஒரு முறைதான் ஆயத்தின் மூல அறை (கருவறை)க் கதவு தீற்கக்கப்படுவதால் பல விதமான ஆயத்த வேலைகளில் பெண்களும் ஆண்களும் கலந்து கொள்வர். இவ்வகையான ஆயத்தப் பணிகளில் பெண்களின் பங்கை இருவகையாக நோக்கலாம். அவையாவன ஊர் சார்ந்த ஆயத்தப் பணிகள், கோயில் சார்ந்த ஆயத்தப்

பணிகள் என்பனவாகும்.

இன் சார்ந்த ஆயத்தப் பணிகளை எடுத்து நோக்கும் போது அவ்விடயம் சார்ந்து பெண்களே முன்னுரிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர். குறிப்பாக ஒரு சமூக மேம்பாட்டிற்கான பெரும்பாலான பணிகளை அவர்களே கையாள்கின்றனர். அதாவது சடங்கு நடைபெறும் கிராமத் தைச் சேர்ந்தவர்களில் பலர் வெளியில் தங்கி வேலை பார்ப்ப வர்களாக இருப்பின் அவர்கள் சடங்கு விழாவை மையமாக வைத்தே அக்கிராமத் திற்கு வருகை தருவார்கள். அவ்வாறான வருகைகளை உறுதிப் படுத்துதல், அவர்களுக்கான தங்குமிட, உணவு வசதிகளை மேற்கொள்ளுவதற்கான ஆயத்தங்கள் என்பன பெரும்பாலும் அச் சமூகத் தைச் சேர்ந்த பெண்களைலேயே மேற்கொள்ளப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்லது, இன் சார்ந்த சுத்தப்படுத்தல்கள், அதாவது வீடுகளை சுத்தப்படுத்துதல், வீதிகளை சுத்தப்படுத்துதல், என்பல வேலைகளில் முன்னின்று உழைப்பவர்களும் பெண்களே மேலும் சடங்கு விழாக்களுக்கு தேவையான பாவனைப் பொருட்கள் குறிப்பாக மஞ்சள், அரிசி, நெல் முதலியவற்றை முன்னராகவே தயார் செய்து இடித்து அவற்றிற்கான பயன்பாடுகளை கட்டுப்படுத்தி தம்வசம் வைத்திருப்

பதில் ஆனாலும் மிக்கவர்களாக காணப்படுவர்களும் பெண்களே, தயார்படுத்துதல் வேலைகளை செய்வதற்காக பல தடவைகள் குழுக்களாக சந்தித்து தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதிலும் திறமை வாய்ந்த வர்களாக காணப்படுகின்றனர். இவ்வகையான செயற்பாடுகளால் தமக்குள் முன்னர் ஏற்பட்டிருக்கும் முரண்பாடுகளை தாமாகவே களைவதிலும் ஒன்றாகக் கூடி குழுவேலைகளில் ஈடுபடுவதிலும் ஒரு சமூகத்தினுடைய மேம்பாட்டை கூட்டுவதிலும் பெண்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றனர்.

சடங்கு விழா நடைபெறுவதற்கான பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்று முடிவதை அடுத்து, அக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் குழுக்களாக கூடி கணத்தப்பர். அவ்வாறான கலந்துரையால்களின் போது தமக்குள் ஏற்படுகின்ற முரண்பாடுகளை களைகின்றனர். உதாரணமாக, தாமரைக்கேணி எனும் பிரசேத் தீல் அமைந்துள்ள மகா மாரியம் மன் ஆலய சடங்கு விழா ஆரம்பிக்கு முன்னர் இரு குடும்பங்களுக்கிடையேயான ஒரு முரண்பாடு வயது முதிர்ந்த பெண்களால் தீர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையான சான்றுகள் இன்னும் பல காணப்படுகின்றன.

அடுத்து கோயில் சார்ந்த ஆயத்தப்பணிகளை நோக்குவோமானால் இரு பாலருக்கும்

பெரும்பங்குகள் காணப்படி னும், பொதுவாக பெண்க ருக்கு ஒரு முக்கிய பங்கு காணப்படுகிறது. கோயில் பூசை முறைகளுக்காக பாவிக் கப்படு கின்ற பாத்திரங்கள் மற்றும் கருவறைக்குள் கொண்டு செல்ல வேண்டிய சகலவற் றையும் தூய்மையாக்குதல் பெரும்பாலும் அச் சமூகத் தைச் சேர்ந்த பெண்களாக வேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ் வகையான பணிகள் சடங்கு விழாக்களில் மிகவும் முக்கியமான கடமைகளாக கருதப்படு கின்றன.

அவ்வாறான சுத்தப் படுத்தும் வேலைகள் முக்கிய மான கட்டமைகளாக காணப்படுகின்ற போதும், பெண்கள் எனும் போது வீட்டு வேலைகளுடன் சார்ந்த கழுவுதல், கூட்டுதல் போன்ற வேலைகள் அவர்களைச் சார்ந்து விடுகின்றன. இவ்வகையான வேலைகளில் ஆண்களும் இணைந்து கொள்ளுதல் முக்கியமான விடயமாக காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறான சடங்கு விழாவிற்கான ஆரம்பகட்டத் தயார்படுத்துதல் பணிகளில் பெண்களுக்கு மிகவும் முக்கிய மான பொறுப்பான கடமைகள் இருப்பினும், சடங்கு விழாக்கள் சார்ந்து பெண்களுக்கான முடிவெடுக்கும் தகுதி, மற்றும் கோயில் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தும் நிர்வாகக்குழு அங்கத்துவம் என்பன இன்று

வரை பெண்களுக்கு கிடைக்க வில்லை. இவ் வகையான சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் சார்ந்து சமூகத்தின் நிலைப் பாடு ஒரு மாற்றத்திற்குள்ளாக் கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக காணப் படுகிறது.

அடுத்ததாக சடங்கு விழாக்களை எடுத்துக் கொண்டால் பெண்களது பங்கு மிகவும் முக்கியமான ஆழமான ஒன்றாகவே கருதப்படக் கூடியது. உண்மையில் பெண் தெய்வச் சடங்குகளில் பெண்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியமாக கருதப்படுகிறது. குறிப்பாக சடங்கு விழாக்களை ஆறு அங்கங்களாக பிரித்துப் பார்க்கும் பழக்கம் வழமையாக சமூகங்களிடையே காணப் படுகிறது. இவ் வகை ஆறு அம்சத்திலும் பெண்கள் முக்கிய பங்களை வகிக்கின்றனர். அது எவ்வாறிரண்பதை இனி கவனித்தல் தகும்.

இங்கு சடங்கு விழாவை ஆறு அம்சங்களாக பிரிக்காலாம் என கூறப்பட்டதற்கு அமைவாக அவ்ஆறு அம்சங்களையும் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

1. திருக்கதவு திறத்த லும் அம்மனை எழுந் தருபை பண்ணலுக்கு மான சடங்கு.
2. சாதாரண சடங்குகள்.
3. சிறப்புச் சடங்குகள்.
4. பலி கருமச் சடங்குகள்

5. நீராவி எனப்படும் தீர்த் தச் சடங்குகள்.
6. ஏதளிவுச் சடங்கு அல்லது நிறைவுச் சடங்கு.

இனி இவ்விதமான ஆறு அம்சத்தினாலும் சடங்கு விழாக்களில் பெண்களின் பங்கு எந்தளவிற்கு உள்ளது என்பதை கவனித்தல் தகும்.

திருக்கதவு திறத்த லும் அம்மனை எழுந்தருளப் பண்ணலுக்குமான சடங்கை எடுத்துக் கொண்டால், இவ் விடயத்தில் பெரும்பாலான கோயில்களில் முன்னுரிமைப் படுத்தப்படுவர்கள் பெண்களே. இச் சடங்கில் முதலா வது அம்சமான விளக்கேற்றுதல் எனும் பகுதி பெண்களை வேயே செய்யப்படுகின்றது. மங்களகர்மான காரியங்களின் தொடக்கம் விளக்கேற்றுதல். இவ் விடயத்தை பெண்களே தொடர வேண்டுமென பெரும்பாலான பத்தாசி முறைகள் கூறுகின்றன. ஆயினும், இவ் விளக்கேற்றும் வைபவம் கருவறைக்கு வெளியேதான் நடைபெறும். அதன்பின் பூச்சர் அவ்விளக்கை தூக்கிச் சென்று கருவறைக் கதவைத் திறந்து உள்ளே வைப்பார். இவ்வாறு நடைபெறும் இச் செய்யபாட்டிற்கு அக்கோயில்களின் பத்தாசி யில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விளக்கம் பின்வருமாறு அமைகிறது. அதாவது உலகிற்கே ஒளி

கொடுப்பவள் தாய், உயிர் கொடுப்பவள் தாய், எமது அஞ்ஞான இருளகற்றும் மெய் ஞான ஒளியை ஏற்றி வைப்ப வள் தாய் எனும் கருத்திற்க மைய பெண்கள் குறிப்பாக அச் சமூகத்தின் மூத்த பெண்களால் இச் சடர் ஏற்றப்படுகிறது என்கிறது பத்தாரி.

குறிப்பாக பெரும்பாலான மாரியம்மன் கோவில் பத்தாசிகளில் காணப்படும் மகாமாரியம்மன் அகவலில் இவ் விடயம் பின் வருமாறு குறிப்பிடப்படுகிறது.

“ஆதியாய் அதன் முடிவாய்
அரும் பெரும் ஜோதியாய்
ஐம்பத்தோர் அட்சரமாய்
சோதியாய் வெட்ட வெளியாய்
செருபமாய் நின்றவளே”

என்று கூறி,

“சோதியெனும் திருவிளக்குச் சடரதனை
உருவாக்கும் தாயவளால்
ஏற்றப் பணிக்க”
என்று கூறப்படுகிறது.

திரு. சி.மகேஸ்ரமுதனி -
அதிபர், முன்னாள்
தாமரைக்கேணி மகா மாரியம்மன்
ஆலய பூசகர்)

சடங்கு விழாக்களை பொறுத்தவரையில் முதலாவது கட்டடத் திலையே இவ் வகையான முக்கியத்துவம் பெண்களுக்கு இருக்கின்றபோதும், என் கருவறைக்குள் சென்று விளக்கை ஏற்றாது அவ்

அறைக்கு வெளியே வைத்து விளக்கு ஏற்றப்படல் நடைபெறு கின்றது என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகிறது.

அடுத்ததாக சாதாரண சடங்குகளை எடுத்துக் கிடாண்டால், இச் சடங்கு வேளைகளில் திரை திறக்கப் பட்டு பூசை நடைபெறும் பொழுது இரண்டாவது, மூன்றாவது மண்டபங்களில் தின்று கருவறைக்குள் இருக்கும் தெய்வத்திற்கு ஆராத்தி எடுத்தல் பெண்களாலேயே நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இதில் முக்கியமான விடயம் என்ன வெனில், இவ் வேளைகளில் தராவையிடப்படுவதாகும். இக் கருவறையிடல் எனும் நிகழ்வும் பெண்களாலேயே நிகழ்த்தப் படுகிறது. இவைதவிரு ஆண்களுக்கோ, பெண்களுக்கோ முக்கியமான வேலைகள் பொறுப்புக்கள் சாதாரண சடங்குகளில் காணப்படுவதில்லை. ஆயினும் பூசகர் மற்றும் உதவிப் பூசகர்களுக்கே முக்கியமான பொறுப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

அடுத்ததாக மூன்றாவது கட்டமாகிய சிறப்புச் சடங்குகளை எடுத்து நோக்கு வோமானால் அவற்றில் பின்வரும் பெயர் குறிப்பிடக் கூடிய சடங்குகளில் பெண்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது. அவையாவன நெல்லுக் குத்துச் சடங்கு, கன்னிமார் சடங்கு, சர்க்கரை

அமுதுச் சடங்கு, கல்யாணக் கால் வெட்டும் சடங்கு அல்லது கன்னிக்கால் வெட்டும் சடங்கு என்பவையாகும். இவ்வகைச் சடங்குகளில் பெண்களின் பங்கு எந்தளவிற்கு உள்ளது என்பதை இனி நோக்கலாம்.

முதலில் நெல்லுக் குத்துச் சடங்கை எடுத்து நோக்குகையில், இச்சடங்கு பெரும்பாலும் சடங்கு நடைபெறும் கோயில்களில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு சடங்காக கருதப்படுகிறது. இச்சடங்கிலே ஒரு ஓலைப்பட்டில் நெல்லை எடுத்து கருவறைக்குள் வைத்தி நுப்பார்கள். பூஜையின் போது தெய்வம் ஆடுபவர் வெளியில் வந்து கூட்டத்தில் நிற்கும் கல்யாணம் நடைபெற்றிருக்காத ஒரு பெண்ணைக் கருவறைக்குள் அழைத்துச் சென்று அப்பெண்ணின் தலையில் அந்நெல்லுப் பெட்டியை வைத்து அப்பெண் னிற்குப் பூசைகள் செய்து ஊர்வலமாக கோயிலைச் சுற்றி வருவார். நெல்லுக்குத்தும் சடங்காயினும், கன்னியமார் சடங்காயினும், முன்னையகாலத்தில் கல்யாணம் ஆகாத கன்னிப் பெண்கள் கலந்து கொள்வது தான் வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. ஆயினும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்விடயம் சுற்று மாறி பருவமடையாத பெண்களாலேயே இச் சடங்குகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. பின்னர் அதை

நெல்லுக் குத்துவதற்காக தயார்படுத்தி வைக்கப்பட்டி ருக்கும் இடத்திற்கு கொண்டு சென்று நெல்லுக் குத்தும் வேலைகளை ஆரம்பிப்பார். இவ்வாறு நடைபெறும் இச் சடங்கு முறையுலம் பெண்களும் கருவறையில் வீற்றிருக்கும் மூலத் தெய்வமாகிய பெண் தெய்வத் தின் தோழிகளான ஏழ பேர் கன்னியருக்கும் வழிபாடு செய்து அவர்கள் மூலம் மூலத் தெய்வத்தை அனுகுதலுக்கான வழி எனக் கண்டு கொள்ளப்படுகிறது.

இவ் விடயம் சாந்து மற்றைய வழிபாட்டு முறைகளுடன் ஒப்பிடும்பொழுது பெண்களின் பங்கானது பத்தாசி முறை சடங்கு வழிபாடுகளில் முக்கியத்துவப் படுத்தப்படுவது தென்படுகிறது.

இது இவ்வாறிருக்க இதற்கு அடுத்த கட்டமான நெல்லுக்குத்துதல் வேலைகளும் பெண்களாக வேயே செய்யப்படுகின்றன. பொது வாக பெண்களது வேலைகளாக கருதப்படும் வீட்டு வேலைகளான சமைத்தல், கழுவதல், இடித்தல் போன்ற வேலையாக நெல்லுக்குத்த வும் காணப்படுவதால் பெண்களே நெல்லுக்குத்த வேண்டும் என்ற விடயம் காணப்படுகிறது. ஆகவே இவ்விடயம் சாந்தும் ஒரு கலந்துரையாடலை முன் வைப்பது பொருந்தும்.

அடுத்து கன்னியார் சடங்கு விழாவை எடுத்துக் கொண்டால் பேருக்கேற்ப முழுக்க முழுக்க பெண்களுக்காக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களை முன் னிலைப்

படுத்தி கொண்டாடப்படும் ஒரு சடங்காக காணப்படுகிறது. இச் சடங்கின் பின்னணி மாதன பத்தாசி கூறுகையில், கருவறையில் வீற்றிருக்கும் மூலத் தெய்வமாகிய பெண் தெய்வத் தின் தோழிகளான ஏழ பேர் கன்னியருக்கும் வழிபாடு செய்து அவர்கள் மூலம் மூலத் தெய்வத்தை அனுகுதலுக்கான வழி எனக் கண்டு கொள்ளப்படுகிறது.

இச் சடங்கின் போது ஆண்களும், பெண்களும் தமது நேர்த்திக் கடன்களை கழித்துக் கொள்ளவும் முற்படுவர். எவ்வாறனில் கண்ணிமாராக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பெண் பிள்ளைகளின் கால்களைக் கழுவி அவர்களுக்கு வழிபாடு செய்து அவர்களுடைய நேர்கடன்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்வார்.

குறிப்பாக இந்தக் கன்னிமார் சடங்கைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்படும் சர்க்கரை அமுதுச் சடங்கு வெகுசிறப்பாக கன்னிமாரை நிருப்திப்படுத்தும் சடங்காகவே நடைபெறுகிறது. அதாவது சர்க்கரை அமுது எனும்போது, கன்னிமார் அனைவரும் கருவறைக்குள் இருந்து பூசைகள் நிறைவு பெற்றவுடன் கோயிலைச் சுற்றி குடை, கொடி, சாமரம், ஆலவட்டம் முதலிய மரியாதைகளுடன் அழைத்துவரப்பட்டு சர்க்கரை அமுது வழங்கத் தயார்படுத் தப்பட்டிருக்கும் மண்டப

வாசலில் வைத்து மேலதிக மரியாதைகள் செய்யப்பட்டு உள்ளழைத்து வரப்படுவார். இங்கு மேலதிக மரியாதைகள் எனும் போது, கன்னிமாராக பாவனை பண்ணப்படும் பெண் பிள்ளைகளது கால்களைக் கழுவி, பூப்போட்டு வணங்கி அவர்களை உள்ளே அழைத்துச் செல்வார். இவ்வழிபாட்டில் இருபாலானினதும் பங்குபற்றல் காணப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது. இதனைத் தொடர்ந்து கன்னிமாருக்கு அழுது படைத்து, கனம் பண்ணி, வணங்கி, தமது நேர் கடன்களை மக்கள் தீர்த்துக் கொள்வார்.

இந்த கன்னிமார் சடங்கின் போது பெண்கள், குறிப்பாக கன்னிமாராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள் மூலவறைக்குச் சென்று வருதல் மிக முக்கியமான விடயமாக காணப்படுகிறது. இன்றைய காலகட்டத்தில் கன்னிமாராக சிறு பெண் பிள்ளைகளையே தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். ஏனெனில் பருவம் டைந்த பெண்கள் தீட்டுக்கு உடியவர்கள் எனும் பிராமணிய வாதம் இக்காலகட்டத்தில் எம் மவரின் சடங்கு முறை வழிபாட்டில் ஆதிக்கம் கொண்டு தத் தலைப்பட்டிருப்பதனை அறியலாம். பண்ணடைய காலச் சடங்கு முறை வழிபாடுகளில் கன்னியார் பூசை கல்யாண மாகாது கன்னிப் பெண்கள்

ஞக்கே நடைபெற்றிருப்பது அறியப்பட்ட விடயமாக காணப் படுகிறது. எனவே இக்காலகட்டத்தில் காணப்படும் இவ்வகை யான ஒதுக்கீடுகள் கணையப் படக் கூடிய கணையப் பட வேண்டிய ஒன்றாக காணப் படுகிறது.

மேலும் இக் கண்ணி மார் சடங் கானது பெரும் பாலான சடங்குக் கோயில்களில் முக்கியமான சடங்காக காணப்படுகிறது. என்னில் பெண் தெய் வச் சடங்கு வழிபாட்டிலே பெண் கணை முன்னிலைப்படுத்தி நடை பெறுகின்ற சடங்காக இச் சடங்கு அமைகிறதோடல்லா மல் தாய் வழிபாட்டின் பெருமையை, முக்கியத் துவத் தைக் காட்டுவதாகவும் அமைகிறது.

அடுத் ததாக கல்யாணக்கால் வெட்டும் சடங்கு அல்லது கண்ணிக்கால் வெட்டும் சடங்கு, இச் சடங்கு கோயிலுக்கு கோயில் மூலத் தெய்வத் தைப் பொறுத்து பத்தாசி மறையில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு சிறு சிறு மாறுபாடுகளைக் கொண்டு காணப்படுகிறது. குறிப்பாக சில பத்தாசிகளில் கல்யாணக்கால் வெட்டும் சடங்கு எனவும் சில பத்தாசிகளில் கண்ணிக்கால் வெட்டும் சடங்கு எனவும் குறிப்பிடப்பட்டு காணப்படுவது கவனிக்கப் பட்டுள்ளது. கல்யாணக்கால் வெட்டும் சடங்கு எனக் குறிப்

பிடப்பட்டுள்ள பத்தாசிகளின் கருத்துக்களை நோக்கு வோமானல், மூலத்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் அம்பாளின் திருக்கல்யாணத்திற்கு நடப்படும் காலாகவும், கண்ணிக்கால் வெட்டும் சடங்கு என குறிப் பிடப்பட்டுள்ள பத்தாசிகளில் அம்பாளின் பருவமடைந்த விழாவைக் கொண்டாடுதலுக்கு நடப்படும் காலாகவும் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இவ் இரண்டுவகையாக வேறுபட்டிருக்கும் சடங்குகளின் போதே கண்ணிமார் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கான சேஷப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

இவ் வகையான சிறப்புச் சடங்கு விழாக்களின் போது பெண்களின் பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவம் என்பன எமது கிராமிய பெண்தெய்வச் சடங்கு முறைகளில் மேலோங்கிக் காணப்படுவது கவனிக்கத்தக்க அம்சமாகும்.

அடுத் ததாக இவ்வகைச் சடங்கு விழாக்களின் நான்காவது கட்டமாகிய பலி கருமச் சடங்குகளை எடுத்துக் கொள்வோம். இவ்வகையான பலிகருமச் சடங்குகளில் தீப்பாய்தலும் ஒன்று. பெரும்பாலும் காளி கோயில்களிலேயே தீமிதிக்கும் சடங்குகள் நடைபெறுவது வழக்கம். சாதாரணமாக நோக்கும்போது, இவ்வகை தீமிதிக்கும் சடங்குகளில் பெண்களே அதிகளவில் கலந்துகொள்வதைக் கவனிக்

கக் கூடியதாக இருக்கும். சமூக ரீதியில் எமது வாழ்க்கையை பக்திமார்க்கத்தில் தீர்மானிப்பதில் பெண்கள் அதிக கடப்பாடு உடையவர்களாக காணப்படுவதை இவ்விடயத்தில் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் ஒரு குடும்பத்தின், ஒரு சமூகத் தின் ஒருங்கை அமைப்பை பேணுவதற்காக, சந்தோசமாக வாழ்த்துவதற்காக பெண்கள் தம்மை அர்ப்பணித்து சேவை செய்வதையும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

மேலும் இவ்வகை பலி கருமச் சடங்குகளில் தெய்வங்களுக்கு பலிகருமம் திட்டப்படுத்தலுக்காக தயாரபண்ணப்படும் பொருட்கள் சார்ந்தும் பெண்களுக்கு ஒரு கனிசமான பங்கு காணப்படுகிறது. அதாவது, பலிகருமப் பொருட்களில் மிக முக்கியமான பொருளாக காணப்படுவது அரிசிமா ரொட்டி ஆகும். இந்த ரொட்டியை ஆண்கள்தான் தயாரிப்பார்கள். ஆயினும் அவற்றிற் கான அளவுப் பரிமானங்கள் அந்த சமூகத்தச் சார்ந்த பெண்களாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

இவ்வகையாக பல்வேறு வேலைகளிலும் பெண்களுக்கும் கனிசமான பங்கு காணப்படுவதால் சடங்கு விழாக்களில் பெண்களும்

இஸ்டமுடன் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்ததாக நீராவி எனப்படும் தீர்த்தச் சடங்கை யும், தெளிவுச் சடங்கையும் ஒன்றாக எடுத்து நோக்கலாம். மேற்படி இவ்விரு சடங்கிலும் பூசகரதும், உதவிப் பூசகர்களி னதும் பங்குகளே பெருவாரியாக காணப்படுகின்றன. இருந்தபோதும் தெளிவுச் சடங்கிற்கான பிரசாதங்கள் தயாரிப்பதில் பெண் களது பங்கு மிக முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது. தெளிவுச் சடங்கிலேதான் மூல அறை மின் கதவு மீண்டும் பூட்டப் படுவதால் அன்றை தினம் சகலரும் வேறுபாடின்றி மூலத் தானத்திற்குள் சென்று பூப் போட்டு வணங்குதல் இன்ன மும் சில ஆலயங்களில் காணப்படுகிறது.

பொதுவாக இவ்வாறு நடைபெறுகின்ற பெண் தெய்வச் சடங்கு விழாக்களில் பெண்களின் பங்கு கணிசமான அளவு காணப்படுகிறது. பெண்கள் சார்ந்து இன்னும் சில விடயங்கள் மாற்றத் திற்குள்ளாகக்கப்பட வேண்டியன வாகவே காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக சடங்கின் முக்கிய நபரான பூசகர் வேலைகளிலே பெண்களின் பங்கு மிகக் குறைவானதாகவே அல்லது இல்லாத ஒன்றாகவே காணப் படுகிறது. இவ்விடயம் சார்ந்து, சடங்கின் முக்கியமான பகுதி

பான பூசகர் வேலையிலும் பூசை சார்ந்த பணிகளிலும் பெண்களின் பங்கு அதிகரிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

மேலும் இன் றைய காலகட்டங்களில் பெண்களின் மாதவிடாய் காலத்தில் பெண்கள் கோயிலுக்குள் கண்டிப்பாக அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பதை நாம் ஏற்கெனவே பார் த் தோம். இவ்விடயம் மிகவும் பலமாக எம்மிடத்தே வேறுன்றி காணப்படுகிறது. இயற்கையால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட செயற்பாடே மாதவிடாய் எனப்படுவது. இதை என் தீட்டு என்றும், துடக்கு என் றும் பெண்களை ஒடுக்குவதற்கான காரணமாக பாவிக்க வேண்டும் என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாக, கலந்துரையாடப்பட வேண்டிய விடயமாக அமைகிறது.

எனவே, பெண் தெய்வச் சடங்குமுறை வழிபாட்டிலே ஒரு சமூக மையப்பட்ட அரங்கை நாம் காணக்கூடிய தாக இருப்பதால், பெண்கள் சார்ந்த இவ்விதமான ஒடுக்குதல் களை கணவதற்கான கலந்துரையாடல்களை அச்சமூகத்தில் ஏற்படுத்தி ஒரு சிறந்த சமூகத்தை, சமத்து வமான, தன் னிறைவான சமூகத்தை உருவாக்க இவ்வகை சடங்கு விழாக்களை சிறந்த ஒரு ஊடகமாக அமையலாம்.

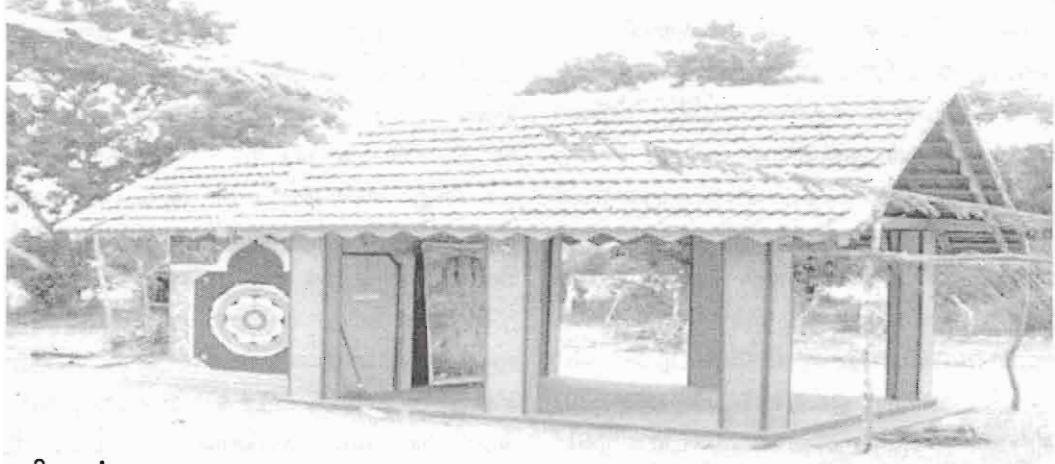
அடிக்குறிப்புக்கள்:

01. பங்குபற்றல் செயற்பாட்டு அனுபவம், அவதானம், உரை யாடல்கள், நேர்காணல்கள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை.
02. பங்குபற்றல்:

1. தாமரைக்கேணி ஸ் மகா மாரியம்மன் ஆலயம், மட்க்களப்பு.
2. ஆரையம்பதி ஸ் வடபத்தீர காளி ஆலயம், மட்க்களப்பு.
3. ஆரையம்பதி ஸ் முத்து மரிய ம்மன் ஆலயம், மட்க்களப்பு.
03. நேர்காணல்கள், கலந்துரையாடல்கள்.
1. காலஞ்சென்ற அமர். சி. மகேஸ்வரமுதலி - அதிப் பற்றும் முன்னாள் பூசகர், தாமரைக்கேணி ஸ் மகா மாரியம்மன் ஆலயம்)
2. திரு. குமாரதாசன் - பூசகர், தாமரைக்கேணி மகா மாரியம்மன் ஆலயம்.
3. திரு. வை. இ. எஸ் காந்தன் குருக்கள்.
4. பெண்கள், ஆண்கள். ஜோ. கருணைந் திரா. மூன்றாவது கண் உள்ளர் அறிவுதிறன் செயற்பாட்டுக் குழு

மட்டக்களப்பு சுடங்கு முறையில் கட்டடக்கலை

அறிமுகம்

மட்டக்களப்பு தழிமகத்திலே போசாப் பொருளாக விழிம்புறினலையில் வைத்துப் பார்க்கக் கூடிய பல விடயங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் மடாலயக் கட்டடக் கலையும் ஒன்று. தமிழர்களிடையே மடம், மடப்பள்ளி, மடாலயம், மடப்பந்தர் எனும் சொற்கள் வழக்கில் உள்ளன. இந்தியாவில் திருமூலர் காலந் தொடக்கம் சைவ மடங்கள் சிறப்புப் பெற்றன. மடம் என்பது, துறவு நெறி நிற்கும் ஆசிரியர்களும் சீடர்களுமாகிய சான்றேர் இணைந்து வாழும் இடம் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. மடப்பள்ளி என்பது, ஆலயத்தில் ஆண்டவனுக்கு அமுத சமைக்கும் இடம். பல ஆலயங்களில் அறையாகப் பிரிக்கப் பட்டு ஆலயத்தின் பல்வேறு தேவைகளுக்குப் பயன்படுகின்றது. மடப் பந்தர் என்பது, கிராமியத் தெய்வ வழிபாட்டில் தெய்வங்களுக்குப் போடப்படும் பந்தனைச் சுட்டிவருகின்றது. இவற்றுள் மடாலயம் என்பது, ஆகம முறை தழுவாமல் அமைக்கப்படுகின்ற ஆலயத்தினைச் சுட்டி நிற்கின்றது. மட்டக்களப்பு தழிமகத்திலே பல ஆலயங்கள் மடாலய முறையில் அமையப்

பெற்றுள்ளன. மடம், மடப்பள்ளி. மடப்பந்தர், மடாலயம் எல்லாம் தெயிலீக அம்சத்தையே சுட்டி வருகின்றன. இக் கட்டுரை மடாலயம் பற்றிய அறிமுகத் தினைத் தருவதற்கு முனைகின்றது.

மடாலயங்களின் தோற்றம்

பூர்வீக காலந் தொட்டு ஈழத்திலே தழிமுரின் வாழ்வியலோடு சைவ சமய நெறிமுறைகளும் வழர்சிசியடைந்தன. அக்கால ஆலயங்கள் எழவில்லையாயினும் ஆதிமக்களின் வழிபாடு பல முறைகளில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அன்னியரின் வருகையினைத் தொடர்ந்து சைவசமய வாழ்வியலும் ஆலயங்களும் அழித்தொழிக்கப்படும் நிலையிலேயே இருந்தன. போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலங்களில் சைவசமயத்துக்கெதிராக பல கண்டனங்கள் எழுந்ததோடு மட்டுமல்லாது, ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டு உணவு, உடை, உத்தியோகம் எனும் மாண்யமைகளைக் காட்டி, கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மதமாற்றவும் செய்தனர்.

ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டநிலையில் மக்கள் இறைவனை வழிபடுவதற்கு ஆலயத்துக்குச் செல்லமுடியாதநிலை எழுந்தது. இத்தகைய ஒரு பின்னியில் தான் மக்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களுக்குப் பத்தத்தில் சிறிய மடப்பந்தர்க்கைப் போட்டு தற்காலிகமாக இறைவனை வழிபட ஆரம்பித்தனர். அன்னியர்கள் அறிந்து அந்த இடத்திற்கு வந்தால் இருந்த இடம் தெரியாமல் அதனை அழித்து விடுவார்களாம். பின்னர் அன்னியன் ஏமாந்து சென்று விடுவானாம். இந்தப் பந்தர் அமைப்புமறையின் பின்னணியில் மடாலயங்கள் எழுத தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் ஒலைக் கொட்டில்களாக இருந்த மடாலய அமைப்பு முறை மெல்லமெல்ல கருங்கற்களால் அடித்தளமும், மேற்கட்டு சூங்கல்லி னாலும் சூரை ஓட்டினாலும் அமையப் பெற்றுள்ளன. சைவசமய மக்களுடைய வாழ்வில் மடாலய அமைப்பு முறையில் அமையப்பெற்ற ஆலயங்கள் இன்றுவரையும் செல்வாக்குடைய னவாகக் காணப்படுவதோடு மட்டுமென்றி தற்போதும் பல ஆலயங்கள் அவ்வமைப்பு முறையில் எழுவே செய்கின்றன.

மேலும், இறைவனை வழிபடுவது இலகுவானதாகும். மக்கள் குல தெய்வங்களாகக் கொண்டு வணங்கும் முறையான்று உள்ளது. இதன்மூலம் இறைவனை நேரடியாக வணங்க முடியும். இதனால் மனத் திருப்தி மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுவதோடு தெய்வீக நம்பிக்கையும் எழுகின்றது இத்தோடு தெய்வீக வாக்குகளும் மடாலயங்கள் எழுவதற்கு காரணமாக அமைகின்றன. மட்டக்களப்பில் பல ஆலயங்கள் மடாலய அமைப்பு முறையிலே காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக கண்ணகியால பங்கள் மடாலய அமைப்பு முறையிலே காணப்படுகின்றன. எனினும், தற்காலத்தில் செட்டி பாளையம் போன்ற சில கண்ணகி ஆலயங்கள் ஆகம முறைக்கு உட்படுவதனையும் காண முடிகின்றது.

ஆலயங்களை அமைப்பது இலகுவானதும், குறைந்த செலவைக் கொண்டதுமாகும். உள்ளூர் கட்டடக் கலைஞர்களைக் கொண்டு இத்தகைய ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆலய அமைப்பு

பெரும்பாலும், கிராமத்தின் ஒதுக்குப் புறங்களிலே ஆலயங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. இதன் அமைப்புமறை கிராமத்துக்குக் கிராமம், இடத்துக்கிடம் மாறுபட்டே காணப்படுகின்றன. மக்கள்து என்னங்கள் ஆலயங்களாக எழுந்துள்ளன. இந்த எழுச்சி இந்து சமயத்தின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மக்கள் இறைவன் மீது அசையாத நம் பிக்கை வைப்பதற்கான காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று கூறலாம். இந்த ஆலயங்களின் அடித்தளம் கருங்கல்லினால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மேல் தளம் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டு, சூரை ஓட்டினால் வேயப்பட்டுள்ளது. சிறிய சிறிய மண்டபங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. உயரம் ஆலயங்களுக்கு ஏற்றாப்போல் வேறுபடுகின்றது.

ஆலயத் தூண்கள்

இந்த ஆலயங்களில் சாதாரண முறையில் தூண்கள் அமைந்துள்ளன. ஒரே அளவுப் பிரமானத்திற்குக் கீழ் அமைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவை ஆலய உயரத்திற்கு ஏற்றாப்போல் அமைந்துள்ளது. வட்டவடிவான தாகவும் சதுர வடிவானதுமாக அமையப் பெற்ற தூண்கள் அலங்கார வேலைப்பாடுடைய னவாகக் காணப்படவில்லை. பக்தியைத் தூண்டக் கூடிய வகையில் தெய்வங்களின் ஆயுதங்கள் கீறப்பட்டிருக்கின்றன. வெளிமண்டபத் தூண்கள் நீண்டு நிற்பதனைக் காண முடிகின்றது. சில தூண்கள் செங்கல்லினால் ஆனவை. சில கொங்கிரிற்றினால் ஆக்கப் பட்டிருக்கின்றன. துணின் அடிப்பகுதியும் மேற்பகுதியும் சாதாரணமாகவும் வேலைப்பாடுக

ஞடனும் அமையப் பெற்றுள்ளன. நடுப்பகுதி சில ஆலயத் தூண்களில் சதுர வடிவானதாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

மூலஸூர்த்தி அமைந்துள்ள மேடை

மூலஸூர்த்தி அமைந்திருக்கும் மேடை ஆலயத்திற்கு ஆலயம் வித்தியாசமானதாகக் காணப்படுகின்றது. சில ஆலயங்களில் மூல மண்டபத்தின் பின்சுவர் பக்கம் இரண்டடி அல்லது மூன்றடி உயரத்திற்கு நீளமாக அமையப் பெற்றுள்ளன. சில ஆலயங்களில் தட்டுத் தட்டாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த தேட தெய்வங்களை பரப்பு மடையில் வைத்து பூசை செய்வதற்கு சிறப்பாக அமைக்கப்படுகின்றது. இது செங்கல்லினால் கட்டப்பட்டுள்ளது.

பரிவாரக் கோயில்கள்

பந்தர் அமைப்பினை ஒத்த கோயில்கள் மடாலயக் கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. செங்கல்லினால் கட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்று பக்கமும் சுவரினால் கட்டப்பட்டு முன் பக்கம் திறந்து காணப்படுகின்றது. திரைச் சீலை ஒன்றினால் மறைக்கப் பட்டிருக்கும். சில பரிவாரக் கோயில்களில் கம்பியினால் முன்பக்கம் மறைக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஒரு மண்டப அமைப்புடைய ஆலயம்

மக்களடியுற்று நாகதமிபிரான் ஆலயம்

இரு மண்டபத்துடன் அமையப் பெற்ற ஆலயங்களும் உள்ளன. நாலாபக்கமும் சுவரால் மூடப்பட்டுள்ளது. கட்டடத்துக்கு முன்னால் இவ்வாறான ஒரு பந்தர் காணப்படும். உள்ளமைப்பு சீமந்து நிலத்தினால் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இறைவன் அமைந்திருக்கும் இடம் மேடை அமைப்பில் காணப்படுகின்றன. ஆலயத்துக்குள் செல்ல ஒரு வழிதான் இருக்கின்றது

இரண்டு மண்டப அமைப்புடைய ஆலயம்

விடுதிக்கல் நாகதமிபிரான் ஆலயம்

மூன்று மண்டப அமைப்புடைய ஆலயம்

முதலைக்குடா கண்ணகியம்மன்

முதலைக்குடா காளிகோயில்

நான்கு மண்டப அமைப்புடைய* ஆலயம்

முதலைக்குடா முருகன் ஆலயம்

கல்லழி பேச்சியம்மன் ஆலயம்

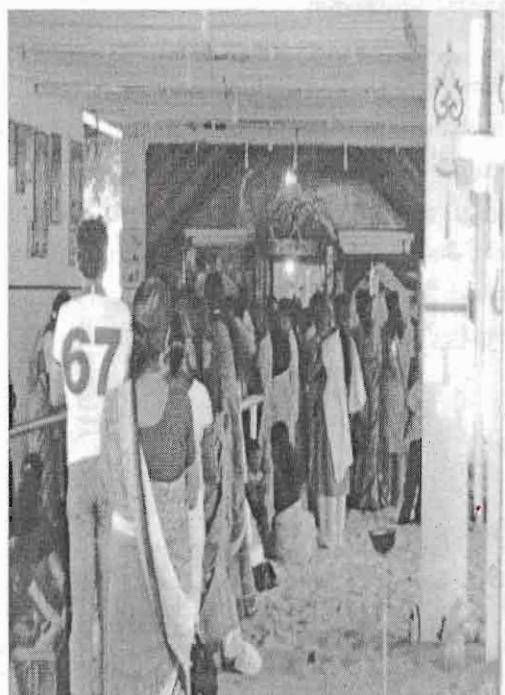
இந்த ஆலயம் இன்றும் அம்மனின் வேண்டுதலுக்கு ஏற்ப இவ்வாறான நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. ஒருமுறை கல்லினால் கட்டுவதற்கு நிருவாகத்தினர் முற்பட்டபோது அம்மன் கனவில் தோன்றி தனக்கு கல்லினால் கட்டிடம் அமையத் தேவையில்லை என்று கூறியதற்கு ஏற்ப அந்த முயற்சி கைவிடப்பட்டது. அம்மன் அமைந்திருக்கும் இடம் ஓலையினாலே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னால் உள்ள மண்டபம் திறந்த அமைப்பில் கல்லினால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பூசை செய்வோர்

மடாலயங்களில் பூசை செய்பவர்கள் குருக்கள் என்றும், பூசாரியார் கள் என்றும் அழைக்கப்படுவது வழக்கம். சில ஆலயங்களில் பரம்பரை பரம்பரையாக சிலர் பூசை செய்து வருகின்றனர். கும்பாபிசேகம் செய்யப்பட்ட ஆலயங்களில் தீட்சை பெற்று பூநால் தரித்து பரம்பரையினை விட்டுக் கொடுக்காமல் பூசை

இடம்பெற்று வருகின்றது. இந்த ஆலயங்களில் கும்பம் வைத்து வழிபடுவது பிரதான வழக்காகும். மூலமூர்த்தி அமைந்திருக்கும் மேடையிலும், வெளி மண்டபங்களிலும் கும்பம் வைக்கப்படுவது வழக்கமாகும். இது மடாலயக் போயில்களுக்கு சிறந்த பூசை நடைமுறையாகும். மக்கள் நேரடியாக இறைவனைத் தரிசிக்கும் ஆத்மீக உணர்வு இந்த பூசை முறையில் வெளிப்படுகின்றது. கல்லடி பேச் சியம்மன் ஆலய பூசைமுறை சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளமுடிகின்றது. இங்கு அம்மனை மக்கள் நேரடியாக வழிபடுவதனைக் காணமுடிகின்றது.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து மடாலயம் எண்ணும் எண்ணக்கரு பேசாப்பொருளாகவே மட்டக்களப்பு தழிகூத்தில் காணப்படுகின்றன. இவை பற்றிய தேடலும் அதனோடினைந்த ஆய்வும் முழுமையாக வெளிவர வேண்டும். அப்போது, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தினுடைய வரலாற்றுப் பார்வையும் மழுவாசிப்புக்குள்ளாக்கப் படுவதற்கான வாய்ப்பும் ஏற்படும்.

மட்டக்களப்பு சமூகங்கள்,

பண்பாடுகள்

பண்பாட்டுருவாக்கங்கள்:

பேசாப் பொருளும்

பல்வகைமகனும்

கி.கலைமகள்.

பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மரபுசார் மனித நினைவுகளின் வழி கடத்தப்பட்டு பிரிமாறப்பட்டு வருபவை. இவை சூட்டுமனங்களி லிருந்து உருவாக்கப்பட்ட சூட்டுச் செயற்பாடு களாக தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்பட்டு வருபவை களாகும். நம்பிக்கைகளாக, வாழ்தல்களாக தொடர்ந்து செய்வதன் ஊடாக இயங்கி வருகின்றன. இச் செயற்பாட்டில் சமூகப் பண்பாட்டில் இயங்காதவை மறைகின்றன அல்லது இன்னொன்றாக மாற்றம் பெறுகின்றன. இவ்வாறாய் மனித வாழ்வோடு இணைந்து செயற்பட்டு வரும் வழக் காறுகள் இக் காலத்திற்கு ஏற் முடந்மிக்கை களாக படிக்காத மக்களுக்குயிதாக நவீன அறிவியல் மரபில் நின்று புறந்தள்ளப்படுகின்றன.

அதாவது பெரும் அரசியல் பின்புலத்தில் நின்றும் நவீன கல்வி முறைகளில் நின்றும் நுகர்வுப்பண்பாட்டு வாழ்தல் முறையில் நின்றும் பொருளாதார இலாபமற்றவைகளாக ஒதுக்கப்படுகின்றன. சமூகங்களின் பண்பாட்டு நடைமுறைகள் அதிகாரச் செயற்பாடுகளால் ஒடுக்கப்படும் போது அச் சமூகங்கள் தங்கள் அழகியலை, அறிவியலை, பாரம்பரியங்களை இழக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. புறந்தள்ளப்படும்

போது அச் சமூகம் தன் மரபு அறிவியல் முறைகளை நிகழ்கலை வடிவங்களை பழக்கவழக்கங்களை, சடங்கு நம் பிக் கைகள் போன்ற அனைத்தினையும் கைவிட நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு கைவிடும் சமூகம் தன்னைப் பொதுப்பண்பாட்டோடு இணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் தன் செய்யானங்களை இழக்கின்றன. அதிகாரத்தினால் ஒதுக்கப்படும் சமூகம் தன் இருப்பினைத் தக்கவைக்கும் நெருக்கடிக்குட்டபடுத்தப்படுகின்றன. இவ் நெருக்கடிகளிலிருந்து விடுபட தன் அடையாளங்களை சமூகப் பொதுத்தளத்தில் முன்னிறுத்த முனைகின்றன. தன் பண்பாடு சார்ந்து, அதன் நெருக்கடிகள் சார்ந்து பேசவினைகின்றன. இத்தகைய வரலாற்றோட்டத்தின் அசைவாகவே இலக்கிய விழாவினை முன்னிட்டு இரு நாட்கள் இடம்பெற்ற கருத்தாங்கு அமைந்திருந்தது. இக் கருத்தாங்கில் பதின்மூன்று கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டன. இக் கட்டுரைகள் அனைத்தும் மட்டக்களப்பு பகுதியில் இதுவரை பேசப்படாமல் இருந்து வந்த மக்களின் கலை வடிவங்கள் வாழ்வியல் முறைகளைப் பற்றி பேசின. அத்துடன் கலைஞர்கள், பாரம்பரிய அறிவு ஜீவிகளுடனான அனுபவப்பகிர்வகுஞரும் இடம் பெற்றன.

இதுவரை பொதுவெளிக்ளில் பேசப்படாத சமூகங்கள், மக்களின் கலைவடிவங்கள்,பண்பாட்டு அசைவுகள்,வாழ்தல் முறைகள், மரபுசார் அறிவியல் முறைகள்,மாந்திரீகம், சடங்குகள் போன்றவை பேசப்பட்டன. குறிப்பாக குறவர், அருந்ததியர்,குசலானமலை மக்கள் போன்ற சமூகங்களின் வாழ்வியல் முறைகள், கலைவடிவங்கள் போன்றவை இன்றைய சூழலில் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள் பற்றியும் பேசப்பட்டன. அத்துடன் இச் சமூகச் சூழலுக்கு ஏற்ப அவற்றினை தகைவுமைப்பதற்கான செயற் பாடுகளிலுள்ள சிக்கல்கள் சார்ந்தும் கலந்துரையாடப்பட்டன. இக் கலந்துரையாடல் என்பது சாதாரண மக்கள் அவர்களது வாழ்வியல் முறைகள் செயற்பாட்டாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் என்பவர் கஞ்சனான பகிர்ந்து கொள்ளலாக அமைந்திருந்தது.

மாந்திரீக முறை, மருத்துவிச்சி முறை போன்ற மருத்துவ மரபுசார் அறிவியல் முறைகள், இன்றைய காலத்திற்கு ஏற்பந்றவைகளாக பதிவு செய்யப்படுவதன் அரசியல் பின்புலன் கள் முன்வைக்கப்பட்டன. கருத்தரங்கு என்பது கலந்துரையாடல்களாகவும் குறிப்பிட்ட ஆளுமை களின் அனுபவப்பகிர்வாகவும் இடம்பெற்றது. குறிப்பாக டுபிடி இசைக்கலைஞர்களின் அறிவுப் பாரம்பரியம்,மருத்துவிச்சிகளின் அனுபவப் பகிர்வு, மாந்திரீக ஆளுமையுடனான அனுபவப்பகிர்வு என்பது எமது அறிவியல் மரபின் பாரம்பரியத் தினை வெளிப் படுத் தியது. தோரணப்பாரம்பரிய முறை அதன் செய்முறை அனைத்தும் முன் வைக்கப்பட்டது. அந்துடன் மடாலயக் கோயில்களின் கட்டக்கலை என மக்கள் தொடர்ந்து பேணிவரும் மக்களின் அழகியல், கட்டுமான அறிவியல் முறைகள் போன்றவை பற்றியும் பேசப்பட்டன. சடங்குகளில் யெண்களின் பங்குபெற்றல் மக்களிடையே நம்பிக்கைகளாக சடங்குகளுடன் இணைந்துள்ள இல்லங், பழக்கிய சமூகத்தின் வாழ்வியல்

முறைகள் போன்ற சமூகப்பண்பாட்டு அசைவுகளின் தேவைப்பாடு சார்ந்து கலந்துரையாடல் களும் இடம்பெற்றன.

மட்டக்களப்பின் பண்பாட்டு அசைவுகளில் இதுவரை கவனிக்கப்படாமலும் முன் வைக்கப்படாமலும் இருந்த கலை, நிகழ்கலை அம்சங்கள், மக்களின் வாழ்வியல் முறைகள் பேசப்பட்டன. மரபு சார் அறிவியல் தொழில் நுட்ப த்தில் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வரும் ஆளுமை களின் அனுபவப் பகிர்வும் கலந்துரையாடலுமாக இக் கருத்தரங்கு அமைந்திருந்தது.

காரணகாரிய ரீதியில் விளக்கப் படுபவை, உண்மையானவைகளாக விஞ்ஞானியானவைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஜோப்பிய அறிவுமுறையானது உலகத்தின் அறிவுமுறையாகப் பாவலாக்கப்பட்டது. காலனிய ஆதிக்கத்துக்குடப்பட்ட நாடுகளின் அதன் அறிவியல் முறை கொண்டு அளந்தது. நாகரீகப்படுத்துவதாகச் சூறிக் கொண்டது. இநாகரீகப்படுத்தல் என்பது பாரம்பரிய உள்ளுர் கலைப்பண்பாட்டு அறிவு முறைகளை தேவையற்றவைகளாக, பாமரக்ளின் பண்பாடாக ஒதுக்கியது. உள்ளுர் பண்பாட்டு அறிவியல் முறை என்பது மேற்கத்தைய காலனிய பண்பாட்டிற்கு சவாலாக அமைந்தது. மக்களிடம் வழக்கிலுள்ள, மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு வாழ்வியலுடன் இணைந்துள்ள உள்ளுர் பண்பாட்டுச் சமூக அறிவியல் முறைகள் என்பன நவீன கல்வி அறிவு முறைகளால் திட்டமிடப்பட்டு அழிக்கப்படலாயிற்று. அதாவது ஜோப்பிய அறிவுமுறை என்பது அதன் பண்பாட்டு, அறிவியல் முறைகளை ஆசிய,ஆபிரிக்க,லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு திணித்தது. அந்தோடு அதன் காரணகாரிய அறிவினைக் கொண்டு ஏனைய பண்பாட்டுக் கூறுகளை வடிவமைத்தது,வரையறுத்தது.

இதன் தொடர்ச்சியாய் மக்களின் பண்பாட்டு அறிவியல் முறைகள்,பாமரக்களது

செயற்பாடாக, மூடநம்பிக்கைகளாக பார்க்கும் அறிவு முறை உருவாக்கத் தொடங்கியது. நமது சூழல் சார் அறிவியல், உள்ளுர் சமூகப் பண்பாடு, வாழ்வியல் முறைகளிலிருந்து மௌலிகை மூலம் மறையத் தொடங்கியது. ஒவ்வொரு சமூகமும் சடங்கு, நம்பிக்கைதீவியாகப் பாரம்பரிய மனிதராகவும், தொழில் வாழ்வியல் முறைகளில் நவீன மனிதர்களாவும் உருவாக்கப்பட்டனர். இவ்வாழ்தல் முறை ஒவ்வொரு சமூகத்தினையும் பண்பாட்டு நெருக்கடிக் குட்படுத் தியது. அதேவேளை உலகமயமாக்கல் அரசியல், பொருளாதார நெருக்கடிகள், பெரும் பண்பாட்டு ஆதிக்கங்கள், சமூகங்களை ஒடுக்கத் தொடங்கின. இத்தகைய சூழலில் நங்கள் பண்பாட்டு அடையாளங்களை உள்ளுர் அறிவியல் முறைகளைத் தேடவும் முன்னிறுத்தவும் தொடங்கின. தங்கள் பண்பாட்டு, பெரும் அரசியல் பொது வெளியில் ஏற்படும் அதிகார ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிராக தங்களை, மாற்றுச் செயற்பாடுகளை இன்றைய சூழலில் காணலாம்.

இவ் மாற்றுச் செயற்பாடு என்பது, பிற பண்பாடுகளுக்கிடையே காணப்படும் வேற்று மைகளை உணர்தல்; அவ்வாறு உணர்தல் வாயிலாக தங்களது பண்பாட்டினை தாங்கள் உருவாக்கவும் முன்வைப்பதற்குரிய சமூகச் சூழலை உருவாக்குதல் ஆகும். இத்தகைய சமூக அரசியலின் பின்புலத்தில் நின்றே பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் பேசப்படாத பொருளும் பல்வகைமைகளும் பேசப்படும் ஒரு குழலை உருவாக்குவதன் அவசியத்தினை உணர்ச் செய்ய இக்கருத்தரங்கு நடத்தப்பட்டது. இது வரை நடத்தப்பட்டுவரும் கருத்தரங்கு முறையிலிருந்து விலகி பாரம்பரிய புத்திஜீவிகள் நவீன அறிவுமரபிலுள்ள புத்திஜீவிகள் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள், நிகழ்த்துக்களை பகிரும் கலந்துரையாடலாக அமைந்திருந்தது.

இதுவரை பேசப்பட்டு வந்த பெரும் பண்பாட்டு செயற்பாடுகள் சார்ந்த விமர்சனங்கள் இடம் பெற்றன. குறிப்பாக நவீன அறிவுமரபில்

நின்று இன்டு வரை கற்றடியல் ரீதியாகவும் பண்பாட்டடையாள உருவாக்கத்தில் ராவலாக பேசப்பட்டு வரும் எதிர்மறைக்கருத்தாக்கங்கள் சார்ந்து விவாதிப்பது. அதாவது ? யாழ்-தாழ், அறிவு-ஸ்தநம்பிச்கை, மூட்சார்ந்தது-முறை சாராதது, வளர்ச்சியடையாறு-வை-வளர்ச்சியடையாதவை, பெருந்தெய்வம்-சிறுகிழம்வம், பெரும் பண்பாடு-சிறுபண்பாடு போன்ற கருத்தாடல்கள் எமது வாழ்வுச் சூழலிலும் எமது அறிவு மறபிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

அதிகாரத்தன்மை சார்ந்த சமூக விழுமியங்கள், பண்பாட்டுமரபுகளில் நின்று பிறமக் ஒகளது சமூக வாழ்தல், அறிவுமரபினை பண்பாட்டு அடைவுகளின் வேறுட... கொளை ஏற்றத் தாழ்வுகளாகப் பார்க்கும் பார்வை, அறிவியல் மரபில் தொடர்ந்தும் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்திருப்பதனைக் காணலாம். அதிகாரம் சார்ந்தவை, மேலாதிக்கக் கூறுகளைக் கொண்டவை, முறைசார்ந்த வளர்ச்சி அடையாதவை, பெரும்பண்பாட்டுக் கூறுகளாக நாகரீகமடைந்த வைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியதாக திணிக்கப்பட்டு வந்திருப்பதனைக் காணலாம்.

இதன் மூலமாகக் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டு வாங் ஒற்றைத்தன்மை கொண்ட பொதுபண்பாடு சார்ச் அதிகார மேலாண்மைத் தன்றைகள் மீட்டும் சாதாரண மக்களை ஒடுக்கியும், அவர்களது பண்பாட்டுக் கூறுகளை புறந்தள்ளிடும் வருகின்றது. இனம், மொழி, சாதிய அதிகாரப் பாகுபாடுகள் பெண், ஆண் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இவற்றின் வாயிலாக ஒடுக்கப்பட்டு வாங் சமூகங்களாக உள்ளன. இத்தகைய சமூகங்கள் தங்கள் அறிவுப்பாரம் டாரியங்களை, வாழ்தல் முறைகளை, நாகரீகமற்ற சமூகத்தின் செயற்பாடாய் தாங்களே உணர்ந்து கைவிடும் நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றன. அல்லது பொதுப்பண்பாட்டினை அவர்களது பண்பாட்டடையாளமாக ஏற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. இச் சூழலில் ஒவ்வொரு

சமூகமும் தன் பண்பாட்டினை உருவாக் கவும், பல்வகைமைகள் சார்ந்து பேசவும் விளைகின்றன.

ராபுசார் அறிவியல், பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் முன்வைக்கப்படும் போது அவை இன்றைய சூழலுக்கு ஏற்ப அனைத்து மக்களுக்குரியனவைகளாக முன்வைக்கப்படல் வேண்டும். ஆண்சார் அதிகார கருத்தியல்கள், சாதியத் தன்மைகள், பிறசமூகங்களின் அதிகாரக்கூறுகள் போன்றவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வாறான அதிகார ஒடுக்குதல்கள் அற்ற பண்பாடுகளும் பல்தகைமைகளுமே முழு சமூகப்பண்பாட்டு வடிவங்களைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமானதாகும். ராபுசார் சுயபண்பாட்டு அசைவுகளில் மக்களின் வரலாற்றைப் பேணியும் கடத்தி யும் வரும் வாய்மொழி ரீதியாக மக்களிடம் காணப்படும் நிகழ்கலை, இலக்கிய வடிவங்கள் பண்பாட்டுருவாக்கத்தோடு சேர்ந்துப் பார்க்கப்படும் தேவையும் கருத்தரங்கில் பேசப்பட்டது. மக்கள் அனைவரும் மனிதராய் பிற சமூகங்களுடன் இணைந்து வாழ்வதற்கான வாழ்வியலை முன்னிலைப்படுத்தி ஒடுக்கப்படும் மக்களின் பண்பாடுகள் பொதுத்தளங்களில் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இத்தகைய செயற்பாடுகள் சமூகங்களின் தனித்துவமான, சுயமான அரசியல், பொருளாதார பண்பாட்டு அடையாளங்களை மீளவும் முன்னிற்றத்துவதற்கான செயற்பாடாக அமைகின்றது. அதிகார ஆதிக்க மேலாண்மைக்கு மாற்றாக ஒவ்வொரு நிகழ்கலை வடிவங்கள், வாழ்வியல் முறைகள், தொழில்னுட்ப அறிவியல் முறைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் மீளவும் எங்கள் வாழ்தல் முறைகளை எங்கள் சூழலுடன் இணைந்து வாழ்வதற்கான வாழ்வியலின் தேவையை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

கனப்பு²

மாவட்டச்செயலகம்
மட்டக்களப்பு